

رسمی جریده

د جزاء قانون

(دیار لسمه گنیه)

(پر له پسی لمبر ۳۴۷)

نیټه: پنجشنبه د ۱۳۵۵ کال د تلی د میاشتی

د جزا د قانون د مندرجاتو فهرست

صفحه	
	لمړی کتاب – عمومي حکمونه
	لمړی باب – مقدماتي حکمونه
۱	لمړی فصل – عمومي قاعدې او تعريفونه
۳	دويم فصل – د قانون د تطبيق ساحه
۳	لمړی قسمت – د مکان او اشخاصو له حيثه د قانون تطبيق
۵	دويم قسمت – د زماني له حيثه د قانون تطبيق
	دويم باب- جرمونه
۶	لمړی فصل – جرمونه د شدت او خفت له حيثه
۷	دوه يم فصل – د جرم عناصرونه
۷	لمړی قسمت – مادي عنصر
۹	دوه يم قسمت – مادي عنصر- جرمي قصد او خطا
۱۰	درېم قسمت – قانوني عنصر
۱۰	درېم فصل – په جرم کې گډون
۱۰	لمړی قسمت – فاعل او شريک
۱۲	دوه يم قسمت – په جرم کېني اتفاق
۱۳	څلورم فصل – د اباحت اسباب
۱۳	لمړی قسمت – د حق استعمال
۱۴	دوه يم قسمت – د وظيفي ادا کول
۱۵	درېم قسمت – د مشروعې دفاع حق

دریم باب – مجرم

- ۱۷ لمړی فصل- جزایي مسؤلیت او د هغی موانع
- ۱۷ لمړی قسمت – جزایي مسؤلیت
- ۱۷ دوه یم قسمت – د جزایي مسؤلیت موانع
- ۲۳ دوه یم فصل – د حکمی اشخاصو مسؤلیت

څلورم باب – جزاء

- ۲۴ لمړی فصل – اصلی جزاگانی
- ۲۷ دوه یم فصل – تبعی جزاگانی
- ۲۹ دریم فصل – تکمیلی جزاگانی
- ۳۰ څلورم فصل – امنیتي تدبیرونه
- ۳۰ لمړی قسمت – عمومی حکمونه
- ۳۱ دوه یم قسمت – د آزادی سلب کونکی او تحدید کونکی امنیتي تدبیرونه
- ۳۲ دریم قسمت – د حقوقو سلب کونکی امنیتي تدبیرونه
- ۳۳ څلورم قسمت – مالی امنیتي تدبیرونه
- ۳۴ پنځم قسمت – د امنیتي تدبیرونو پوری مربوط متفرقه حکمونه
- ۳۵ پنځم فصل – قانونی عذرونه او قضایی مخففه حالونه
- ۳۷ شپږم فصل – عمومی مشدده حالونه
- ۳۹ اووم فصل – دجرمونو تعدد او په جزا کبني د هغی تاثیر
- ۴۰ اتم فصل – د تنفیذ تعلیق
- پنځم باب – د جرمونو او جزا گانو سقوط
- ۴۲ لمړی فصل – عمومی حکمونه

- دوه یم فصل – تفصیلی حکمونه ۴۳
- دوه یم قسمت- عمومی او خصوصی عفو ۴۳
- دریم قسمت – د حیثیت اعاده او د حکم د تنفیذ تاخیر ۴۴
- دوه یم کتاب
- جنایتونه – جنحی – قباحتونه او د هغی جزاگانې
- لمړی باب
- د عمومی گټو په ضد جنایتونه او جنحی
- لمړی فصل – د دولت د باندنی امنیت په ضد جرمنه ۴۵
- دوه یم فصل – د دولت د کورنی امنیت په ضد جرمنه ۵۳
- دریم فصل – رشوت ۶۵
- څلورم فصل- اختلاس او غدر ۶۸
- پنځم فصل – د افرادو په مقابل کبني د عمومی خدمتونه د مؤظفینو بده رویه ۷۰
- شپږم فصل- غلا او د رسمی پانو او سندونو تلف کول ۷۱
- اووم فصل – د قانونی صلاحیت د حدودو څخه د عمومی خدمتونو د مؤظفینو تیری. ۷۲
- اتم فصل – د عمومی خدمتونو په مؤظفینو تیری ۷۴
- نهم فصل – د وظیفو او لقبو نو انتقال ۷۵
- لسم فصل – د مروجہ پیسو جعل ۷۶
- یوولسم فصل – تزویر ۷۸
- دولسم فصل – د پوستی، تلگرافی او مالیاتی مطبوعو شیانو او علامو تقلید ۸۱
- دیارلسم فصل – د مواصلاتو معطلول ۸۲
- څوار لسم فصل – د محبوسینو فرار او د مجرمینو پتول ۸۳

- ۸۵ پنخلسم فصل – د مهر محوه کول یا ماتول
- ۸۶ شپارسم فصل- د بناگانو او عمومي ملکیتو تلفول
- ۸۷ اوولسم فصل – د ممنوعه شیانو تجارت
- ۸۷ اتلسم فصل – د ادیانو په ضد جرمونه
- ۸۸ نولسم فصل – د مخدره او نیشه یی موادو استعمال
- ۸۹ شلم فصل – جواړی
- ۸۹ یوویشتم فصل – د مرستی څخه منع راوړل.
- دوه ویشتم فصل – د بنوت، د ناقص اهلیت د پاملرنی، د صغیرانو او ضعیفانو د خطر سره مخامخ کولو پوری مربوط جرمونه
- ۹۰
- ۹۱ درویشتم فصل – اور او چاودنه
- ۹۴ څلورویشتم فصل – د غرقیدو، مرفقونو او عمومي صحت پوری مربوط جرمونه
- ۹۶ پنځه ویشتم فصل – د قضاء تضلیل
- ۹۷ شپږ ویشتم فصل – د دروغو اطلاع، د حقیقت د اظهار څخه د ځان ژغورل
- ۹۸ اووه ویشتم فصل – د دروغو شهادت
- اته ویشتم فصل- ناحقه قسم
- ۱۰۰
- ۱۰۱ نه ویشتم فصل – د مرو او قبرونو بی حرمتی
- دویم باب
- د افرادو په ضد جنایتونه او جنحی
- ۱۰۲ لمړی فصل – عمدی قتل
- ۱۰۴ دوه یم فصل – وهل چه په مرگ منجر کیږی او د خطا قتل
- ۱۰۵ دریم فصل – د مقتول د جسد پتول

- ۱۰۵ څلورم فصل – د جنین سقطیدل
- ۱۰۶ پنځم فصل – وهل او زخم
- ۱۰۸ شپږم فصل – غیر قانونی نیول او توقیف کول
- ۱۰۹ اووم فصل – اختطاف
- ۱۱۰ اتم فصل – زنا، لواطت، او د ناموس هتک
- ۱۱۲ نهم فصل – فسق او فجور ته تحریکه ول
- ۱۱۲ لسم فصل – د اوسیدلو ځای او د نورو مسلک د حرمت هتک
- ۱۱۳ یوولسم فصل – تهدید
- ۱۱۴ دوولسم فصل – قذف
- ۱۱۵ دیارلسم فصل – بښکځل
- ۱۱۶ څوارلسم فصل – د اشخاصو د رازونو افشاء کول
- ۱۱۷ پنځلسم فصل – د لاری وهل
- ۱۱۸ شپاړسم فصل – غلا او غصب
- اوولسم فصل – په امانت کښی خیانت
- ۱۲۱
- ۱۲۲ اتلسم فصل – فریب کاری
- ۱۲۴ نولسم فصل – د هغه شیانو پټول چه د جرم د ارتکاب په نتیجه کښی لاس ته راځي
- ۱۲۵ شلم فصل – مشترک حکمونه
- ۱۲۵ یو ویشتم فصل – د مناقصاتو او مزایداتو په آزادی کی مداخله
- ۱۲۶ دوه ویشتم فصل- د تجارت پوری مربوط جرمونه
- ۱۲۶ لمړی قسمت – غیر قانونی ربحه
- ۱۲۶ دوه یم قسمت – په تجارتی معاملو کښی تقلب

- ۱۲۷ دریم قسمت – د افلاس پوری مربوط جرمونه
- ۱۳۰ در ویشتم فصل – د معنوی ملکیت په حقوقو تیری
- څلور ویشتم فصل – د تخریب، تلفولو، او د حدودو انتقال جرمونه
۱۳۰
- ۱۳۰ لمړی قسمت – د تخریب او تلفولو جرمونه
- ۱۳۱ دوه یم قسمت – د حدودو انتقال
- ۱۳۲ پنځه ویشتم فصل – د حیواناتو د قتل او هغی ته ضرر رسول جرمونه
- دریم باب – قباحتونه
- ۱۳۳ لمړی فصل – د لارو او عمومی ځایونو پوری مربوط قباحتونه
- ۱۳۵ دوه یم فصل – د عمومی آرامتیا پوری مربوط قباحتونه
- ۱۳۶ دریم فصل – د عمومی صحت پوری مربوط قباحتونه
- ۱۳۷ څلورم فصل – د املاکو، مالونو او حیواناتو پوری مربوط قباحتونه
- ۱۳۸ پنځم فصل – د عمومی ادبونو پوری مربوط قباحتونه
- ۱۳۸ شپږم فصل – د هویتونو د منتظمینو پوری مربوط قباحتونه
- ۱۳۹ اووم فصل – متفرقه حکمونه

فرمان شماره (۹۱۰) مورخ (۳۱) سنبله ۱۳۵۵ صدارت عظمی

بناغلي دوكتور عبدالمجيد وزير عدليه!

مجلس وزراء تحت فيصله شماره (۱۶۱۴) در جلسه تاريخي ۱۳۵۵/۶/۳۰ با ملاحظه ورقه عرض شماره (۳۱۳۲) مورخ ۵۴/۱۰/۳۰ وزارت عدليه راجع به قانون جزا مراتب آتي را تصويب نمود:

«قانون جزا بداخل دو كتاب مشتمل به هشت باب و پنجصد و بيست و سه ماده كه بمهر دارالانشاء رسیده منظور است.»

مراتب تصويب مجلس عالي وزراء كه به شرف منظوري حضور رئيس دولت جمهوري افغانستان رسیده و به شماره (۱۹۸۰) مورخه «۳۱» سنبله ۱۳۵۵ ثبت گردیده بشما اطلاع داده شد تا در نشر آن به جريده رسمي اقدام گردد.

داكتر محمد حسن شرق

قانون جزاء

کتاب اول

احکام عمومي

باب اول

احکام مقدماتي

فصل اول

قواعد عمومي و تعريفات

ماده اول

این قانون جرایم و جزا های تعزیری را تنظیم می نماید. مرتکب جرایم حدود، قصاص و دیت مطابق احکام فقه حنفي شریعت اسلام مجازات میگردد.

ماده دوم

هیچ عملي جرم شمرده نمی شود مگر بموجب قانون.

ماده سوم

هیچکس را نمی توان مجازات نمود مگر مطابق باحکام قانونیکه قبل از ارتکاب فعل مورد اتهام نافذ گردیده باشد.

ماده چهارم

۱ برائت الذمه حالت اصلي است. متهم تا وقتیکه به حکم قطعي محکمه با صلاحیت محکوم علیه قرار نگرفته باشد بي گناه شناخته میشود.

۲ تعیین جزائیکه مخالف کرامت انساني باشد جواز ندارد.

ماده پنجم

بي خبري از احکام قانون عذر پنداشته نمی شود.

ماده ششم

۱ شخصیکه مطابق احکام این قانون مجازات می شود اگر از طریق جرم مالی را بدست آورده باشد برد عین آن و اگر مال موجود نباشد برد مثل یا قیمت آن بمالکش محکوم می شود.

۲ شخصیکه به اثر ارتکاب جرم خساره ئی عاید ساخته باشد به جبران خساره وارده نیز محکوم میگردد.

ماده هفتم

احکام این قانون حق استرداد و یا مطالبه تعویض مدعی حق العبد را اخلاص نمی کند.

ماده هشتم

با نمایندگان سیاسی که در افغانستان مرتکب جرم گردند مطابق قواعد حقوق بین الدول عمومی رفتار می شود.

ماده نهم

میعاد های مندرج این قانون به اساس سنه هجری شمسی مدار اعتبار است.

ماده دهم

حکم قطعی به مقصد این قانون عبارت است از حکمی که نهائی شده باشد یا موارد استیناف و تمیز طلبی برای آن موجود نباشد و یا میعاد های استیناف و تمیز طلبی آن قانوناً منقضی شده باشد.

ماده یازدهم

اشخاصیکه تابعیت افغانستان را نداشته اما در افغانستان اقامت یا سکونت داشته باشند به مقصد این قانون در حکم تبعه افغانی محسوب میگردند مگر اینکه در قانون طور دیگری به آن تصریح یافته باشد.

ماده دوازدهم

به مقصد این قانون اشخاص آتی موظفین خدمات عامه محسوب می گردند:

۱ مامورین و اجیران دولت و تصدیهای دولتی.

۲ مامورین و اجیران موسسات عامه.

۳ اعضای ارکان دولت و جرگه های ولایتی و محلی.

۴ وکیل مدافع، حکم، اهل خبره، شهود و سایر اشخاصیکه تصادیق شان معتبر شناخته شود.

ماده سیزدهم

به مقصد این قانون وسایل آتی علنی شمرده می شود:

۱ گفتار وقتی علنی شمرده می شود که در محفل عام، راه عام یا سائر مواضع طوری به جهر گفته شود یا توسط وسایل دیگر نشر شود که اگر کسی در آن جا موجود می بود آنرا شنیده می توانست.

۲ فعل وقتی علنی شمرده می شود که در محفل عام، راه عام یا سائر مواضع طوری واقع گردد که اگر کسی در آنجا موجود می بود آنرا دیده می توانست.

۳ رسم، تصویر، فلم، نوشته، رمز و سایر وسایل تمثیلی وقتی علنی شمرده می شود که به بیش از یک نفر توزیع گردد یا طوری به نمایش گذاشته شود که اگر کسی موجود می بود آنرا دیده می توانست. یا فروخته شود یا بفروش عرضه گردد.

فصل دوم

ساحه تطبیق قانون

قسمت اول

تطبیق قانون از حیث مکان و اشخاص

ماده چهاردهم

۱ احکام این قانون بر اشخاصی که در ساحه دولت جمهوری افغانستان مرتکب جرم شوند تطبیق میگردد. ساحه دولت جمهوری افغانستان شامل هر مکانی است که تحت سلطه آن واقع باشد.

۲ طیارات و کشتی های افغانی اعم ازینکه در داخل افغانستان باشد یا در خارج آن از جمله ساحه افغانستان محسوب می شود مگر اینکه طبق قواعد حقوق بین الدول عمومی تابع دولت اجنبی باشد.

ماده پانزدهم

احکام این قانون بر اشخاص آتی نیز قابل تطبیق است:

۱ شخصی که در خارج افغانستان مرتکب عملی گردد که به اثر آن فاعل یا شریک جرمی شناخته شود که کلا یا قسما در افغانستان واقع شده باشد.

۲ شخصیکه در خارج افغانستان مرتکب یکی از جرایم آتی گردد:

۱ جنایت علیه امنیت خارجی یا داخلی دولت افغانستان.

۲ جنایت جعل مندرج مواد (۳۰۲) و (۳۰۳) این قانون.

۳ جنایت تزویر مندرج ماده (۳۱۰) این قانون یا اذخالی اشیا جعل یا تزویر شده مذکور به افغانستان.

ماده شانزدهم

۱ احکام این قانون بر جرایمیکه در خارج افغانستان توسط مامورین و مستخدمین افغانی یا اتباع خارجی ایکه از طرف افغانستان بخدمات عامه گماشته میشوند در اثنای انجام وظایف محوله یا به سبب آن ارتکاب میگردد نیز قابل تطبیق است.

۲ احکام این قانون بر جرایمی که علیه اشخاص مندرج فقره فوق در اثنای انجام وظایف محوله یا به سبب آن ارتکاب میگردد نیز تطبیق می شود.

ماده هفدهم

۱ احکام این قانون بر هر شخصیکه در خارج افغانستان علیه افغان یا منفعت افغانستان مرتکب جرم گردد قابل تطبیق است.

۲ دعوی جزائی علیه مرتکب این جرایم مطابق به احکام مندرج قانون اجراءات جزائی اقامه میگردد.

ماده هجدهم

هر افغان که در خارج افغانستان مرتکب عملی گردد که بموجب احکام این قانون جرم شمرده شود در صورت مراجعت باافغانستان طبق احکام این قانون مجازات میشود. مشروط بر اینکه فعل مذکور بموجب قانون کشور محل ارتکاب قابل مجازات باشد.

ماده نوزدهم

به استثنای موارد مندرج مواد (ششم و هفتم) این قانون دعوی جزائی علیه شخصیکه ثابت نماید محاکم خارجی در مورد جرم منسوبه او را بری الذمه دانسته یا بحکم قطعی او را بجزا محکوم و جزا بر او تطبیق شده است یا اینکه دعوی جزائی قبل از صدور حکم قطعی یا مجازات محکوم بها بموجب قانون ساقط گردیده باشد اقامه شده نمی تواند.

ماده بیستم

مدت توقیف و حبسی که متهم یا محکوم علیه باثر تطبیق احکام جزائی در خارج افغانستان سپری نموده از مدت جزا ایکه شخص از لحاظ ارتکاب عین جرم در افغانستان محکوم می شود یا جزا ایکه بر او تطبیق میگردد کاسته میشود.

قسمت دوم- تطبیق قانون از حیث زمان

ماده بیست و یکم

۱ مرتکب جرم بموجب قانونی مجازات میشود که در وقت ارتکاب فعل نافذ باشد مگر اینکه قبل از صدور حکم قطعی قانون جدیدیکه به نفع متهم باشد نافذ گردد.

۲ اگر بعد از صدور حکم قطعی قانونی نافذ گردد که بموجب آن فعلی را که متهم بارتکاب آن محکوم بجزا گردیده قابل مجازات نداند تنفیذ حکم متوقف و آثار جزائی مرتب بران از بین میرود.

ماده بیست و دوم

هرگاه شخص از ارتکاب عملی بموجب قانون موقت که نفاذ آن به تاریخ معین خاتمه می یابد محکوم به جزا گردد ختم تاریخ نفاذ قانون موقت مانع سیر محاکمه و تطبیق جزا نمیگردد.

باب دوم

جرائم

فصل اول

جرائم از حیث شدت و خفت

ماده بیست و سوم

جرائم از حیث شدت و خفت به جنایت، جنحه و قباحت تصنیف می‌گردد.

ماده بیست و چهارم

جنایت جرمی است که مرتکب آن به اعدام یا حبس دوام و یا حبس طویل محکوم گردد.

ماده بیست و پنجم

جنحه جرمی است که مرتکب آن به حبس بیش از سه ماه الی پنج سال یا جزای نقدی بیش از سه هزار افغانی محکوم گردد.

ماده بیست و ششم

قباحت جرمی است که مرتکب آن به حبس از (۲۴) ساعت الی سه ماه یا جزای نقدی الی سه هزار افغانی محکوم گردد.

فصل دوم

عناصر جرم

قسمت اول

عناصر مادی

اول- عمل، سببیت و نتیجه

ماده بیست و هفتم

عناصر مادی جرم عبارت از ارتکاب یا امتناع از عمل مخالف قانون است بنحویکه عمل منجر به نتیجه جرمی گردیده و رابطه سببیت بین عمل و نتیجه موجود شده باشد.

ماده بیست و هشتم

۱ شخص از جرمیکه نتیجه عمل جرمی او نباشد مسئول شناخته نمی شود.

۲ شخصیکه عمل جرمی او در احداث نتیجه به اعتبار یکی از اسباب قبلی یا توأم با فعل و یا بعدی سهمیم شده باشد مسئول شناخته میشود گرچه شخص به موثریت عمل جرمی خود در احداث نتیجه علم نداشته باشد.

۳ اگر سبب به تنهایی در احداث نتیجه جرم کافی شمرده شود در این صورت تنها فاعل از عمل جرمی خود مسئول شناخته می شود.

دوم- شروع

ماده بیست و نهم

۱ شروع به جرم عبارت است از آغاز به اجرای فعل به قصد ارتکاب جنایت یا جنحه به نحویکه نظر به اسباب خارج از اراده فاعل آثار آن متوقف یا خنثی شده باشد.

۲ مجرد تصمیم به ارتکاب جرم یا اجرای اعمال مقدماتی شروع به جرم شناخته نمی شود.

۳ هر عملیکه به قصد ارتکاب جنایت یا جنحه ایکه ارتکاب آن از رهگذر عوامل مربوط به موضوع جرم یا وسایل استعمال مستحیل باشد، شروع به جرم شمرده میشود مشروط بر اینکه عقیده مرتکب در احداث نتیجه جرمی ناشی از اشتباه یا جهالت مطلق نباشد.

ماده سي ام

شروع کننده به جنایت به جزا هاي آتي محکوم میگردد مگر اینکه در قانون به خلاف آن تصریح شده باشد:

۱ در مواردیکه جزاي اصل جرم اعدام باشد حبس دوام.

۲ در مواردیکه جزاي اصل جرم حبس دوام باشد حبس طویل.

۳ در مواردیکه جزاي اصل جرم حبس طویل باشد حبس متوسط یا نصف حد اکثر جزاي اصل جرم.

ماده سي و یکم

جزاي شروع به جنحه از نصف حد اکثر جزائیکه در قانون براي اصل جرم پیشبینی گردیده است تجاوز نمی کند مگر اینکه قانون به خلاف آن تصریح نموده باشد.

ماده سي و دوم

شروع به قباحت مستلزم مجازات نیست مگر اینکه قانون صراحتاً به آن حکم نموده باشد.

ماده سي و سوم

در شروع به جرم احکام خاص متعلق به جزا هاي تبعی یا تکمیلی و تدابیر امنیتی ایکه در مورد جرم تام پیشبینی شده است رعایت میگردد.

قسمت دوم

عنصر معنوي

قصد جرمي و خطاء

اول- قصد جرمي

ماده سي و چهارم

۱ قصد جرمي عبارت است از سوق اراده فاعل به ارتكاب فعليكه جرم را بوجود مي آورد به نحويكه منجر به وقوع نتيجه جرم مورد نظر و يا وقوع نتيجه جرم ديگري شود.

۲ قصد گاهي بسيط و زماني توأم باصرار قبلي مي باشد.

۳ اصرار قبلي عبارت است از اتخاذ تصميم قاطع قبل از انجام جرم مورد نظر مشروط بر اينكه ناشي از غضب آني و هيجانات نفسي نباشد.

۴ اصرار، قبلي شمرده مي شود بدون آنكه قصد مرتكب جرم متوجه شخص معين يا غير معين باشد اعم از اينكه قصد موقوف به شرط و يا مرتبط به امري باشد يا نباشد.

ماده سي و پنجم

۱ جرم وقتي عمدي شمرده مي شود كه قصد جرمي نزد مرتكب آن محقق شده باشد.

۲ جرم در حالات آتي نيز عمدي شمرده می شود:

۱ در حالتيكه شخص بموجب قانون يا موافقت بانجام وظيفه مكلفيت داشته باشد و از ايفاي آن عمدا امتناع ورزد به نحويكه امتناع وي مستقيماً منجر به وقوع جرم گردد.

۲ در حالتيكه شخص فاعل نتايج جرمي عمل خود را قبلا پيش بيني نموده باشد ولي با آنها به اجراي عمل مذکور محض جهت وقوع جرم اقدام نموده باشد.

دوم- خطاء

ماده سي و ششم

جرم وقتي غير عمدي شمرده مي شود كه وقوع نتيجه جرمي از فاعل آن به سبيل خطاء صدور يافته باشد خواه خطا ناشي از اهمال، ساده لوحي بي احتياطي و عدم توجه باشد و يا ناشي از عدم رعايت قوانين، مقررات و اوامر.

قسمت سوم

عنصر قانوني

ماده سي و هفتم

- ۱ عنصر قانوني جرم عبارت است از تصريح اعمال جرمي و جزا هاي آن در قانون.
- ۲ قاعده قانونيت جرم و جزا در احكام مندرج مواد (دوم و سوم) اين قانون تصريح يافته است.

فصل سوم

اشتراك در جرم

قسمت اول

فاعل و شريك

ماده سي و هشتم

شخص در حالات آتي فاعل جرم شناخته ميشود:

- ۱ در حاليكه به تنهائي يا به اشتراك شخص ديگر مرتكب جرم گردد.
- ۲ در حاليكه به ارتكاب عمل جرمي به نحوي مداخله نمايد كه از جمله اعمال تشكيل دهنده جرم يكي آنرا قصدا مرتكب گردد.

ماده سي و نهم

شخص در حالات آتي شريك جرم شناخته مي شود:

- ۱ در حاليكه بارتكاب يكي از اعمال تشكيل دهنده جرم شخص را تحريك نمايد و جرم به اثر همين تحريك واقع شود.
- ۲ در حاليكه بارتكاب جرم با شخص ديگري موافقت نمايد و جرم باثر همين موافقت بوجود آيد.
- ۳ در حاليكه فاعل جرم را به نحوي از انحا در اعمال تجهيزات تسهيلا تي يا تكميلي ارتكاب جرم با داشتن علم به آن كمك نمايد و جرم در اثر همين كمك بوجود آيد.

ماده چهلّم

فاعل به جزاي معينه جرم ارتكاب شده محكوم ميگردد.

ماده چهل و يكم

۱ شريك بمجازات جرمي كه در ان اشتراك نموده محكوم ميگردد مگر اينكه قانون بخلاف آن تصريح نموده باشد.

۲ در موارديكه فاعل جرم به سببي از اسباب قانوني مجازات نگردد اين معافيت مانع مجازات شريك نميگردد.

ماده چهل و دوم

هرگاه جرم واقع شده غير از ان جرمي باشد كه فاعلين و شركاء قصد ارتكاب آنرا داشته اند به جزاي جرميكه به وقوع پيوسته محكوم مي گردند، مشروط بر اينكه جرم مذكور قابل پيشبني بوده و نتيجه مداخله ايشان باشد.

ماده چهل و سوم

هرگاه در اثناي ارتكاب به عمل جرمي حالات مادي اتصال يابد كه از اثر آن وصف جرم يا جزا تغيير نمايد نتايج آن بالاي همه فاعلين و شركا تطبيق ميگردد مشروط بر اينكه حالات مذكور نتيجه مداخله همه آنها باشد.

ماده چهل و چهارم

۱ هرگاه در حصه يكي از فاعلين حالات خاصي موجود شود كه موجب تغيير وصف جرم در حصه او گردد نتايج آن به ساير فاعلين تاثير ندارد.

۲ نتايج اين حالات خاص بر شريك وقتي تاثير دارد كه به آن علم داشته باشد.

ماده چهل و پنجم

هرگاه حالات خاصي موجود شود كه موجب تغيير جزا در حصه يكي از فاعلين گردد نتايج آن بر ساير فاعلين و شركاء تاثير وارد نمي كند.

ماده چهل و ششم

هرگاه نظر به قصد فاعل يا چگونگي علم وي تغيير در وصف جرم وارد گردد، ساير فاعلين و شركاء مطابق به قصد و چگونگي علم شان بجرم مجازات مي گردند.

ماده چهل و هفتم

در حالاتیکه قانون تعدد فاعلین را حالت مشدده جرم بدانند موجودیت شریک در اثنای ارتکاب جرم تعدد شناخته می شود.

ماده چهل و هشتم

۱ هرگاه چند نفر فاعل و شریک از لحاظ ارتکاب جرم واحد به حکم واحد به جزای نقدی محکوم شوند این حکم بر هر کدام آنها منفرداً تطبیق میشود.

۲ در حالاتیکه حکم به جزای نقدی معادل مفاد مالی ایکه از رهگذر ارتکاب جرم حاصل گردیده یا توقع استحصال آن برده میشد موضوع بحث باشد، حکم به مجموع محکوم علیهم که به حکم واحد به جزای نقدی مذکور محکوم شده اند، طور تضامن تطبیق میشود مگر اینکه قانون بخلاف آن حکم نموده باشد.

قسمت دوم

اتفاق در جرم

ماده چهل و نهم

اتفاق در جرم عبارت است از متحد شدن دو نفر یا بیشتر از آن در ارتکاب جنایت یا جنحه معین یا غیر معین و یا اتفاق در اعمال تجهیزاتی تسهیلاتی یا تکمیلی جرایم مذکور مشروط بر اینکه اتفاق منظم و پیهم باشد گرچه در آغاز مرحله تشکل جرمی یا برای مدت کوتاه صورت گرفته باشد.

ماده پنجاهم

۱ در مورد اتفاق به جنایت هر فرد آن به جزای حبس طویل ایکه از (هفت سال) تجاوز نکند محکوم میگردد گرچه در ارتکاب جنایت مورد اتفاق شروع صورت نگرفته باشد.

۲ در مورد اتفاق به جنحه هر فرد آن به جزای حبس که از (دو سال) بیشتر نباشد و یا به جزای نقدی که از (بیست و چار هزار) افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد.

ماده پنجاه و یکم

هرگاه غرض از اتفاق ارتکاب جرمی باشد که جزای آن در قانون از جزای مندرج (ماده پنجاهم) این قانون کمتر پیشبینی شده باشد در این صورت متهمین اتفاق در جرم به ربع حد اکثر جزای محکوم می گردند که برای جرم مورد اتفاق تعیین شده است.

ماده پنجاه و دوم

۱ جزای مندرج مواد (پنجاهم و پنجا و یکم) این قانون بر اشخاصی تطبیق نمیگردد که از اتفاق در جرم بمقامات مربوط اطلاع دهند مشروط بر اینکه اطلاع قبل از وقوع جنایت و جنحه و قبل از آغاز جستجو و تفتیش مقامات مذکور صورت گرفته باشد.

۲ اطلاع دهنده بعد از آغاز جستجو و تفتیش مقامات مربوط به شرطی از مجازات معاف ساخته میشود که اطلاع وی سبب گرفتاری متهمینی گردد که نزد مقامات مذکور معلوم نباشند.

فصل چهارم

اسباب اباحت

قسمت اول

استعمال حق

ماده پنجاه و سوم

ارتکاب عمل جرمی با حسن نیت به منظور استعمال حقیقه به مقتضای شریعت یا به موجب قانون به شخص اعطاء شده، جرم پنداشته نمی شود.

ماده پنجاه و چهارم

ارتکاب عمل جرمی در حالات آتی استعمال حق شمرده می شود:

۱ در حالت تأدیب پدر، معلم به اولاد و شاگرد مشروط بر اینکه تأدیب در حدود احکام شریعت و قانون صورت گرفته باشد.

۲ در حالت اجرائی عملیات جراحی و یا سایر معالجات طبی مشروط بر اینکه مطابق اصول فنی حرفه طب برضائیت مریض یا ولی و یا نماینده قانونی وی صورت گرفته باشد. اجرائی عملیات جراحی در حالات عاجل ازین حکم مستثنی است.

۳ در حالت اجرائی بازیهای سپورتی مشروط بر اینکه در حدود قواعد و اصول قبول شده سپورتی صورت گرفته باشد.

۴ در حالت ارتکاب جنایت یا جنحه مشهود منظور گرفتاری متهمین جرایم مذکور به ترتیبیکه در قوانین مربوط تنظیم یافته است.

قسمت دوم

ایفای وظیفه

ماده پنجاه و پنجم

ارتکاب عمل جرمی در اثنای ایفای وظیفه ایکه مامور دولت بحکم قانون به انجام آن مکلفیت داشته باشد جرم شمرده نمی شود.

ماده پنجاه و ششم

ارتکاب عمل جرمی در حالات آتی ایفای وظیفه شمرده می شود:

۱ در حالتیکه از مامور موظف مطابق به احکام قانون با داشتن حسن نیت در اثنای ایفای وظیفه صدور یافته باشد و یا اینکه عقیده نماید که اجرائی آن از جمله صلاحیت های قانونی وی است.

۲ در حالتیکه بموجب تعمیم اوامر مقامات ذیصلاح ایکه از اطاعت اوامر آنها بحکم قانون مکلفیت داشته باشد صدور یافته باشد و یا اینکه عقیده داشته باشد که تعمیم اوامر مقامات ذیصلاح از جمله وجایب قانونی وی است.

۳ در هر دو حالت مندرج این ماده مامور موظف مکلف است ثابت نماید که اعتقاد وی راجع به مشروعیت عمل جرمی ناشی از اسباب معقول بوده و ارتکاب آن بعد از رعایت احتیاط لازم صورت گرفته است اما اگر مامور بحکم قانون اعتراض بر اوامر مقامات ذیصلاح را نداشته باشد به هیچ وجه از اثر ارتکاب عمل جرمی مندرج فقرات (۱ و ۲) این ماده مجازات نمیگردد.

قسمت سوم

حق دفاع مشروع

ماده پنجاه و هفتم

ارتکاب عمل جرمي به منظور استعمال حق دفاع مشروع جرم پنداشته نمي شود.

ماده پنجاه و هشتم

حق دفاع مشروع به شخص مورد تهديد اجازه مي دهد تا از استعمال وسايل لازم بمنظور دفاع از هر عمل جرمي ايکه ضرر و يا خطر جاني و مالي را براي دفاع کننده و يا شخص ديگر توليد نمايد استفاده کند.

ماده پنجاه و نهم

۱ حق دفاع مشروع هنگامي موجود ميگردد که دفاع کننده روي اسباب معقول و دلايل منطقي يقين نمايد که خطر تجاوز بر مال، جان يا ناموس دفاع کننده و يا شخص ديگري متوجه است.

۲ حق دفاع مشروع تا دوام خطر ادامه يافته با زوال آن خاتمه مي يابد.

ماده شصتم

حق دفاع مشروع تحت شرايط آتي بوجود مي آيد:

۱ دفاع در برابر حمله و تعرض باشد.

۲ دفاع متناسب با خطر تهديد کننده باشد.

۳ دفاع تنها وسيله دفع خطر باشد.

۴ - دفاع همزمان با حمله مقابل باشد.

۵ دفاع در برابر عمل خلاف قانون و غير عادلانه باشد.

۶ دفاع کننده عمدا سبب ايجاد عمل جرمي طرف مقابل نشده باشد.

ماده شصت و يکم

قتل عمد باسناد استعمال حق دفاع مشروع جواز ندارد مگر اينکه بمنظور دفاع در برابر يکي از اعمال آتي صورت گرفته باشد:

۱ دفاع در برابر عملی که ایجاد خوف مرگ یا جراحت شدید نماید مشروط بر اینکه خوف مذکور از اسباب معقول پیدا شده باشد.

۲ دفاع در برابر عمل زنا، لواطت و یا تهدید به آن.

۳ دفاع در برابر اختطاف انسان.

۴ دفاع در برابر عمل حریق عمدی.

۵ دفاع در برابر عمل سرقتیکه به حکم قانون جنایت شناخته شده باشد.

۶- دفاع در برابر عمل دخول غیر مجاز از طرف شب به منزل مسکون و یا ملحقات آن.

ماده شصت و دوم

هرگاه توسل به موظفین خدمات عامه جهت دفع خطر ممکن باشد حق دفاع مشروع بوجود نمی آید.

ماده شصت و سوم

دفاع مشروع در برابر موظفین سلطه عامه که وظایف خود را با حسن نیت انجام میدهند گرچه در جریان وظیفه از حدود صلاحیت قانونی خود تجاوز نمایند جواز ندارد مگر در صورتیکه خوف مرگ یا جراحات شدید ناشی از عمل آنها بدلائل معقول ثابت باشد.

ماده شصت و چهارم

محکمه می تواند در مورد شخصیکه با حسن نیت از حدود حق دفاع مشروع تجاوز نموده جزای عمل او را اگر جنایت باشد به جرحه و اگر جرحه باشد به جزای قباحت تنزیل دهد.

باب سوم

مجرم

فصل اول

مسئولیت جزائی و موانع آن

قسمت اول

مسئولیت جزائی

ماده شصت و پنجم

مسئولیت جزائی وقتی بوجود می آید که شخص به اراده آزاد و در حالت صحت عقل و ادراک عمل جرمی را مرتکب شود.

قسمت دوم

موانع مسئولیت جزائی

ماده شصت و ششم

مانع مسئولیت جزائی از تحقق یافتن یکی از عوارض ادراک یا یکی از اسباب فقدان اراده بوجود می آید.

اول- عوارض ادراک

۱ جنون و مرض عقلي

ماده شصت و هفتم

۱ شخصیکه حین ارتکاب جرم به سبب جنون یا سایر امراض عقلي فاقد ادراک و شعور باشد مسئولیت جزائی نداشته مجازات نمیگردد.

۲ اگر شخص حین ارتکاب جرم جنایت و جنحه مبتلا به نقصان ادراک و شعور باشد محکمه او را معذور شناخته احکام متعلق به احوال مخففه مندرج این قانون را در مورد او رعایت می نماید.

۳- قباحت اشخاص مندرج فقره (۲) این ماده جرم شمرده نمیشود.

۲ سکر

ماده شصت و هشتم

۱ شخصیکه حین ارتکاب جرم به سبب استعمال مواد مسکره یا مخدره ادراک و شعور خود را از دست بدهد در حالیکه استعمال آن جبراً یا بدون علم مرتکب صورت گرفته باشد مجازات نمیگردد.

۲ هرگاه شخص مندرج فقره فوق ادراک و شعور خود را کاملاً از دست نداده باشد طبق حکم مندرج فقره (۲) ماده (۶۷) این قانون مجازات میگردد.

ماده شصت و نهم

۱ هرگاه شخص مواد مسکره یا مخدره را به اراده خود استعمال نموده مرتکب جرم گردد مسئول شناخته شده چنان پنداشته میشود که جرم را در حالت ادراک و شعور کامل مرتکب گردیده است.

۲ اگر شخص مواد مسکره و مخدره را عمداً به مقصد ارتکاب جرم استعمال نماید، محکمه احکام متعلق به احوال مشدده مندرج این قانون را در مورد او رعایت مینماید.

۳ سن

ماده هفتادم

صغیر به طفلی اطلاق میگردد که بین سن هفت و سیزده سالگی کامل قرار داشته باشد.

ماده هفتاد و یکم

مراهق به شخصی اطلاق میگردد که سن سیزده سالگی را تکمیل و هجده سالگی را تکمیل نکرده باشد.

ماده هفتاد و دوم

طفلیکه سن هفت سالگی را تکمیل نکرده باشد دعوی جزائی علیه او اقامه شده نمی تواند.

ماده هفتاد و سوم

تثبیت سن به اساس تذکره تابعیت صورت می گیرد. محکمه می تواند در صورت تعارض حالت ظاهری صغیر با سن مندرج تذکره تابعیت وی نظریه هیأت طبّی را حاصل نماید.

ماده هفتاد و چهارم

هرگاه صغیر مرتکب قباحت گردد محکمه می تواند در عوض جزا های مندرج این قانون صغیر را در مجلس قضاء توییح نموده یا تسلیمی او را بیکي از والدین یا شخصیکه بر نفس او حق ولایت دارد و یا شخص امینی که حسن تربیه او را در آینده متعهد شود، حکم نماید و یا اینکه به حجز او در دارالتادیب یا موسسات خیریه و یا مدارس اصلاحیکه از طرف دولت باین منظور تاسیس میگرد حکم نماید.

ماده هفتاد و پنجم

هرگاه صغیر مرتکب جنحه گردد محکمه میتواند یکی از تدابیر آتی را در مورد او اتخاذ نماید:

۱ تسلیمی او به یکی از اشخاص مندرج ماده (۷۴) این قانون مشروط بر اینکه مدت مذکور از سه سال بیشتر و از شش ماه کمتر نباشد و شخص تسلیم شونده حسن تربیه صغیر را در آینده کتباً متعهد گردد.

۲ حجز او در دارالتادیب یا یکی از مدارس اصلاحی از شش ماه الی سه سال.

ماده هفتاد و ششم

۱ هرگاه صغیر مرتکب جنایتی گردد که جزای آن اعدام یا حبس دوام باشد محکمه می تواند به حجز او در دارالتادیب یا موسسات خیریه و یا مدارس اصلاحی حکم نماید مشروط بر اینکه مدت حجز او از پنج سال بیشتر نباشد.

۲ اگر جزای پیش بینی شده جنایت حبس طویل باشد مدت حجز از یکسال کمتر و از چهار سال بیشتر بوده نمی تواند.

ماده هفتاد و هفتم

هرگاه صغیر بعد از تسلیمی او به متعهد در اثنای مدت تعهد مرتکب جنحه یا جنایت گردد محکمه می تواند متعهد را به ترتیب آتی به جزای نقدی محکوم نماید:

۱ در حالت ارتکاب جنحه از یک هزار الی دو هزار افغانی.

۲ در حالت ارتکاب جنایت از دو هزار الی پنج هزار افغانی.

ماده هفتاد و هشتم

هرگاه صغیر به غیر اقارب تسلیم داده شده باشد، اعاده او به اقارب از طرف محکمه باسناد مطالبه خود وی و یا یکی از اقارب مذکور صورت می‌گیرد، مشروط بر اینکه از تنفیذ حکم تسلیمی اقلا یکسال سپری شده باشد. تجدید مطالبه اعاده الی مدت شش ماه از تاریخ رد آن جواز ندارد. اگر محکمه به اعاده صغیر به اقارب او حکم نماید این حکم بمنزله حکم به تسلیمی صغیر شناخته می‌شود.

ماده هفتاد و نهم

صغیریکه در دارالتادیب یا موسسات خیریه و یا مدارس اصلاحی تحت حجز قرار می‌گیرد به پیشنهاد آمر موسسه مربوط، موافقه خرنوال و منظوری لوی خرنوال از موسسه خارج شده می‌تواند.

صغیر مذکور به هیچوجه در موسسات فوق بیش از پنج سال یا بعد از تکمیل سن هیجده سالگی بوده نمی‌تواند.

ماده هشتادم

هرگاه شخصی صغیر را بعد از صدور حکم به تسلیم، پنهان یا او را به فرار وادارد و یا بوسایل دیگر بفرار او معاونت کند به جزای حبس الی شش ماه یا جزای نقدی الی شش هزار افغانی محکوم می‌گردد.

ماده هشتاد و یکم

حکم تسلیمی به متعهد با تکمیل سن هجده سالگی ساقط می‌گردد.

ماده هشتاد و دوم

هرگاه مراهق مرتکب قباحت گردد محکمه می‌تواند او را به جزای پیش بینی شده این قانون محکوم نماید و یا به تسلیمی او به یکی از والدین یا شخصیکه بر نفس او حق ولایت دارد و یا شخص امینیکه حسن رویه او را در آینده تعهد کند حکم نماید.

ماده هشتاد و سوم

هرگاه مراهق مرتکب جنحه گردد محکمه می‌تواند عوض جزای های پیش بینی شده جرم مذکور یکی از تدابیر مندرج ماده (۷۶) این قانون را در مورد او اتخاذ نماید.

ماده هشتاد و چهارم

۱ هرگاه مراهق مرتکب جنایتی گردد که جزای آن اعدام یا حبس دوام باشد محکمه می‌تواند به حجز او در دارالتادیب که از دو سال کمتر و از پانزده سال بیشتر نباشد حکم نماید.

۲ اگر جزای پیش بینی شده جنایت حبس طویل باشد حد اقل مدت حجز او در دارالتادیب از يك سال کمتر و حد اكثر آن از نصف حد اكثر حبس طویل بیشتر بوده نمی تواند.

۳ اگر حد اكثر جزای جنایت کمتر از ده سال باشد محکمه می تواند به حجز او در دارالتادیب به کمتر از یکسال و بیشتر از نصف حد اكثر جزای پیش بینی شده همان جنایت حکم نماید.

ماده هشتاد و پنجم

۱ سن صغیر و مراهق در وقت ارتکاب جرم اساس تعیین مسئولیت شناخته میشود.

۲ اگر صغیر مرتکب جرم گردد و هنگام صدور حکم به سن مراهق برسد مانند صغیر با او معامله میشود.

ماده هشتاد و ششم

۱ هرگاه مراهق مرتکب جرم شود و هنگام صدور حکم سن هجده سالگی را تکمیل نماید مانند مراهق با او معامله می شود.

۲ اگر جرمیکه مراهق مذکور مرتکب گردیده جنایت یا جنحه ای باشد که جزای آن در قانون حبس طویل یا حبس متوسط پیش بینی شده باشد، محکمه می تواند عوض مدت حجز در دارالتادیب در جنایت به حبس متوسط و در جنحه به حبس قصیر حکم نماید.

۳ مدت محکومیت در موارد مندرج فقره فوق بهیچ صورت از مدتیکه برای حجز در دارالتادیب در برابر جنایت با جنحه ارتکاب شده درین قانون پیش بینی گردیده است تجاوز نمی نماید.

۴ جزای های غیر از حبس طویل و حبس متوسط پیش بینی شده در این قانون به جزای نقدی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکند تعویض میگردد.

۵- اگر مراهق در ظرف مدت حجز در دارالتادیب سن هجده سالگی را تکمیل نماید جهت گذشتاندن مدت باقیمانده حجز محکوم بها به محبس مربوط انتقال داده میشود.

ماده هشتاد و هفتم

هرگاه صغیر یا مراهق متهم به ارتکاب بیش از يك جرم گردد محاکمه او از ناحیه همه جرایم ضمن دعوی واحد جواز دارد مشروط بر اینکه محکمه تنها به اساس جرمی حکم نماید که جزای آن در قانون شدیدتر پیش بینی شده باشد.

ماده هشتاد و هشتم

تکرار جرم صغیر و مراهق مانع تکرار مجازات و اتخاذ تدابیر پیش بینی شده در این قانون نمیگردد.

ماده هشتاد و نهم

هرگاه صغیر یا مراهق به دفعات محکوم به جزا گردد مجموع مدت جزا محکوم بها در مدرسه اصلاحی از پنج سال و در دارالتأدیبات از پانزده سال تجاوز نمی کند.

ماده نودم

۱ هرگاه مراهق ای که سن هیجده سالگی را تکمیل نکرده باشد دو ثلث جزای محکوم بها را در دارالتأدیبات سپری نماید محکمه می تواند بنا بر مطالبه مراهق یا یکی از والدین و یا شخصیکه بر نفس او حق ولایت داشته باشد حکم به رهائی وی صادر نماید مشروط بر اینکه دارالتأدیبات حسن رویه مراهق مذکور را طی راپوری تصدیق و خاریوال آنرا تأیید نماید. درینصورت مراهق بیکی از اشخاص مندرج ماده (۷۴) این قانون تسلیم داده می شود.

۲ اگر مراهق سن هیجده سالگی را تکمیل و دو ثلث جزای محکوم بها را در دارالتأدیبات سپری نموده باشد رهائی او وقتی صورت می گیرد که حسن رویه آینده خود را کتبا تعهد بنماید.

ماده نود و یکم

احکام متعلق به تکرار در جرم و جزایهای تبعی و تکمیلی و تدابیر امنیتی بر صغیر و مراهق قابل تطبیق نمی باشد. مصادره، مسدود ساختن محل و منع از رفتن به جا های که باعث انحراف اخلاق گردد ازین حکم مستثنی است.

ماده نود و دوم

تعویض جزای نقدی به حبس در مورد صغیر و مراهق جواز ندارد.

ماده نود و سوم

شخصیکه هنگام ارتکاب جرم سن هیجده سالگی را تکمیل و سن بیست سالگی را تکمیل نکرده باشد محکوم به اعدام شده نمی تواند.

درین حالت حبس دوام قائم مقام اعدام میگردد.

دوم- فقدان اراده

۱ اکراه

ماده نود چهارم

شخصیکه تحت تاثیر قوه مادي يا معنوي ايکه دفع آن طور ديگري ممکن نباشد مجبور به ارتکاب جرم گردد، مسئول شناخته نمي شود.

۲ اضطرار:

ماده نود و پنجم

شخصیکه به منظور نجات نفس يا مال خود و يا نفس يا مال غير به خطر بزرگ و آني مواجه گردد به نحوي که بدون ارتکاب عمل جرمي قادر به دفع آن نباشد مسئول شناخته نمي شود. مشروط بر اينکه شخص عمدا سبب ايجاد خطر مذکور نگريده و ضرر مورد اجتناب شديدتر از ضرري باشد که از جرم نشأت مي کند.

فصل دوم

مسئوليت اشخاص حکمي

ماده نود و ششم

۱ اشخاص حکمي به استثنای موسسات، دواير و تصديهاي دولت از جرایمیکه ممثلين، روسا و وکلای آن در اثنای اجرای وظیفه بنام و حساب اشخاص حکمي مرتکب مي گردند مسئول شناخته ميشوند.

۲ محکمه نمي تواند شخص حکمي را بغير از جزای نقدی، مصادره و تدابير امنيتی پيش بينی شده در این قانون محکوم نمايد.

۳ در صورتیکه قانون جزای اصلي را غير از جزای نقدی برای جرمیکه ارتکاب گردیده است پيش بينی نموده باشد این جزا ها به جزای نقدی تعویض میگردد.

۴ محکومیت شخص حکمي به ترتیب فوق مانع تطبیق جزا های پيش بينی شده این قانون در مورد شخص حقیقی مرتکب جرم نميگردد.

باب چهارم

جزاء

فصل اول

جزاهاي اصلي

ماده نود و هفتم

جزاهاي اصلي عبارت است از:

۱ اعدام

۲ حبس دوام

۳ حبس طويل

۴ حبس متوسط

۵ حبس قصير

۶ جزاي نقدي

ماده نود و هشتم

اعدام عبارت است از آويختن محكوم عليه به دار تا وقت مرگ.

ماده نود و نهم

۱ حبس دوام عبارت است از زنداني ساختن محكوم عليه در يكي از محابسي كه از طرف دولت به اين منظور تخصيص يافته است.

۲ مدت حبس دوام از شانزده تا بيست سال مي باشد.

ماده صدم

۱- حبس طويل عبارت از زنداني ساختن محكوم عليه در يكي از محابس كه از طرف دولت باین منظور تخصيص يافته است.

۲- مدت حبس طويل از پنج سال کمتر و از پانزده سال بيشتري نمی باشد.

۳- در حبس دوام و حبس طویل محکوم علیه مکلف است کار های اصلاحی را انجام دهد که در قانون مربوط به محاسبه پیش بینی شده است.

۴- محبوسیکه سن شصت سالگی را تکمیل کرده باشد به انجام کار گرچه اصلاحی هم باشد مکلف نمی باشد.

ماده یکصد و یکم

۱- حبس متوسط عبارت است از زندانی ساختن محکوم علیه در یکی از محاسبی که از طرف دولت باین منظور تخصیص یافته است.

۲- مدت حبس متوسط از یکسال کمتر و از پنج سال بیشتر نمی باشد.

۳- محکوم علیه به حبس متوسط مکلف به انجام کار های اصلاحی می باشد که در قانون مربوط به محاسبه پیش بینی شده است.

ماده یکصد و دوم

۱- حبس قصیر عبارت است از زندانی ساختن محکوم علیه در یکی از محاسبی که از طرف دولت باین منظور تخصیص یافته است.

۲- مدت حبس قصیر از بیست و چهار ساعت کمتر و از یک سال بیشتر نمی باشد.

۳- محکوم علیه به حبس قصیر مکلف به انجام هیچ نوع کار نمی باشد.

ماده یکصد و سوم

۱- محاسبه جزای حبس از روزی آغاز می یابد که محکوم علیه در آن به محبس زندانی شده است.

۲- مدت توقیف از مدت حبس محکوم بها کاسته می شود.

ماده یکصد و چهارم

جزای نقدی عبارت است از مکلف ساختن محکوم علیه به پرداخت مبلغ محکوم بها به خزانه دولت

ماده یکصد و پنجم

جزای نقدی به پول افغانی تعیین می شود.

ماده یکصد و ششم

حد اقل جزاي نقدي از پنجاه افغاني کمتر بوده نمي تواند.

ماده یکصد و هفتم

حد اقل و حد اکثر جزاي نقدي به حکم قانون تعيين ميگردد. مگر اينکه در قانون طور ديگري تصريح يافته باشد.

ماده یکصد و هشتم

محکمه در تعيين جزاي نقدي بين حد اقل و حد اکثر پيش بيني شده شرايط و احوال آتي را رعايت مي نمايد:

۱. تامين هدف جزائي.

۲. احوال شخصي، اجتماعي و اقتصادي مرتكب.

۳. اندازه مفادي که از ارتکاب جرم حاصل گرديده يا توقع استحصال آن برده مي شد.

۴. نوعيت حق يا مصلحتي که مورد تجاوز قرار گرفته است.

ماده یکصد و نهم

محکمه مي تواند باساس تشخيص خود يا مطالبه خارنوال حد اکثر پيش بيني شده جزاي نقدي را با رعايت شرايط و احوال مندرج ماده (۱۰۸) اين قانون تا دو چند آن بالا ببرد، مشروط بر اينکه بالا بردن حد اکثر جزاي نقدي به از بين بردن کلي دارائي محکوم عليه منجر نشود.

ماده یکصد و دهم

تعيين جزاي نقدي در جنايات جواز ندارد مگر اينکه قانون صراحتاً به آن حکم نموده باشد.

ماده یکصد و يازدهم

پرداخت جزاي نقدي مطابق به احکام قانون اجراء جزائي صورت مي گيرد.

فصل دوم

جزا های تبعی

ماده یکصد و دوازدهم

جزا های تبعی عبارت از مجازاتی است که بالای محکوم علیه به حکم قانون بدون اینکه در حکم محکمه تصریح گردد تطبیق میشود.

ماده یکصد و سیزدهم

۱ شخصیکه به حبس دوام یا حبس طویل بیش از ده سال محکوم گردد از حقوق و امتیازات آتی نیز محروم می شود:

۱ مأموریت دولت.

۲ خدمت در اردو.

۳ عضویت پارلمان، بناروالیها، جرگه های ولایتی و محلی.

۴ سهمگیری در انتخابات بحیث رأی دهنده.

۵ استعمال عناوین و تعلق نشانهای دولتی اعم از داخلی و خارجی.

۶ عضویت در هیأت مدیره شرکتهای و بانکها.

۷ وصایت، قیمومیت و وکالت در معاملات و دعاوی.

۸ شهادت در عقود و معاملات در مدت محکومیت.

۹ عقد قرارداد با دوایر دولتی و یا کسب امتیاز از طرف دولت.

۱۰ صاحب امتیاز، مدیر مسئول، ریاست هیأت تحریر مجلات و روزنامه ها.

۱۱ اداره اموال و املاک در مدت محکومیت با استثنای وقف و وصیت.

۲- هرگاه محکوم علیه وقت صدور حکم از یکی از حقوق و امتیازات فوق مستفید باشد بمجرد صدور حکم ازان محروم میگردد.

ماده یکصد و چاردهم

- ۱ محرومیت از اداره و تصرف در اموال در حالت ضرورت به اجازه محکمه موقتا مرفوع شده می تواند.
- ۲ هر نوع تعهدی را که محکوم علیه بدون اجازه محکمه بعمل آورد صحت و عدم صحت آن موقوف به اجازه محکمه مذکور شناخته میشود.

ماده یکصد و پانزدهم

- ۱ محکمه می تواند باسناد مطالبه محکوم علیه به حبس دوام یا حبس طویل بیش از ده سال یا ځارنوال و یا شخص ذی‌علاقه برای اداره و سرپرستی اموال وی تعیین نماید.
- ۲ محکمه قیم را به دادن ضمانت بالمال مکلف نموده و اجراءات مناسب را در برابر این وظیفه برای وی تعیین می نماید.
- ۳ تصرفات قیم در مورد اموال تحت اداره وی تابع نظارت محکمه می باشد که قیم را تعیین نموده است.
- ۴ اموال تحت قیمومیت بعد از تطبیق مجازات و یا انقضای آن بنا بر هر سببی که باشد به محکوم مذکور مسترد می شود و قیم صورت حساب مربوط به اموال تحت اداره خود را به وی ارائه می نماید.

ماده یکصد و شانزدهم

- ۱ شخصیکه به جزای اعدام محکوم میگردد تا زمان تنفیذ حکم از حقوق و امتیازات مندرج فقرات (۱ - ۱۱) ماده (۱۱۳) این قانون محروم شناخته می شود.
- ۲ تصرفات حقوقی شخص محکوم به اعدام باطل شمرده شده محکمه می تواند باسناد مطالبه ځارنوال یا سایر اشخاص ذی‌علاقه برای سرپرستی و اداره اموال وی قیم تعیین نماید.

فصل سوم

جزا های تکمیلی

ماده یکصد و هفدهم

جزا های تکمیلی عبارت است از:

۱ محرومیت از بعضی حقوق و امتیازات.

۲ مصادره.

۳ نشر حکم.

ماده یکصد و هجدهم

۱ محکمه می تواند هنگام حکم به حبس طویل الی ده سال یا حکم به حبس متوسط علاوه بر جزای اصلی جرم شخص را از بعضی حقوق و امتیازات مندرج فقرات (۱- ۱۱) مندرج ماده (۱۱۳) این قانون محروم سازد مشروط بر اینکه مدت محرومیت از یکسال کمتر و از سه سال بیشتر نباشد.

۲ جزای تکمیلی بعد از تطبیق جزای اصلی و یا انقضای آن بهر سببی که باشد تنفیذ میگردد.

ماده یکصد و نوزدهم

۱ محکمه می تواند در مواردیکه قانون مصادره را به حیث جزا پیش بینی نکرده باشد به مصادره اشیائی که از ارتکاب جرم بدست آمده یا در ارتکاب آن استعمال گردیده و یا به قصد استعمال در ارتکاب جرم تهیه شده باشد حکم نماید.

۲ حکم به مصادره بهیچوجه حقوق غیر را که صاحب حسن نیت باشد اخلاص نمی نماید.

ماده یکصد و بیستم

۱ محکمه می تواند به اساس صوابدید خود و یا مطالبه خازنوال نشر حکم را در فیصله تصریح نماید.

۲ نشر حکم قبل از قطعی شدن آن جواز ندارد.

۳ در جرایم فذف، توهین و دشنام موافقت مجنی علیه در افشاء و نشر حکم حتمی می باشد.

۴ هرگاه جرم قذف، توهین و دشنام از طریق وسایل مطبوعاتی صورت گرفته باشد محکمه به نشر آن با رعایت حکم فقره (۳) این ماده توسط عین وسیله حکم می نماید. در صورت امتناع یا تعلل بدون عذر معقول از نشر حکم مدیر مسئول به جزای نقدی (یکه بیش از (پنج هزار افغانی) نباشد محکوم میگردد.

فصل چهارم

تدابیر امنیتی

قسمت اول

احکام عمومی

ماده یکصد و بیست و یکم

۱ محکمه وقتی به تدابیر امنیتی پیش بینی شده این قانون حکم می نماید که ثابت گردد شخص محکوم علیه مرتکب عملی گردیده است که بحکم قانون جرم شمرده شده و حالت مجرم علیه امنیت عامه خطر پنداشته شود.

۲ حالت مجرم وقتی علیه امنیت عامه خطر پنداشته میشود که از رویه او در حال و گذشته و یا از حالات و علل ارتکاب جرم احتمال جدی آن برود که مجرم به ارتکاب جرم دیگری اقدام می نماید.

۳ تدابیر امنیتی تنها در حالات و شروط پیش بینی شده این قانون مورد حکم محکمه قرار گرفته می تواند.

ماده یکصد و بیست و دوم

تدابیر امنیتی عبارت است از:

۱ تدابیر سلب کننده آزادی.

۲ تدابیر تحدید کننده آزادی.

۳ تدابیر سلب کننده حقوق.

۴ تدابیر مالی.

قسمت دوم

تدابیر امنیتی سلب کننده و تحدید کننده آزادی

۱. حجز در روغتون های مربوط.

ماده یکصد و بیست و سوم

۱. محکمه میتواند محکوم علیه را به حجز در یکی از روغتون های امراض عقلي و عصبي و یا مراکز صحي دیگری که از طرف دولت باین منظور تخصیص یافته است جهت اهتمام بوضع صحي وي، حکم نماید.

۲. مدت حجز درینصورت از شش ماه کمتر بوده نمی تواند.

۳. اداره روغتون و سایر مراکز صحي مکلف است راپور وضع صحي محکوم به حجز را بعد از گرفتن نظر دوکتوران معالج در هر شش ماه به محکمه ارائه نماید.

محکمه می تواند به اساس راپور ارائه شده به اخراج او حکم نماید.

۴. محکمه می تواند بااساس مطالبه خانونال یا شخص ذیعلاقه و موافقه دوکتوران معالج به حجز محکوم علیه در روغتون و یا مرکز صحي مربوط مجددا حکم نماید.

۲. منع گشت و گذار و بود و باش در بعضی محلات

ماده یکصد و بیست و چهارم

۱. محکمه وقتی به منع شخص از گشت و گذار در محلاتیکه موجب انحراف اخلاقي گردد حکم می نماید که بودن وي دران جا به احتمال قوي سبب تکرار ارتکاب جرم گردد.

۲. اگر شخص بیش از یکمرتبه به ارتکاب جرم استعمال مواد مخدره یا مسکره مجازات گردد محکمه می تواند وي را علاوه بر جزای اصلي از گشت و گذار در يك یا چند محل منع نماید. مدت این ممانعت از سه سال بیشتر بوده نمی تواند.

ماده یکصد و بیست و پنجم

محکمه می تواند علاوه بر جزای اصلي شخص را از بود و باش در محلات معین بعد از تطبیق جزا یا انقضای آن منع نماید. مدت این ممانعت از یکسال کمتر و از پنج سال بیشتر بوده نمی تواند. درین حالت محکمه وضع صحي، نفسي، روانی و اجتماعی محکوم علیه را در نظر می گیرد.

ماده یکصد و بیست و ششم

محکمه می تواند محکوم علیه به جنایت یا جنحه منافی حیثیت را علاوه بر جزای اصلی از بود و باش در محلات خاص منع نماید. حکم منع بود و باش باسناد مطالبه خائنوال یا محکوم علیه تعدیل یا لغو شده می تواند.

قسمت سوم

تدابیر امنیتی سلب کننده حقوق

۱ سقوط ولایت، وصایت و قیمومیت

ماده یکصد و بیست و هفتم

سقوط ولایت، وصایت و قیمومیت محروم ساختن محکوم علیه است از اعمال این نوع سلطه ها بر دیگران اعم از اینکه مربوط به نفس یا مال باشد.

ماده یکصد و هشتم

محکمه می تواند در حالات آتی به اسقاط ولایت، وصایت یا قیمومیت شخص حکم نماید:

۱ اگر ولی، وصی یا قیم مرتکب جنحه ناشی از اخلال مکلفیت های قانونی مربوط به وظایف متذکره گردد.

۲- اگر ولی، وصی یا قیم مرتکب جرمی گردد که عدم کفایت او را در اجرای وظیفه ولایت و وصایت یا قیمومیت ثابت سازد.

۲- محرومیت از اشتغال به پیشه و حرفه

ماده یکصد و نهم

محرومیت از اشتغال به پیشه و حرفه شامل منع شخص از انجام هر نوع پیشه و حرفه و فعالیت های صنعتی، تجارتي و فنی ای می باشد که اشتغال به آن قانونا متعلق به اجازه يك مرجع با صلاحیت رسمی باشد.

ماده یکصد و سی ام

۱ هرگاه شخص به سبب ارتکاب جنایت یا جنحه ناشی از اخلال مکلفیت های مربوط به پیشه یا حرفه به جزای حبس که از شش ماه کمتر نباشد محکوم گردد محکمه می تواند او را علاوه بر جزای اصلی از اشتغال به پیشه یا حرفه مربوط محروم نماید، مدت این محرومیت از یکسال بیشتر بوده نمی تواند.

۲ اگر محکوم علیه مذکور بعد از انتهای مدت محرومیت از اشتغال به پیشه و حرفه مربوط در خلال پنج سال از تاریخ صدور حکم نهایی عین جرم یا مماثل جرم اولی را تکراراً مرتکب گردد محکمه می تواند علاوه بر جزای اصلی به محرومیت وی از اشتغال به پیشه یا حرفه مربوط حکم نماید، مدت این محرومیت از سه سال بیشتر بوده نمی تواند.

ماده یکصد و سی و یکم

هرگاه شخص به سبب ارتکاب جرم ترافیکی محکوم به جزا گردد محکمه می تواند او را علاوه بر جزای اصلی از اشتغال به پیشه رانندگی و تجدید جواز رانندگی محروم نماید، مدت این محرومیت از سه ماه کمتر و از سه سال بیشتر بوده نمی تواند.

قسمت چهارم

تدابیر امنیتی مالی

۱ مصادره

ماده یکصد و سی و دوم

هرگاه اشیای ضبط شده از جمله اشیایی باشد که ساختن، استعمال، نگهداشت، عرضه و فروش آن به ذات خود جرم شمرده شود محکمه بهمه حال به مصادره آن حکم مینماید گرچه اشیای مذکور ملکیت محکوم علیه نباشد و یا متهم از محکمه برائت حاصل نماید.

۲ مسدود ساختن محل

ماده یکصد و سی و سوم

جرایمیکه قانون در جزا های آن مسدود ساختن محل ارتکاب جرم را پیشبینی نموده باشد محکمه میتواند متهم را علاوه بر جزا های پیش بینی شده به مسدود ساختن محلیکه به مقصد ارتکاب جرم از آن کار گرفته شده محکوم نماید.

مدت مسدودیت از یکماه کمتر و از یکسال بیشتر بوده نمی تواند.

ماده یکصد و سی و چهارم

۱ حکم به مسدود ساختن محل ارتکاب جرم شامل محرومیت شخص از اشتغال به فعالیت های تجارتي، صنعتی و یا پیشه یا حرفه مربوط به آن محل شناخته می شود.

۲ محرومیت شخص در حالت فوق شامل اقارب محکوم علیه و سایر اشخاص می باشد که محکوم علیه محل ارتکاب جرم را بعد از وقوع جرم به آنها واگذار شده و یا به اجاره داده باشد.

۳ مالک محل و یا هر شخص دیگری که در محل ارتکاب جرم حق عینی داشته باشد اگر به عمل جرمی ارتباط نداشته باشد تحت محرومیت فوق قرار نمی گیرد.

۳ متوقف ساختن فعالیت شخص حکمی و انحلال آن

ماده یکصد و سی و پنج

هرگاه يك رئیس، مدیر، ممثل یا وكيل قانوني شخص حکمی به نام و حساب شخصیت حکمی مرتکب جنایت یا جنحه گردد و به سبب آن به جزای حبس بیش از ششماه محکوم شده باشد، محکمه می تواند فعالیت شخص حکمی را متوقف سازد. مدت توقف از سه ماه کمتر و از سه سال بیشتر بوده نمی تواند در صورت تکرار جنایت یا جنحه محکمه به انحلال آن حکم می نماید.

ماده یکصد و سی و ششم

۱ متوقف ساختن فعالیت شخص حکمی شامل منع از اشتغال به اعمال مربوط به شخصیت حکمی در مدت محکوم بها می باشد. گرچه به عنوان و یا تحت اداره هیئت عامل جداگانه صورت بگیرد.

۲ حکم به انحلال شخص حکمی شامل تصفیه دارائی و الغاء سایر تصرفات حقوقی و تشکیلات اداری شخصیت حکمی می باشد.

قسمت پنجم

احکام متفرقه مربوط به تدابیر امنیتی

ماده یکصد و سی و هفتم

باستثنای موارد پیش بینی شده مواد (۱۲۳ - ۱۲۷ و ۱۳۲) این قانون اشخاصیکه از احکام تدابیر امنیتی محکوم بها تخلف ورزند به جزای حبس که از يك سال تجاوز نکند و یا به جزای نقدی ایکه از (دوازده هزار) افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردند.

ماده یکصد و سی و هشتم

حکم محکمه مبنی بر تعلیق تنفیذ مجازات شامل تنفیذ تدابیر امنیتی نمیگردد مگر درحالاتیکه قانون و یا محکمه بخلاف آن حکم نموده باشد.

ماده یکصد و سی و نهم

هرگاه مدت تعلیق تنفیذ مجازات خاتمه یابد و یا در خلال این مدت حکمی به الغای آن صدور نیافته باشد، تدابیر امنیتی اعم از اینکه نافذ و یا متوقف ساخته شده باشد حکم مربوط به آن چنان پنداشته میشود که اصلاً صادر نگردیده باشد.

ماده یکصد و چهلم

۱ بااستثنای مصادره و انحلال شخص حکمی محکمه می تواند در مورد سایر تدابیر امنیتی بعد از صدور حکم باساس مطالبه محکوم علیه یا اشخاص ذیعلاقه به تعلیق یا تعدیل تدابیر امنیتی پیش بینی شده این قانون صدور حکم نماید.

۲ اگر مطالبه مبني بر تعلیق یا تعدیل تدابیر امنیتی از طرف محکمه مورد قبول قرار نگیرد تجدید مطالبه قبل از مرور يك سال صورت گرفته نمی تواند.

۳ محکمه باساس مطالبه خارنوال یا صوابدید خود می تواند بدون قید زمان به تعلیق تدابیر امنیتی حکم نماید.

فصل پنجم

معاذیر قانونی و احوال مخففه قضائی

ماده یکصد و چهل و یکم

۱ معاذیر، یا تبرئه کننده از جزا میباشد و یا تخفیف دهنده آن، معاذیر تبرئه کننده و تخفیف دهنده جزا در قانون تصریح میگردد در غیر آن احوال مخففه قضائی عبارت از حالاتیست که ارتکاب جرم باساس انگیزه شریفانه صورت گرفته باشد و یا مجرم از اثر تحریک غیر حق مجنی علیه بارتکاب جرم اقدام نموده باشد و یا محکمه آنرا از احوال و اوضاع مربوط به جرم و مجرم استنتاج نماید.

۲ محکمه باید در حکم خود معاذیر تبرئه کننده از جزا را تصریح نماید.

ماده یکصد و چهل و دوم

معاذیر تبرئه کننده از جزا اساس منع مسئولیت جزائی را تشکیل داده و مانع صدور حکم بر جزا های اصلی، تبعی و تکمیلی میگردد.

ماده یکصد و چهل و سوم

۱ هرگاه معاذیر مخففه در جنایتي موجود گردد که جزاي آن اعدام باشد محکمه مي تواند اعدام را به حبس دوام تنزیل دهد.

۲ اگر جزاي جنایت حبس دوام یا حبس طویل باشد محکمه میتواند جزاي حبس دوام را به حبس طویل و جزاي حبس طویل را به جزاء حبس متوسط تنزیل دهد.

ماده یکصد و چهل و چهارم

هرگاه معاذیر مخففه در جنحه موجود گردد جزاي آن به نحو آتی تخفیف مي یابد:

۱ اگر جزاي پیش بینی شده حد اقل داشته باشد محکمه در تعیین جزا به آن مقید شده نمی تواند.

۲ اگر جزاي پیش بینی شده شامل حبس و جزاي نقدي هر دو باشد محکمه مي تواند به یکی از آن حکم نماید.

۳ اگر حداقل جزا در قانون تعیین نشده باشد محکمه مي تواند به جزاي نقدي حکم نماید.

ماده یکصد و چهل و پنجم

هرگاه محکمه در خلال رسیدگی به دعوي دریابد که اوضاع و احوال جرم و مجرم در جنایت ارتکاب شده ایجاب رافت مي نماید، مي تواند جزا هاي پیش بینی شده جنایت را به نحو آتی تغییر دهد:

۱ جزاي اعدام به حبس دوام یا حبس طویل که از ده سال کمتر نباشد.

۲ جزاي حبس طویل به حبس متوسط یا قصیریکه از شش ماه کمتر نباشد.

ماده یکصد و چهل و ششم

هرگاه محکمه در خلال رسیدگی به دعوي دریابد که اوضاع و احوال جرم و مجرم در جنحه ارتکاب شده ایجاب رافت مینماید میتواند احکام مندرج ماده (۱۴۴) این قانون را تطبیق نماید.

ماده یکصد و چهل و هفتم

در تمام حالاتیکه محکمه به تخفیف جزا مطابق احکام مواد (۱۴۳-۱۴۴-۱۴۵-۱۴۶) این قانون حکم مي نماید، مکلف است معاذیر و احوالی را که بموجب آن جزا تخفیف مي یابد در اسباب حکم خود تصریح نماید.

فصل ششم

احوال مشدده عمومي

ماده یکصد و چهل و هشتم

بدون اخلاص نمودن احوال خاصیکه در مورد تشدید جزا درین قانون پیش بینی شده، احوال مشدده عمومي عبارت است از:

۱ در صورتیکه انگیزه ارتکاب جرم دني و منحط باشد.

۲ در صورتیکه ارتکاب جرم هنگام درك ضعف ادارك مجني علیه و یا عجز او از دفاع بعمل آید.

۳ در صورتیکه جرم طور وحشیانه ارتکاب یافته یا مجني علیه مثله گردد.

۴ در صورتیکه موظف خدمات عامه با استفاده از حیثیت و نفوذ رسمي خود مرتکب جرم گردد.

۵ در صورتیکه ارتکاب جرم با استفاده از حالت اضطرار اقتصادي بعمل آمده باشد.

ماده یکصد و چهل و نهم

هرگاه در جرم احوال مشدده موجود باشد محکمه مي تواند به ترتیب آتی حکم نماید:

۱ در صورتیکه جزاي پیش بینی شده حبس دوام باشد به اعدام.

۲ در صورتیکه جزاي پیش بینی شده حبس طویل، حبس متوسط یا حبس قصیر باشد، به بیش از حد اکثر جزاي مذکور مشروط بر اینکه از دو چند حد اکثر جزاي اصلي تجاوز نکند. به همه حال تشدید جزاي حبس طویل از (۲۰) سال بیشتر بوده نمی تواند.

ماده یکصد و پنجاهم

۱ هرگاه احوال مشدده با معاذیر مخففه و یا احوال مخففه قضائي که مستوجب رأفت باشد در يك جرم جمع شود محکمه اولاً احوال مشدده، بعداً معاذیر مخففه و اخیراً احوال مخففه قضائي مستوجب رأفت را رعایت مي نماید.

۲ اگر احوال مشدده معادل معاذیر مخففه و احوال مخففه قضائي مستوجب رأفت باشد محکمه مي تواند بدون در نظر گرفتن تمام این احوال به جزاي اصلي پیش بینی شده جرم حکم نماید. اگر احوال مشدده و معاذیر و احوال مخففه قضائي متعارض در اثرات خود متفاوت باشد محکمه مي تواند به منظور تامین عدالت قویترین آنرا ترجیح بدهد.

ماده یکصد و پنجاه و یکم

۱ هرگاه ارتکاب جرم به قصد حصول کسب غیر مشروع صورت گرفته باشد و جزای پیش بینی شده آن در قانون غیر از جبران خساره باشد، محکمه میتواند علاوه بر جزای پیش بینی شده به جبران خساره نیز حکم نماید مشروط بر اینکه اندازه جبران خساره از قیمت چیزیکه مجرم آنرا بدست آورده یا قصد بدست آوردن آنرا داشته تجاوز نکند.

۲ این حکم وقتی قابل تطبیق است که قانون به خلاف آن تصریح نکرده باشد.

ماده یکصد و پنجاه و دوم

اشخاص آتی متکرر جرم شناخته می شوند:

۱ شخصیکه به اثر ارتکاب جنایت محکوم به جزا گردیده بعد از صدور حکم قطعی و قبل از انقضای مدتی که قانون برای اعاده حیثیت تعیین نموده مرتکب جنایات یا جنحه گردد.

۲ شخصیکه به اثر ارتکاب جنحه محکوم به جزا گردیده بعد از صدور حکم قطعی و قبل از انقضای مدتی که قانون برای اعاده حیثیت تعیین نموده مرتکب جنایت یا جنحه مماثل جنحه اولی گردد.

ماده یکصد و پنجاه و سوم

جرایمیکه در يك فقره از فقرات آتی ذکر گردیده مماثل شناخته میشوند:

۱ اختلاس، سرقت، حيله و فریب، تهدید، خیانت در امانت، غصب اموال و اسناد و اخفای اشیائیکه ازین جرایم بدست آمده و یا حیازت اشیای مذکور بصورت غیر مشروع.

۲ قذف، دشنام، اهانت و افشای اسرار.

۳ جرایم ضد آداب عامه و حسن اخلاق.

۴ قتل و اذیت عمدی.

۵- سایر جرایم عمدی ایکه تحت يك باب در این قانون تصریح یافته است.

ماده یکصد و پنجاه و چهارم

احکام محاکم خارجی در تکرار جرم مدار اعتبار نمی باشد، مگر اینکه در مورد جرایم جعل پول دولت افغانستان یا جعل پول سایر دول صادر شده باشد.

فصل هفتم

تعدد جرایم و تأثیر آن در جزا

ماده یکصد و پنجاه و پنجم

هرگاه از ارتکاب فعل واحد جرایم متعدد بوجود آید مرتکب به جزای جرمی محکوم میگردد که جزای آن شدیدتر باشد. در صورتیکه جزای های پیش بینی شده مماثل هم باشند بیکدیگر از آن حکم میشود.

ماده یکصد و پنجاه و ششم

هرگاه ارتکاب جرایم متعدد در نتیجه افعال متعدد صورت گرفته باشد و این جرایم با یکدیگر طوری مرتبط باشند که تجزیه را قبول نکند و تأمین هدف واحد جرایم مذکور را با هم جمع کرده باشد. محکمه به جزای پیش بینی شده هر یک از جرایم حکم نموده و تنها به تنفیذ جزای شدیدترین تصریح می دارد.

این امر مانع تنفیذ جزای های تبعی، تکمیلی و تدابیر امنیتی که به حکم قانون تعیین گردیده و یا از رهگذر جرایم دیگر محکوم بها واقع شده باشد نمیگردد.

ماده یکصد و پنجاه و هفتم

هرگاه شخص به جزای خفیف محکوم گردیده باشد و بعداً به علت ارتکاب جرم دیگر به جزای شدیدتر محکوم شود جزای اخیر الذکر بالای آن تطبیق گردیده و مدت حبسی را که از رهگذر محکومیت اولی سپری نموده بوی مجرا داده می شود.

ماده یکصد و پنجاه و هشتم

هرگاه شخص مرتکب جرایم متعدد گردد و این جرایم با یکدیگر مرتبط نبوده و قبل از صدور حکم در مورد یکی از آن ها وحدت و هدفی که جرایم مذکور را با هم جمع کند موجود نباشد محکمه به جزای پیش بینی شده هر جرم حکم می نماید و جزای های محکوم بها یکی بعد دیگر بالای وی تنفیذ میگردد، مشروط بر اینکه مجموع مدت حبس از بیست سال تجاوز نکند.

ماده یکصد و پنجاه و نهم

هرگاه شخص به اثر ارتکاب جرم محکوم گردیده و بعداً به اثر ارتکاب جرم دیگر محکوم به جزا گردد هر دو جزا یکی بعد دیگر بالای وی تنفیذ میشود گرچه مجموع مدت حبس از بیست سال تجاوز نکند.

ماده یکصد و شصتم

جزا های نقدی، تبعی، تکمیلی و تدابیر امنیتی بهر اندازه ایکه متعدد گردد قابل تنفیذ می باشد.

فصل هشتم

تعلیق تنفیذ

ماده یکصد و شصت و یکم

۱ هرگاه در جرایمی که جزای آن حبس الی (دوسال) یا جزای نقدی تا (بیست و چهار هزار) افغانی باشد محکمه نظر به اخلاق، سوابق و سن محکوم یا احوال دیگری که موجب ارتکاب جرم گردیده متیقن شود که وی دوباره مرتکب جرم نمیگردد می تواند به تعلیق تنفیذ حکم تصریح نماید و آنرا شامل جزا های تبعی، تکمیلی و تدابیر امنیتی بسازد.

۲ محکمه مکلف است در حکم خویش اسباب تعلیق مجازات را ذکر نماید.

ماده یکصد و شصت و دوم

مدت تعلیق تنفیذ سه سال می باشد و از تاریخ قطعیت حکم محاسبه میگردد.

ماده یکصد و شصت و سوم

تعلیق تنفیذ در یکی از حالات آتی ملغی قرار گرفته می تواند:

۱ در حالتیکه محکوم علیه در خلال مدت تعلیق مرتکب جرم مماثل یا شدید تر گردد.

۲ در حالتیکه در خلال مدت تعلیق ثابت شود که شخص قبل از صدور حکم تعلیق تنفیذ، به جزای جنحه یا جنایت محکوم گردیده و محکمه از آن واقف نبوده است.

۳ در حالتیکه محکوم علیه در خلال مدت تعلیق مرتکب جنایت یا جنحه گردد که جزای آن حبس بیشتر از سه ماه باشد، اعم از اینکه حکم بر مجازات وی در اثنای این مدت و یا بعد از انقضای آن صادر گردد.

ماده یکصد و شصت و چارم

الغاي تعليق تنفيذ از طرف محکمه اي صورت مي گيرد که حکم تعليق تنفيذ را صادر نموده است.

اگر سبب الغاي تعليق تنفيذ جزاي باشد که بعد از تعليق تنفيذ به آن حکم گرديده، درينصورت حکم الغاي تعليق را محکمه اي صادر مي نمايد که به جزاي متذکره حکم نموده است. اعم از اينکه صدور حکم نظر به صوابديد خود محکمه يا مطالبه خارنوال باشد.

ماده یکصد و شصت و پنجم

الغاي تعليق تنفيذ حکم مستلزم اعاده جزاي محکوم بها به شمول جزا هاي تبعي، تکميلي و تدابير امنيتي مي باشد.

ماده یکصد و شصت و ششم

هرگاه محکوم عليه در خلال مدت تعليق تنفيذ مرتکب جرم نگردد آثار حکم از بين رفته چنان پنداشته مي شود که اصلا حکم صادر نگرديده باشد.

باب پنجم

سقوط جرایم و جزا ها

فصل اول

احکام عمومی

ماده یکصد و شصت و هفتم

جرم بیکی از اسباب آتی ساقط میگردد:

۱ وفات متهم.

۲ عفو عمومی.

ماده یکصد و شصت و هشتم

۱ حکمیکه در مورد جزا یا تدابیر امنیتی صادر گردیده به عفو عمومی اعاده حیثیت و انقضای مدت تعلیق تنفیذ مشروط بر اینکه در خلال مدت مذکور موجبات الغای آن واقع نشده باشد، ساقط میگردد.

۲- جزای اصلی، جزا های تبعی، تکمیلی و تدابیر امنیتی به اثر سقوط حکم بعثت یکی از اسباب مندرج فقره فوق وفات محکوم علیه و عفو خاص با رعایت احکام مندرج فصل دوم این باب ساقط میگردد.

فصل دوم

احكام تفصیلي

وفات محكوم عليه

ماده یکصد و شصت و نهم

۱ هرگاه محكوم عليه قبل از قطعیت حکم فوت گردد جرم با تمام آثار آن ساقط میگردد ولي شخصیکه به اثر این جرم متضرر گردیده مي تواند در محکمه اختصاصي مدني اقامه دعوي نماید.

۲ اگر محكوم عليه بعد از قطعیت حکم فوت گردد، جزا و تدابیر امنیتی محكوم بها ساقط میگردد. این امر مانع تنفیذ حکم مبنی بر جزا های مالی، تدابیر امنیتی مالی، پرداخت. تعویضات و آنچه اعاده اش لازم است بر متروکه او نمیگردد.

قسمت دوم

عفو عمومی و خصوصی

۱ عفو عمومی

ماده یکصد و هفتادم

۱- عفو عمومی توسط قانون صادر میگردد و به اثر آن دعوي منقضي و حکمي که بر محکومیت مجرم صادر شده محو میگردد.

عفو عمومی تمام جزا های اصلی، تبعی، تکمیلی و تدابیر امنیتی را ساقط می سازد و بر جزا های تنفیذ شده قبلی تاثیر ندارد، مشروط بر اینکه قانون عفو بخلاف آن حکم کرده باشد.

۲) اگر قانون عفو عمومی در مورد يك جزا از جزای محكوم بها صادر شده باشد، در حکم عفو خصوصی بوده احكام عفو خصوصی بران تطبیق میگردد.

۳ عفو عمومی موجب اخلال حقوق غیر نمیگردد.

۲- عفو خصوصی

ماده یکصد و هفتاد و یکم

۱- عفو خصوصی توسط فرمان جمهوری صادر می‌گردد و به اثر آن تمام یا بعضی جزای قطعی محکوم بها ساقط می‌گردد و یا به جزای خفیف تری که در قانون پیش بینی شده تبدیل می‌گردد.

۲- عفو خصوصی جزای های تبعی، تکمیلی و آثار جزائی دیگر و تدابیر امنیتی را ساقط نمی‌سازد. همچنان بر جزای های تطبیق شده قبلی تأثیر ندارد، مگر در صورتیکه فرمان عفو بخلاف آن تصریح نموده باشد.

قسمت سوم

اعاده حیثیت و تاخیر تنفیذ حکم

ماده یکصد و هفتاد و دوم

در مورد اعاده حیثیت و تاخیر تنفیذ حکم احکام قانون اجراءات جزائی تطبیق می‌گردد.

کتاب دوم

جنايات، جنح، قباحت و جزا هاي آن

باب اول

جنايات و جنح ضد منفعت عامه

فصل اول

جرائم عليه امنيت خارجي دولت

ماده يكصد و هفتاد و سوم

هرگاه شخص مرتكب عملي گردد. که در نتیجه آن اراضي دولت افغانستان تماما يا قسما تحت حاکمیت دولت خارجي قرار گیرد و يا به استقلال يا تمامیت ارضي آن صدمه وارد گردد و يا قسمتي از اراضي تحت حاکمیت دولت از اداره آن مجزا شود، به اعدام محکوم میگردد.

ماده يكصد و هفتاد و چهارم

هرگاه شخص براي ورود دشمن به کشور تسهیلات فراهم نماید یا شهر، قلعه، تاسیسات، مرکز و ديپوي اسلحه و مهمات حربي، ذخيره مواد ارتزاقی، وسیله مواصلاتی، فابریکه و مرکز توليدي و ديگر اشياءيرا که بمنظور دفاع از کشور آماده گردیده و یا در راه دفاع از کشور بکار برده میشود به دشمن تسلیم نماید، به اعدام محکوم میگردد.

ماده يكصد و هفتاد و پنجم

هرگاه شخص به اشتراك اشخاص یا دولت خارجي یا اشخاصیکه به نفع آن دولت کار میکنند علیه دولت افغانستان قیام مسلح نماید، به اعدام محکوم میگردد.

ماده يكصد و هفتاد و ششم

هرگاه شخص به دولت خارجي یا اشخاصیکه بنفع آن دولت در حال قیام مسلح به اعمال تجاوز کارانه علیه دولت افغانستان کار میکنند جاسوسي نماید، به اعدام محکوم میگردد.

ماده يكصد و هفتاد و هفتم

۱ هرگاه شخص به قوای مسلح داخل جنگ با دولت افغانستان ببیوندد، به اعدام محکوم میگردد.

۲ اگر جرم مندرج فقره فوق در غیر از زمان جنگ ارتکاب یابد مرتکب به حبس دوام محکوم میگردد.

ماده یکصد و هفتاد و هشتم

۱ هرگاه شخص در زمان جنگ به نحوی از انحاء سري از اسرار دفاعي کشور را به دولت خارجي يا اشخاصیکه به نفع آن دولت کار میکنند تسلیم یا افشا نماید، به اعدام محکوم میگردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق در غیر از زمان جنگ ارتکاب گردد مرتکب به حبس دوام محکوم میگردد.

ماده یکصد و هفتاد و نهم

۱- هرگاه شخص در زمان جنگ به نحوی از انحاء به کسب اطلاع به سري از اسرار دفاعي کشور به قصد تسلیم یا افشای آن به دولت خارجي يا اشخاصیکه به نفع آن دولت کار میکنند بپردازد، با اعدام محکوم میگردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق در غیر از زمان جنگ ارتکاب گردد مرتکب به حبس دوام محکوم میگردد.

ماده یکصد و هشتادم

۱- هرگاه شخص در زمان جنگ شی از اشیائی را که سري از اسرار دفاعي کشور شمرده میشود به نفع دولت خارجي تلف یا غیر قابل استفاده گرداند، به اعدام محکوم میگردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق در غیر از زمان جنگ ارتکاب گردد مرتکب به حبس دوام محکوم میگردد.

ماده یکصد و هشتاد و یکم

هرگاه شخص عساکر را به داخل شدن به خدمت زیر بیرق دولت خارجي ایکه با دولت افغانستان در حالت جنگ قرار دارد تحریک نماید و یا زمینه آنرا آماده سازد و یا به نحوی از انحاء به جمع آوری عساکر، اشخاص، اموال، تجهیزات یا وسایل، یا به اتخاذ تدابیر به نفع دولت در حال جنگ با افغانستان بپردازد، به اعدام محکوم میگردد.

ماده یکصد و هشتاد و دوم

۱ هرگاه شخص در زمان جنگ روحیه ملي قوای مسلح دولت یا مردم را به نفع دشمن بهر وسیله ایکه باشد متزلزل سازد یا معنویات و یا قدرت دفاعي آن را ضعیف گرداند، به اعدام محکوم میگردد.

۲- اگر جرایم مندرج فقره فوق در غیر از زمان جنگ ارتکاب گردد مرتکب به حبس طویل محکوم میگردد.

ماده یکصد و هشتاد و سوم

۱ هرگاه مامور، اجیر یا سایر موظفین خدمات عامه سري از اسرار دفاعي کشور را در زمان جنگ بدون قصد تسلیم یا افشاي آن را بدولت خارجي یا اشخاصیکه به نفع آن دولت کار مي کنند افشاء نماید، به نحویکه موقف دفاعي، سياسي یا اقتصادي کشور را متضرر سازد مرتکب به حبس دوام محکوم میگردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق در غیر از زمان جنگ ارتکاب گردد مرتکب به حبس طویل محکوم میگردد.

ماده یکصد و هشتاد و چارم

۱ شخصیکه در زمان جنگ عمداً اخبار، اعلامیه ها، اظهارات دروغ یا مغرضانه را نشر نماید یا عمداً به پروپاگند تحريك آمیز یا تبلیغ شفوي یا تحريري بهر وسیله که باشد دست زند به نحویکه به قدرت دفاعي کشور یا عملیات نظامي قوای مسلح ضرر رساند و یا اینکه بین مردم هرج و مرج تولید نماید و یا معنویات مردم را ضعیف سازد، به حبس طویل که از ده سال کمتر نباشد محکوم میگردد.

۲ اگر ارتکاب جرایم مندرج فقره فوق نتیجه تماس مخابراتي با دولت خارجي باشد، مرتکب به حبس دوام و اگر نتیجه تماس مخابراتي با دولت خارجي طرف خصومت دولت افغانستان باشد، به اعدام محکوم میگردد.

۳ اگر جرایم مندرج فقره (۱) این ماده در غیر از زمان جنگ واقع گردد مرتکب به حبس متوسط محکوم میگردد.

۴- اگر جرایم مندرج فقره (۲) این ماده در غیر از زمان جنگ ارتکاب گردد مرتکب حسب احوال به حبس طویل محکوم مي گردد.

ماده یکصد و هشتاد و پنجم

هرگاه شخص به منظور بدست آوردن منفعت مادي یا معنوي براي خود یا شخص دیگر به قوای مسلح دشمن طور مستقیم یا غیر مستقیم در غیر از حالات مندرج مواد فوق خدمتي را انجام دهد، به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

ماده یکصد و هشتاد و هشتم

۱ شخصیکه در زمان جنگ خود او یا توسط شخص دیگر از داخل کشور یا از طریق کشور دیگر اجناس، تولیدات و سایر اشیا را بدون موافقه دولت به کشوریکه با افغانستان داخل جنگ باشد صادر و یا اشیای مذکور فوق را از دولت متحارب به افغانستان وارد نماید، علاوه بر مصادره اموال موضوع جرم به حبس طویل و جزای نقدی پنج چند قیمت اجناس اشیای مذکور محکوم میگردد.

۲- اگر اشیای موضوع جرم ضبط نگردیده باشد، متهم به تادیه قیمت آن نیز محکوم میگردد.

ماده یکصد و هشتاد و هفتم

۱ هرگاه شخص در زمان جنگ خود او یا توسط شخص دیگر یا اتباع یا دولت داخل جنگ با دولت افغانستان بدون موافقه دولت یا با وکلا یا نماینده تجارتي دولت مذکور بهر جائیکه اقامت داشته باشند مناسبات تجارتي قایم نماید، علاوه بر مصادره اموال موضوع جرم به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد و جزای نقدی ایکه از صد هزار افغانی کمتر و از يك ملیون افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

۲- اگر اشیای موضوع جرم مندرج فقره فوق ضبط نگردیده باشد محکمه به تادیه قیمت آن نیز حکم می نماید.

ماده یکصد و هشتاد و هشتم

۱ هرگاه شخص در زمان جنگ به اجرای تمام یا قسمتی از تعهدات خود با دولت مبني بر توريد یا رساندن مواد مورد ضرورت قوای مسلح یا مواد ارتزاقی و یا سایر موادیکه جهت وقایه اهالی بکار می رود عمداً خلل وارد نماید و یا به نحوی از انحا در اجرای تعهدات متذکره به حيله یا تقلب متوسل گردد، به حبس طویل محکوم میگردد. این حکم شامل وکیل، ممثل یا وسيط در تعهدات متذکره نیز می باشد.

۲ اگر جرایم مندرج فقره فوق منجر به تضعیف قدرت و حرکات دفاعی کشور یا عملیات قوای مسلح گردد، مرتکب به اعدام محکوم میگردد.

ماده یکصد و هشتاد و نهم

هرگاه در اجرای تمام یا قسمتی از تعهدات مندرج ماده (۱۸۸) این قانون در زمان جنگ به سبب اهمال یا تقصیر اخلال واقع گردد، مرتکب آن به حبس متوسط که کمتر از یکسال نباشد و جزای نقدی که از پنجاه هزار افغانی بیشتر نباشد و یا به یکی ازین دو جزا محکوم میگردد.

ماده یکصد و نودم

هرگاه شخص به وسیله غیر مشروع به سري از اسرار کشور اطلاع حاصل نماید مشروط بر اینکه قصد تسلیم یا افشای آنرا به دولت خارجی یا اشخاصیکه به نفع آن دولت کار میکنند نداشته باشد، به حبس متوسط محکوم می گردد.

ماده یکصد و نود و یکم

هرگاه شخص به دولت خارجی یا اشخاصیکه به نفع آن دولت کار میکنند اخبار، معلومات، اشیاء، مکاتیب، اسناد، نقشه ها، رسم ها و سایر اشیای مربوط به دواير حكومتي، تصدي هاي دولت یا موسسات عام المنفعه که به مصالح سیاسی یا دفاعی کشور مربوط نباشد و نشر و توزیع آن به اشخاص خارجی مطابق به احکام قانون یا مقررات ممنوع شناخته شده باشد تسلیم نماید، به حبس متوسط یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم میگردد.

ماده یکصد و نود و دوم

۱- هرگاه شخصی عمداً یکی از وسایط هوایی، زمینی یا آبی، راه و سایر تاسیساتی را که متعلق به عسکری بوده و یا به خدمت قوای مسلح دولت تخصیص داده شده باشد، قسماً یا تماماً تخریب کرده و یا آن را غیر قابل استفاده گرداند، به حبس طویل محکوم میگردد.

۲- اگر جرایم مندرج فقرة فوق در یکی از حالات آتی ارتکاب گردد مرتکب به اعدام محکوم میگردد:

۱ در حالیکه فعل به نفع دولتی ارتکاب گردد که با دولت افغانستان داخل جنگ باشد.

۲- در حالیکه فعل احضارات دفاعی دولت یا قدرت دفاعی یا حرکات نظامی آن را معروض به تهلکه سازد.

ماده یکصد و نود و سوم

۱- هرگاه شخص در غیر از حالات پیش بینی شده مواد فوق بمنظور ارتکاب عملی به منافع ملی ضرر رساند از دولت خارجی یا اشخاصیکه به نفع آن دولت کار می کنند برای خود یا شخص دیگر پول یا منفعت را خود یا توسط شخص دیگر اخذ، طلب یا قبول نماید یا وعده گرفتن آنرا بدهد، به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد و جزای نقدی که از یکصد هزار افغانی کمتر و از اندازه ایکه داده شده و یا وعده به آن صورت گرفته بیشتر نباشد محکوم میگردد.

۲- اگر مرتکب از جمله مامورین، اجیران یا سایر موظفین خدمات عامه باشد یا جرم مندرج فقره فوق در زمان جنگ ارتکاب گردد، مرتکب به حبس دوام و عین جزای نقدی مندرج فقره فوق محکوم میگردد.

۳- شخصیکه به قصد ارتکاب عمل مخالف منافع ملی یکی از اشیای متذکره فوق را به شخصی بدهد یا عرضه نماید یا به تادیه آن وعده کند یا در اجرای آن وساطت نماید، بعین جزای فقره فوق محکوم میگردد.

اگر طلب قبولی وساطت و یا وعده تحریری صورت گیرد جرم مذکور به مجرد صدور مکتوب انجام شده تلقی میشود.

ماده یکصد و نود و چهارم

۱- اشخاص آتی به حبس دوام محکوم می گردند:

۱- شخصیکه به نفع دولت خارجی یا اشخاصیکه به نفع آن دولت کار میکنند به قصد ضرر رساندن بمرکز حربی، سیاسی، دیپلوماسی یا اقتصادی افغانستان جاسوسی نماید.

۲- شخصیکه با وجود علم به خاصیت جرمی عمل اوراق یا اسنادی را که مربوط امنیت دولت یا سایر منافع ملی باشد عمداً تلف، پنهان، اختلاس یا تزویر نماید.

۲- شخصیکه جرایم مندرج این ماده را در زمان جنگ مرتکب گردد، به اعدام محکوم میگردد.

ماده یکصد و نود و پنجم

شخصیکه در یکی از امور دولتی به اجرای مذاکرات با دولت خارجی مکلف گردیده آنرا عمداً علیه منفعت افغانستان انجام دهد، به حبس دوام محکوم میگردد.

ماده یکصد و نود و ششم

۱- هرگاه شخص بدون اجازه دولت به احضار عساکر یا به عمل تجاوز کارانه دیگری علیه دولت خارجی بپردازد که به اثر آن دولت افغانستان بخطر جنگ مواجه گردد به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق بالفعل منجر به جنگ گردد مرتکب به اعدام محکوم میگردد.

۳- اگر جرم مندرج فقره (۱) این ماده تنها منجر به قطع علائق سیاسی یا رویه بالمثل گردد، مرتکب به حبس طویل که از دوازده سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

ماده یکصد و نود و هفتم

۱- اشخاص آتی به حبس متوسط محکوم میگردند:

۱- هر افغان که عمداً در خارج اخبار، بیانات یا پروپاگند غلط و مغرضانه را در مورد اوضاع داخلی کشور نشر نماید که موجب تضعیف اعتبار مالی، حیثیت یا اعتبار دولت گردد.

۲- هر افغان که در خارج کشور به نحوی از انحاء فعالیت را انجام دهد که باثر آن منافع ملی متضرر گردد.

۳- اگر جرایم مندرج این ماده در زمان جنگ ارتکاب گردد مرتکب به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

ماده یکصد و هشتم

۱- اشخاص آتی به حبس قصیر و جزای نقدی که از پنجاه هزار افغانی بیشتر نباشد و یا بیکه از این دو جزا محکوم میگردند:

۱- شخصیکه بدون اجازه مقامات مربوطه در فضای افغانستان پرواز نماید.

۲- شخصیکه بدون اجازه مقامات مربوطه به قلعه ها، تاسیسات دفاعی یا امنیتی، قشله های عسکری، پایگاه های نظامی مراکز قوای مسلح، طیارات، موتر های جنگی و سایر مواضع نظامی یا امنیتی و فابریکه هائیکه دران برای منفعت دفاعی کشور کار جریان دارد و عامه مردم از داخل شدن دران ممنوع باشند، داخل گردد.

۳- شخصیکه به گرفتن عکس ها، رسم ها یا نقشه های مراکز عسکری یا جا های ممنوعه دیگر اقدام نماید.

۲- اگر در تمام حالات مندرج این ماده جرم بیکه از وسایل فریب جعل، اخفای شخصیت، پیشه، کسب یا تابعیت ارتکاب گردد و یا جرم در زمان جنگ واقع شود مرتکب به حبس متوسط ایکه از یکسال کمتر نباشد و جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از پنجاه هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

۳- در صورت اجتماع هر دو حالت مندرج فقره (۲) این ماده مرتکب به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می گردد.

۴- شروع در جرایم مندرج فقرات این ماده در حکم ارتکاب جرایم مذکور می باشد.

ماده یکصد و نهم

۱- اشخاص آتی در جرایم مندرج این فصل بحیث شریک در جرم مجازات می شوند:

۲- شخصیکه با وجود علم به قصد جرمی مجرم با وی کمک نماید و یا وسایل معیشت، سکونت، پناه گاه، مکان، اجتماع و یا سایر تسهیلات را برای مجرم فراهم نماید یا حامل مکاتیب وی گردد و یا او را پنهان نماید و یا نقل دهد.

۳- شخصیکه با وجود علم اشیائی را که در ارتکاب جرم استعمال شده یا به آن منظور آماده شده باشد یا اشیائی را که از ارتکاب جرم بدست آمده پنهان نماید.

۴- شخصیکه سندی را که در کشف جرم، دلایل و مجازات مجرم تسهیلات فراهم میسازد تلف، اختلاس یا پنهان نماید و یا آنرا عمداً تغییر دهد.

۵- در حالات فوق محکمه می تواند شوهر، زن، اصول و فروع مجرم را بجزا محکوم ننماید، مگر اینکه قانون طور دیگری حکم کرده باشد.

ماده دو صدم

۱- هرگاه شخص بعد از ارتکاب جرم و قبل از تعقیب عدلی بمامورین ضبط قضائی اطلاع و شهرت کامل مرتکبین یا شرکای جرم یا سایر معلومات ضروری مربوط به کشف جرم را بدسترس مامورین ضبط قضائی قرار دهد یا اینکه مرتکبین جرم مماثل جرم مرتکبه را بمقامات مربوطه معرفی کند محکمه می تواند احوال مخففه را در مورد او رعایت کند.

۲- اگر اطلاع قبل از ارتکاب و اتمام جرم به مقامات مربوط صورت بگیرد، اطلاع دهنده از مجازات معاف میگردد.

ماده دو صد و یکم

معلومات آتی از جمله اسرار دفاعی کشور شمرده میشود:

۱- معلومات نظامی، سیاسی، دیپلوماسی، اقتصادی و صنعتی که نظر به ماهیت آن غیر از اشخاصی که رسماً به آن سر و کار دارند مصلحت دفاعی کشور لازم گردانیده باشد که اشخاص دیگر به آن اطلاع حاصل نکنند.

۲- مکاتیب، نوشته جات، اسناد، رسم ها، نقشه ها، تصاویر، عکس ها و سایر اشیائیکه مصلحت دفاعی کشور لازم گردانیده باشد که غیر از اشخاصیکه رسماً به آن سر و کار دارند اشخاص دیگر به آن اطلاع حاصل نکنند.

۳- اخبار و معلومات مربوط به تشکیلات و سوقيات نظامی، وسایل حربی و بطور عموم معلوماتی که بامر نظامی و استراتژیکی متعلق و از طرف قوماندانیت اعلی اردو به نشر آن اجازه تحریری صادر نشده باشد.

۴- اخبار و معلومات مربوط بتدابیر و اجراآتیکه برای کشف و تحقیق جرایم مندرج این فصل یا محاکمه مرتکبین آن اتخاذ می‌گردد.

با آنهم محکمه با صلاحیت میتواند نشر گذارشات را که لازم بیند اجازه دهد.

ماده دو صد و دوم

حالت جنگ عبارت است از شروع الی ختم تصادم.

مدتی که در آن احتمال تصادم قریب با دشمن موجود باشد نیز در حکم حالت جنگ می باشد.

ماده دو صد و سوم

جمعیت های سیاسی که دولت افغانستان آنها را به رسمیت نشناخته باشد و با اوشان در حالت جنگ قرار گیرد، در حکم دولت خارجی می باشند.

فصل دوم

جرایم علیه امنیت داخلی دولت

ماده دو صد و چارم

شخصیکه با استعمال قوت به از پا در انداختن رژیم جمهوری افغانستان اقدام کند، به اعدام محکوم می گردد.

ماده دو صد و پنجم

۱- شخصیکه با استعمال قوت به منقلب ساختن یا تغییر قانون اساسی دولت یا شکل دولت اقدام نماید به حبس دوام محکوم می‌گردد.

۲- اگر اقدام به عمل جرمی مندرج فقره فوق توسط جمعیت مسلح صورت گیرد موسس، رئیس و هر شخصیکه به نحوی از انحا رهبری جمعیت مسلح مذکور را به عهده داشته باشد به اعدام محکوم می گردد.

ماده دو صد و ششم

۱- شخصیکه علیه حیات رئیس جمهور تجاوز یا آزادی او را سلب نماید به اعدام محکوم می گردد.

۲- مرتکب شروع به جرم مندرج فقره فوق به حبس دوام محکوم می گردد.

ماده دو صد و هفتم

۱- شخصیکه با استعمال قوت، تهدید یا دهشت افگنی رئیس جمهور را به اجرای عملی که قانوناً صلاحیت آن را داشته باشد و یا به امتناع ازان جبراً وادار سازد به حبس دوام محکوم می گردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق علیه یکی از روسای ارکان دولت یا اعضای حکومت یا پارلمان صورت گیرد مرتکب به حبس طویل محکوم میگردد.

ماده دو صد و هشتم

شخصیکه اردو و یا مردم افغانستان را به قیام مسلح علیه دولت افغانستان دعوت نماید به اعدام محکوم میگردد. مشروط بر اینکه در نتیجه این دعوت قیام صورت گیرد در غیر آن مرتکب به حبس طویل محکوم می گردد.

ماده دو صد و نهم

شخصیکه برای ارتکاب جرایم مندرج مواد (۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۸) این قانون در بین مردم تبلیغ شفوی یا تحریری نماید حسب احوال به حبس متوسط محکوم میگردد.

ماده دو صد و دهم

شخصیکه مردم را به جنگ داخلی علیه یکدیگر تحریک کند، در صورت وقوع قتال به حبس دوام و در صورت عدم وقوع قتال اگر باعث ایجاد بی نظمی و غارت گردد حسب احوال به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می گردد و در صورتیکه تحریک شخص مذکور مؤثر واقع نگردد، مرتکب حسب احوال به حبس متوسط محکوم میگردد.

ماده دو صد و یازدهم

۱- شخصیکه به قصد جرمی قیادت فرقه یا گروهی عسکری، طیاره جنگی، تهاونه یا قشله عسکری را بدون امر دولت و بدون سبب مشروع بدوش گیرد، به اعدام محکوم میگردد.

۲- شخصیکه با وجود صدور امر دولت مبنی بر منع قیادت به عمل خود ادامه دهد یا اینکه قوماندان قوه عسکری بعد از صدور امر دولت راجع به گذاشتن سلاح، عساکر تحت اثر خود را مسلح و به حالت جمع نگه دارد، به اعدام محکوم میگردد.

ماده دو صد و دوازدهم

- ۱- شخصیکه بر افراد قوای مسلح یا پولیس و ژاندارم حق امر و قومانده داشته و با داشتن قصد جرمی به آنها احکام معطل قرار دادن اوامر دولت را صادر نماید، به حبس طویل محکوم می گردد.
- ۲- اگر به اثر جرم مندرج فقره فوق اجرائی اوامر دولت با الفعل معطل گردد، مرتکب حسب احوال به اعدام یا حبس دوام محکوم میگردد.
- ۳- صاحبمنصبان مادون که ازین احکام اطاعت نمایند حسب احوال به حبس طویل محکوم می گردند.

ماده دو صد و سیزدهم

- ۱- شخصیکه ریاست دسته جنایت کاران مسلح یا به نحوی از انحا قیادت را دران به قصد غصب و غارت اراضی یا اموال دولتی یا اموال جمعیتی از مردم را بدوش گیرد یا در برابر عساکر یا قوای امنیتی مقاومت نماید که برای منکوب ساختن مجرمین این دسته جنایتکاران مکلف شده اند، به اعدام محکوم می گردد.
- ۲- شخصیکه دسته جنایتکاران مندرج فقره فوق را اداره و تنظیم نماید، حسب احوال به حبس دوام یا حبس طویل محکوم می گردد.
- ۳- سایر اعضای دسته جنایت کاران مندرج فقره فوق حسب احوال به حبس طویل محکوم می گردند.

ماده دو صد و چاردهم

اشخاص آتی حسب احوال به حبس طویل محکوم می گردند:

- ۱- شخصیکه به دسته جنایت کاران مندرج ماده (۲۱۳) این قانون اسلحه و سایر وسایل حربی تهیه نماید که در جرم مورد استفاده قرار گیرد یا با وجود علم به خاصیت جرمی آن مواد ارتزاقی بدسته مذکور ارسال نماید.
- ۲- شخصیکه بدسته مذکور با وجود علم بصفت و هدف جرمی آن جای سکونت یا پناه گاه بدهد یا به آنها محل اجتماع تهیه نماید.

ماده دو صد و پانزدهم

شخصیکه در دسته جنایت کاران مندرج مواد (۲۱۳ و ۲۱۴) این قانون شامل بوده و دران کدام عهده یا قیادتی نداشته باشد و به اولین اخطار مقامات عسکری یا امنیتی فوراً از دسته خارج گردد، بحیث شریک جرم مجازات نمی گردد، مگر اینکه جنایت دیگری را مرتکب شده باشد.

ماده دو صد و شانزدهم

۱- شخصیکه با استعمال قوت به اشغال بنا های دولتی، موسسات و دیگر اماکنی که بمنظور منفعت عامه اعمار گردیده اقدام نماید، حسب احوال به حبس طویل محکوم میگردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق توسط دستة مسلح ارتکاب گردد، موسس، سر دسته و شخصیکه به نحوی از انحا قیادت آنرا به عهده داشته باشد به اعدام محکوم میگردد.

ماده دو صد و هفدهم

۱- شخصیکه عمداً عمرانات، املاک عامه، املاک مختص به دواير دولتی، موسسات عامه یا جمعیت هائیکه قانوناً به غرض تامین منافع عامه تاسیس یافته باشد، طوری منهدم سازد که قابلیت انتفاع را بصورت کلی یا جزئی نداشته باشد، حسب احوال به حبس طویل یا حبس متوسط محکوم می گردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق در حالت اضطرار یا به قصد ایجاد بی نظمی و یا ایجاد رعب و ترس در بین مردم ارتکاب گردد، مرتکب به حبس طویل که از ده سال کمتر نباشد محکوم می گردد.

۳- اگر به اثر جرم مندرج فقره (۱) این ماده شخصیکه در اماکن مذکور موجود باشد فوت گردد، مرتکب به اعدام محکوم می گردد.

۴- در جمیع حالات مندرج این ماده مجرم علاوه بر جزای اصلی به تادیه قیمت اشیائیکه منهدم یا تخریب نموده نیز محکوم میگردد.

ماده دو صد و هجدهم

شخصیکه بیرق جمهوری افغانستان را به قصد توهین فرود آرد یا پاره کند، به حبس طویل محکوم می گردد.

ماده دو صد و نوزدهم

شخصیکه دیگران را به موافقت نمودن جهت اشتراك به عملی دعوت کند که غرض آن ارتکاب جرمی از جرایم پیش بینی شده مواد (۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۱۲ - ۲۱۴ - ۲۱۶ و ۲۱۷) این قانون باشد به حبس متوسط که از دو سال بیشتر نباشد محکوم میگردد، مشروط بر اینکه دعوت وی به این منظور مورد قبول واقع نشده باشد.

ماده دو صد و بیستم

۱- شخصیکه بر پلان ارتکاب جرایم پیش بینی شده مواد (۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۱۲ - ۲۱۳ - ۲۱۴ - ۲۱۶ و ۲۱۷) این قانون علم داشته باشد و ازان بمقامات مربوط اطلاع ندهد، حسب احوال به حبس متوسط محکوم میگردد.

۲- محکمه میتواند در حالات مندرج فقره فوق شوهر، زن، اصول و فروع مجرم را به جزا محکوم ننماید مگر اینکه قانون طور دیگری حکم نموده باشد.

ماده دو صد و بیست و یکم

۱- شخصیکه سازمانی را بنام حزب، جمعیت، هیأت یا گروه ایجاد تاسیس، تنظیم یا اداره نماید که هدف آن منقلب ساختن یا از بین بردن یکی از ارزشهای اساسی ملی و قبول شده سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و کلتوری دولت باشد یا برای ترویج و گرایش به آن بهر وسیله که باشد تبلیغات یا نشرات نماید، حسب احوال به حبس طولیکه از ده سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

۲- اگر حزب، جمعیت، هیأت یا گروه مندرج فقره فوق برای تأمین اهداف خود به استعمال قوت یا دهشت افگنی و یا سایر وسایل غیر مجاز متوسل گردد، مرتکب به حبس دوام محکوم میگردد.

۳- احکام مندرج فقرات (۱) و (۲) این ماده به هر خارجی مقیم افغانستان و بهر افغان مقیم خارج که سازمانهای متذکره فقرات مذکور یا فرعی از فروع آنرا در خارج ایجاد، تاسیس، اداره یا تنظیم نماید و یا در ایجاد، تاسیس، اداره یا تنظیم فرعی از فروع این چنین سازمان ها در داخل افغانستان بپردازد گرچه مرکز آن در خارج افغانستان باشد، نیز تطبیق می گردد.

۴- شخصیکه بیکي از سازمان های مندرج فقره (۱) این ماده یا به فرعی از فروع آن ملحق شود به عین جزای پیش بینی شده فقره (۱) این ماده محکوم میگردد.

۵- شخصیکه خود یا توسط شخص دیگر به سازمانهای مندرج فقره (۱) این ماده یا به فرعی از فروع آن بمنظور تأمین اهداف غیر مشروع ارتباط قایم نماید یا سبب تشویق الحاق اشخاص دیگر به آن گردد حسب احوال به حبس متوسط محکوم میگردد.

ماده دو صد و بیست و دوم

شخصیکه خود یا توسط شخص دیگر مطبوعات، نوشته جات یا نشراتی را که بمنظور تأمین و ترویج اهداف سازمانهای مندرج ماده (۲۲۱) این قانون یا فرعی از فروع آن آماده توزیع و اطلاع دیگران گردیده در حیازت خود داشته باشد، بفروشد یا به فروش عرضه نماید حسب احوال به حبس متوسط محکوم میگردد.

ماده دو صد و بیست و سوم

شخصیکه وسیله ای از وسایل طبع، ثبت، نشر یا اعلان را بمنظور طبع ثبت، نشر و پخش اعلامیه ها، قطعنامه ها، شبنامه، ترانه ها، رساله ها و یا تبلیغات مربوط به سازمان های مندرج ماده (۲۲۱) این قانون یا فرعی از فروع آن برای تأمین و ترویج اهدافیکه در فقره (۱) ماده (۲۲۱) تذکر یافته است در حیازت خود گرچه طور موقت باشد حسب احوال به حبس متوسط محکوم می گردد.

ماده دو صد و بیست و چارم

- ۱- شخصیکه بدون اجازه مقامات ذیصلاح در داخل افغانستان به ایجاد تاسیس، اداره یا تنظیم جمعیت، هیأت یا گروه غیر سیاسی که صبغه بین المللی داشته باشد بپردازد، به حبس که از دو سال بیشتر نباشد محکوم می گردد.
- ۲- اگر ایجاد، تاسیس، اداره یا تنظیم سازمانهای مندرج فقره فوق به اساس اجازه نامه جعلی بنا یافته باشد، مرتکب به دو چند جزای پیش بینی شده فقره مذکور محکوم می گردد.

ماده دو صد و بیست و پنجم

- ۱- شخصیکه خود یا توسط شخص دیگر به نحوی از انحا مبالغ پولی یا هر نوع منفعت یا مساعدت مادی دیگر را از منابع داخلی یا خارجی به منظور ارتکاب جرایم مندرج مواد (۲۲۱ - ۲۲۲ - ۲۲۳ - ۲۲۴) این قانون بدست آرد، حسب احوال به حبس طویل که از ده سال کمتر نباشد محکوم می گردد.
- ۲- شخصیکه از طریق مساعدت پولی یا مادی سبب تشویق دیگران به ارتکاب جرایم مندرج مواد (۲۲۱ - ۲۲۲ - ۲۲۳ - ۲۲۴) این قانون گردد گرچه قصد اشتراك در ارتکاب آنرا نداشته باشد، به نصف جزای پیش بینی شده فقره فوق محکوم میگردد.

ماده دو صد و بیست و ششم

- در تمام احوال مندرج مواد (۲۲۱ - ۲۲۲ - ۲۲۳) این قانون محکمه به انحلال سازمانها و فروع آن و مسدود ساختن مراکز، دفاتر و نمایندگی های آن حکم می نماید.

ماده دو صد و بیست و هفتم

- ۱ در تمام احوال مندرج مواد (۲۲۱ الی ۲۲۶) این قانون محکمه بمصادره دارائی، اوراق و اسناد وسایر اشیائیکه در ارتکاب جرم بکار برده شده حکم می نماید.
- ۲- محکمه بمصادره سایر اموال و اشیای حکم می نماید که در ظاهر به املاک و اموال محکوم علیه داخل باشد و دلایل، اسناد یا قرائن باثبات رساند که در واقع ازین اموال و املاک بمنظور پیشبرد مرامهای سازمانهای مندرج فقره (۱) ماده (۲۲۱) این قانون و یا فرعی از فروع آن استفاده بعمل می آمد.

ماده دو صد و بیست و هشتم

شخصیکه در یکی از سازمانهای مندرج فقره (۱) ماده (۲۲۱) این قانون و یا فرعی از فروع آن شامل بوده اما از بغاوت، تخریب یا توطئه آنها کاملاً بی خبر باشد و در هیچ نوع فعالیت آنها سهم نگرفته باشد و یا خود را از آن عملاً منفک نموده باشد، از جزای جرایمیکه از طرف سازمان و یا فرع از فروع ارتکاب شده باشد معاف می گردد. مگر اینکه قانون طور دیگری حکم نموده باشد.

ماده دو صد و بیست و نهم

۱- شخصیکه جمعیت سری را غیر از آنچه که در مواد فوق ذکر یافته ایجاد نماید یا اداره آن و یا اداره یکی از مراکز عمده آنرا بدوش گیرد به حبس متوسط محکوم میگردد.

۲- هر عضو جمعیت سری به حبسیکه از يك سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد.

۳- هر جمعیتی که فعالیت های خود را تماماً و یا قسماً بصورت سری انجام دهد و یا هدف آن مغایر قانون باشد و یا غرض خود را به وسیله اظهارات کاذب یا ناقص از مقامات مربوط مخفی سازد و یا اساسنامه، وسیله فعالیت یا اسمای اعضاء یا وظایف و یا موضوع اجتماعات خود را پنهان نماید، در حکم جمعیت سری می باشد.

ماده دو صد و سی ام

هرگاه پنج نفر یا بیشتر از آن بمقصد اخلال امنیت در يك محل عام اجتماع نمایند و از طرف قوای امنیتی به متفرق شدن آنها امر داده شود هر يك از آنها که امر برایش ابلاغ گردیده از آن سرپیچی کند، حسب احوال به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم میگردد، مگر اینکه قانون طور دیگری حکم کرده باشد.

ماده دو صد و سی و یکم

۱- شخصیکه در محل عام مردم را به اجتماع دعوت نماید و یا اجتماع را اداره نماید و یا با وجود علم به ممانعت آن از طرف قوای امنیتی در آن شرکت ورزد، به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم میگردد.

۲- تحریک کننده اجتماع مذکور فقره فوق بیکي از وسایل نشر به عین جزا محکوم می گردد.

ماده دو صد و سی و دوم

۱- هرگاه هدف اجتماع ارتکاب جنایت یا جنحه یا منع تعمیم قوانین یا مقررات یا تاثیر انداختن به اعمال مقامات صلاحیت دار و یا محروم ساختن شخص از آزادی عمل باشد در صورتیکه تاثیر و یا محروم ساختن توأم با عنف و تهدید باشد دعوت کننده، اداره کننده و هر شخصیکه با وجود داشتن علم به هدف اجتماع، در آن اشتراک نماید و یا بعد از

حصول علم به آن از اجتماع مذکور خارج نگردد، به حبس که از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد.

۲- اگر یکی از اجتماع کنندگان به عنف و تهدید متوسل گردد و یا یکی از آنها سلاح ظاهری یا دیگر وسایل جرمی را که گاهی استعمال آن به قتل منجر شده می تواند، حمل نموده باشد، دعوت کننده، اداره کننده و هر شخص دیگری که با داشتن علم به هدف اجتماع در آن اشتراک ورزد، حسب احوال به حبس متوسط محکوم میگردد.

۳- اگر یکی از اجتماع کنندگان بمنظور بر آورده شدن هدف اجتماع مذکور جرمی را مرتکب گردد، جمیع اشتراک کنندگان که هنگام ارتکاب جرم در اجتماع موجود باشند به جزای پیش بینی شده همان جرم در قانون محکوم می گردند، مشروط بر اینکه به هدف اجتماع علم داشته باشند. دعوت کننده و اداره کننده اجتماع گرچه هنگام وقوع جرم در اجتماع موجود نباشند، به جزای پیش بینی شده آن محکوم می گردند.

۴- احکام این ماده مانع تطبیق جزای شدیدتری که در قانون پیش بینی شده باشد، نمی گردد.

ماده دو صد و سی و سوم

۱- شخصیکه مردم را به تبعیض یا تفرقه (مذهبی، قومی یا لسانی) دعوت یا تحریک نماید، حسب احوال به حبس که از دو سال بیشتر نباشد محکوم می گردد.

۲- اگر دعوت یا تحریک مندرج فقره فوق منتج به نتیجه گردد یا با عنف و تهدید توأم باشد، مرتکب به حبس طویل که از هفت سال بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده دو صد و سی و چارم

۱- شخصیکه يك یا چند نفر را به ارتکاب جنایت یا جنحه بوسیله قول فعل یا اشاره که طور علنی از وی صدور یافته باشد یا بوسیله نوشته، رسم، تصویر، رمز یا سایر وسایل تمثیلی، سمعی و بصری طور علنی تحریک یا تشویق نماید، به صفت شریک جرم شناخته شده و به عین جزای پیش بینی شده جرم موضوع تحریک یا تشویق محکوم می گردد. مشروط بر اینکه جنایت یا جنحه مذکور بالفعل به سبب تحریک یا تشویق وی ارتکاب یافته باشد.

۲ اگر تحریک یا تشویق مندرج فقره فوق تنها سبب شروع در جرم شده باشد، تحریک کننده یا تشویق کننده به جزاء شروع به جرم محکوم می گردد.

ماده دو صد و سی و پنجم

شخصیکه دیگران را طور مستقیم به ارتکاب قتل، غارت، حریق یا جرایم محل امنیت توسط یکی از وسایل علنی تحریک یا تشویق نماید در صورتیکه این تحریک یا تشویق وی منتج به نتیجه نشود حسب احوال به حبس که از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد.

ماده دو صد و سی ششم

۱- شخصیکه مطبوعات، مخطوطات، رسم ها، سلايدها، کليشه ها، مجسمه ها، تصوير هاي نقش شده، اشاره هاي رمزي و ساير اشيا و تصاويريکه منافي کلتور و آداب عامه باشد، به قصد تجارت توزيع، اجاره، عرضه يا الصاق بسازد يا در حيازت خود داشته باشد، حسب احوال به حبس که از دو سال بيشتتر نباشد يا جزاي نقدي که از بيست و چهار هزار افغاني تجاوز نکند محکوم می گردد.

۲- شخصیکه عمداً خود يا توسط شخص ديگر اشياي مندرج فقره فوق را بمنظور فساد اخلاق يا به منظور هاي متذکره فقره فوق صادر يا وارد و يا انتقال دهد و يا آنرا جهت نمايش به انظار عامه مردم قرار دهد و يا به اجاره دهد يا بفروشد و يا بفروش يا اجاره گرچه طور غير علني باشد عرضه نمايد و يا به شخص ديگر طور سري يا علني گرچه طور رايجان باشد بسپارد يا آنرا توزيع و يا بمنظور توزيع به شخص ديگر تسليم کند، حسب احوال به حبس که از دو سال بيشتتر نباشد يا جزاي نقدي که از بيست و چار هزار افغاني تجاوز نکند محکوم می گردد.

۳- شخصیکه توسط يکي از وسايل علني به سرود ها يا خطابه هاي مخالف آداب عامه بپردازد و يا مردم را به فحشا و فساد اخلاق دعوت نمايد و يا اعلانات يا رساله ها را باين منظور نشر يا پخش نمايد، به عين جزاي پيش بيني شده فقره (دوم) اين ماده محکوم می گردد.

۴- در صورت تکرار جرايم مندرج فقرات فوق الذکر اين ماده مرتکب به حد اکثر جزاي پيش بيني شده محکوم می گردد.

ماده دو صد و سی و هفتم

۱- هرگاه جرايم مندرج ماده (۲۳۶) اين قانون از طريق جرايد يا روزنامه ها ارتکاب گردد، مدير مسؤل و نويسنده به صفت فاعلين اصلي به مجرد نشر به جزاي پيش بيني شده آن محکوم می گردد.

۲- در تمام حالات مندرج ماده (۲۳۶) اين قانون اگر فاعل اصلي جرم تشخيص شده نتواند طبع کننده و توزيع کننده و عرضه کننده به صفت فاعلين اصلي جرم مجازات مي شوند.

۳- محکمه مي تواند وارد کننده يا صادر کننده و يا دلال را به صفت فاعلين اصلي جرم نيز به جزا محکوم نمايد، مشروط بر اينکه ارتکاب جرايم مندرج ماده (۲۳۶) اين قانون که از طريق روزنامه ها يا جرايد صورت گرفته باشد، سهم عمدي آنها به اثبات برسد.

ماده دو صد و سی و هشتم

در حالاتیکه نوشته، رسم، تصویر، عکس، چارت، رمز یا سایر وسایل تمثیلی که در ارتکاب جرمی از جرایم مندرج مواد (۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۳۴، ۲۳۶ و ۲۳۷) این قانون که در خارج نشر شده باشد و در حالاتیکه تشخیص مرتکب اصلی جرم غیر ممکن باشد، وارد کننده و طبع کننده به صفت فاعل اصلی جرم به جزا محکوم می گردند.

اگر تشخیص وارد کننده و طبع کننده ناممکن گردد، فروشنده، توزیع کننده و یا الصاق کننده به صفت فاعلین اصلی مجازات می شوند مگر اینکه از حالات و کوائف دعوی عدم وقوف شخص بر ماهیت جرمی محتویات نوشته، رسم، تصویر، رمز و یا سایر وسایل تمثیلی به ظهور برسد.

ماده دو صد و سی و نهم

شخصیکه بیکي از وسایل علنی مردم را به فتنه و آشوبگري، عصیان یا تمرد دعوت نماید به حبس که از دو سال بیشتر نباشد محکوم میگردد مشروط بر اینکه دعوت وي موثر واقع نگردد.

ماده دو صد و چهلم

۱- شخصیکه عمداً اخبار، معلومات، بیانات کاذب، تبلیغات مغرضانه یا پروپاگند های تحریک آمیز را بهر وسیله از وسایل که باشد نشر یا پخش نماید که غرض آن اخلال امنیت، ایجاد وحشت و دهشت بین مردم یا رساندن ضرر به مصلحت و منفعت عامه باشد حسب احوال به حبس که از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چار هزار افغانی تجاوز نکند، محکوم میگردد.

۲- شخصیکه خود یا توسط شخص دیگر مطبوعات، نشرات یا نوشته جات آماده توزیع و اطلاع دیگران را که بمنظور ارتکاب جرایم مندرج فقره فوق باشد در حیات خود داشته باشد و یا هر وسیله از وسایل طباعتی ثبت و یا اعلان را بهمین منظور در حیات خود گرچه طور موقت باشد در آورد، علاوه بر مصادره وسایل مذکور حسب احوال به حبس که از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

ماده دو صد و چهل و یکم

شخصیکه توسط یکی از وسایل علنی، ملت افغان، بیرق و یا نشان دولت افغانستان را توهین نماید حسب احوال به حبس متوسط محکوم می گردد.

ماده دو صد و چهل و دوم

۱- شخصیکه توسط یکی از وسایل علنی به رئیس جمهور اهانت نماید به حبس متوسط محکوم می گردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق در محضر رئیس جمهور ارتکاب گردد مرتکب به حبس طویل محکوم می گردد.

ماده دو صد و چهل و سوم

اشخاص آتی حسب احوال به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردند:

۱- شخصیکه توسط یکی از وسایل علنی به روسای دول خارجی دشنام بدهد.

۲- شخصیکه توسط یکی از وسایل علنی، به نمایندگان رسمی کشور های خارجی در افغانستان به ارتباط وظیفه شان دشنام دهد.

ماده دو صد و چهل و چارم

شخصیکه توسط یکی از وسایل علنی شخص یا اشخاص را بعدم اطاعت از قانون تحریک یا عملی را که در قانون جرم شناخته باشد تمجید نماید، به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر و جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد یا بیکی ازین دو جزا محکوم می گردد.

ماده دو صد چهل و پنجم

شخصیکه توسط یکی از وسایل علنی به ایجاد عداوت بین افراد قبیله یا بین قبایل تحریک نماید، به حبس قصیر که از سه ماه کمتر یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده دو صد و چهل و ششم

شخصیکه توسط یکی از وسایل علنی، لویه جرگه، پارلمان، حکومت، اردو، محاکم یا سایر مقامات دولتی را توهین نماید، به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر و جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد یا بیکی از این دو جزا، محکوم می گردد.

ماده دو صد و چهل و هفتم

شخصیکه توسط یکی از وسایل علنی مباحثات، جلسات سری پارلمان و یا مباحثات علنی آنرا بدون امانت داری به سوء نیت نشر نماید به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده دو صد و چهل و هشتم

شخصیکه توسط یکی از وسایل علنی موظف خدمات عامه را به ارتباط اجرایی وظیفه توهین نماید، به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر و از شش ماه بیشتر نباشد و جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکه از این دو جزا محکوم می گردد.

ماده دو صد و چهل و نهم

شخصیکه توسط یکی از وسایل علنی بمقام، حیثیت و یا سلطه قاضی در رسیدگی به دعوی اخلاص وارد نماید، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر و از شش ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

ماده دو صد و پنجاه

۱- شخصیکه توسط یکی از وسایل علنی مطالبی را نشر نماید که قابلیت تأثیر را بر قضاتیکه قضیه مورد نظر تحت رسیدگی آنها قرار دارد یا قابلیت تأثیر را بر مامورین ضبط قضائی یا شهودیکه در قضیه مذکور در تحقیق یا رسیدگی قضائی جهت ادای شهادت خواسته میشوند و یا قابلیت تأثیر را بر افکار عامه به نفع یا ضرر یکی از طرفین قضیه هنگام تحقیق یا رسیدگی قضائی داشته باشد، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد و جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد و یا بیکه از این دو جزا محکوم می گردد.

۲- اگر نشر مندرج فقره فوق عمداً به منظور ایجاد تأثیر باشد مرتکب به حبس متوسطیکه از دو سال بیشتر و جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند و یا بیکه از این دو جزا محکوم میگردد.

ماده دو صد و پنجاه و یکم

اشخاص آتی به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر و جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد و یا بیکه از این دو جزا محکوم می گردند:

۱- شخصیکه توسط یکی از وسایل علنی جریان دعوی مدنی یا جزائی را که محکمه آن را سری تعیین کرده باشد نشر نماید.

۲- شخصیکه توسط یکی از وسایل تمام یا قسمتی از اجراء قضائی را که نشر آن بمنظور محافظت نظم و آداب عامه به اساس قرار قضائی محکمه منع گردیده باشد، نشر نماید.

۳- شخصیکه توسط یکی از وسایل علنی رویداد جلسات سری محاکم را و یا روی داد جلسات علنی آن را با سوء نیت و بدون امانت داری نشر نماید.

ماده دو صد و پنجاه دوم

شخصیکه توسط یکی از وسایل علنی خبری را در باره تحقیق جرم که مامورین موظف اجرای آن را در غیاب خصوم قرار داده باشند و یا نشر آنرا بمنظور محافظت نظم یا آداب عامه یا بمنظور کشف حقیقت ممنوع قرار داده باشند نشر نماید، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر و از شش ماه بیشتر نباشد و جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکی از این دو جزا محکوم میگردد.

ماده دو صد و پنجاه سوم

شخصیکه توسط یکی از وسایل علنی به قصد پرداخت جزای نقدی مصارف یا تضمینات محکوم بها، دفتر جمع آوری اعانه افتتاح یا اعلان نماید، به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد و جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد و یا بیکی ازین دو جزاء محکوم می گردد.

فصل سوم

رشوت

ماده دو صد و پنجاه و چارم

هر موظف خدمات عامه که بمقصد اجراء یا امتناع و یا اخلال وظیفه ای که به آن مکلف باشد باسم خود یا شخص دیگری پول نقد، مال یا منفعتی را طلب نماید یا از شخص وعده آنرا گیرد و یا بخششی را قبول کند، رشوت گیرنده شمرده میشود.

ماده دو صد و پنجاه و پنجم

۱- رشوت گیرنده به حبسیکه از دو سال کمتر و از ده سال بیشتر نباشد و به جزای نقدی معادل آنچه که بحیث رشوت طلب کرده یا برایش داده شده و یا به آن وعده داده شده محکوم می گردد.

۲- رشوت دهنده و واسطه رشوت به عین جزای مندرج فقره فوق محکوم می گردند.

ماده دو صد و پنجاه و ششم

هرگاه غرض از رشوت ارتکاب فعل جرمی باشد که جزای معینه آن در قانون نسبت به جزای معینه رشوت شدیدتر باشد، رشوت گیرنده، رشوت دهنده و واسطه رشوت علاوه به جزای نقدی معینه رشوت به جزای معینه همان جرم نیز محکوم می گردند.

ماده دو صد و پنجاه و هفتم

شخصیکه موظف خدمات عامه را از طریق اکراه مادی یا معنوی به ادای کار ناحق مجبور سازد یا مانع اجرای یکی از مکلفیت های وظیفه او گردد و یا باعث اخلال در آن شود، در حکم رشوت گیرنده محسوب و به جزای معینه آن محکوم می گردد.

ماده دو صد و پنجاه و هشتم

هرگاه موظف خدمات عامه در برابر انجام وظیفه به اسم خود یا به اسم شخص دیگر چیزی را طلب نماید یا از شخصیکه از لحاظ وظیفه کاری را بوی انجام داده بخشش اخذ یا قبول نماید و یا بمنظور گرفتن بخشش در یکی از مکلفیت های وظیفوی خود بعد از انجام کار خللی وارد نماید و یا بدون موافقه قبلی به قصد گرفتن مکافات از آن امتناع ورزد و یا خللی در آن وارد نماید، به حبس متوسط و جزای نقدی معادل آنچه که طلب بخشش و یا وعده شده محکوم می گردد.

ماده دو صد و پنجاه و نهم

هرگاه عضو پارلمان، شاروالی، جرگه های ولایتی و محلی چیزی را برای خود و یا شخص دیگر طلب نماید یا وعده آنرا قبول نماید و یا بخشش اخذ کند و به این منظور اعمال نفوذ نموده از مقامات با صلاحیت خدمات عامه احکام، قرار، اوامر، تعهد، ترخیص، موافقه، تورید، توظیف، قرار داد و یا هر نوع خدمت و امتیازی دیگری را حاصل نماید، در حکم رشوت گیرنده محسوب شده مطابق احکام این قانون مجازات می گردد.

ماده دو صد و شصت و یکم

هرگاه شخص رشوت را عرضه کند ولی از طرف موظف خدمات عامه قبول نگردد، رشوت دهنده بحبس متوسط یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده دو صد و شصت و یکم

هرگاه موظف خدمات عامه با داشتن علم به خاصیت جرمی عمل مطابق احکام مندرج مواد (۲۵۴ - ۲۵۸ - ۲۵۹) این قانون قسمت ناجیزی از بخشش یا از منفعتی را بالواسطه قبول نماید، به حبسیکه از یکسال بیشتر نباشد و به جزای نقدی معادل آنچه که اخذ یا قبول کرده محکوم می گردد.

ماده دو صد و شصت و دوم

در تمام احوال مندرج این فصل به مصادره آنچه که رشوت دهنده یا واسطه رشوت عرضه نموده حکم کرده می شود.

ماده دو صد و شصت و سوم

هرگاه رشوت منجر به اتلاف دارائی عامه و یا مفضی به ابطال یا کتمان حق یا احقاق باطل شده باشد، مرتکب به حد اکثر جزای پیش بینی شده ماده (۲۵۴) این قانون محکوم میگردد.

ماده دو صد و شصت و چهارم

هرگاه شخصیکه از وی رشوت تقاضا شده مقامات صلاحیت دار را مطلع سازد و به اثر اتخاذ تدابیر مقامات مذکور ثابت گردد که موظف خدمات عامه به این عمل دست زده است، رشوت گیرنده مطابق احکام این قانون مجازات و اطلاع دهنده بری الذمه شناخته میشود.

ماده دو صد و شصت و پنجم

هرگاه شخصیکه به وی رشوت عرضه شده مراجع صلاحیت دار را قبل از اخذ رشوت مطلع سازد و در نتیجه عرضه کننده بالفعل گرفتار شود، مطابق احکام این قانون مجازات میگردد.

ماده دو صد و شصت و ششم

شروع به جرم رشوت در حکم ارتکاب آن است.

ماده دو صد و شصت و هفتم

حکم قطعی محکمه مبنی بر محکومیت شخص به جزای رشوت نشر میشود.

فصل چهارم

اختلاس و غدر

ماده دو صد و شصت و هشتم

۱- هر موظف خدمات عامه که اموال دولت یا اموال افراد را که منحصیث وظیفه به او سپرده شده اختلاس یا پنهان نماید به حبس طولیکه از ده سال بیشتر نباشد محکوم می گردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق را خزانه دار، تحویلدار، مامور تحصیلی، صراف، مامور بطرول، مامور شکر، گدامدار، معتمدین نقدی و جنسی و موظفین ارزاق یا سایر اشخاصیکه منحصیث وظیفه به حفاظت اشیای اختلاس شده و یا پنهان شده مکلف باشند مرتکب گردند، به حبس طولیکه محکوم می گردند.

۳- موظف خدمات عامه که به طرد از مسلك یا انفصال از وظیفه محکوم میشود، بعد از اعاده حیثیت طبق احکام قانون اجراءات جزائی مجدداً به ماموریت یا خدمت دولت پذیرفته میشود.

ماده دو صد و شصت و نهم

هر موظف خدمات عامه که پول، اوراق بهادار، امتعه یا سایر اموال ملکیت دولت را بدون حق تحت تصرف مالکانه خود در آورد به حبس متوسط محکوم میگردد.

ماده دو صد و هفتادم

۱- هر موظف خدمات عامه که در يك عقد یا عمل و یا قضیه به حفظ منافع دولت مکلف باشد به منظور حصول منفعت برای خود و یا برای شخص دیگری منافع مذکور را طور کلی متضرر سازد، به حبس طولیکه از ده سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

۲- اگر ضرر مندرج فقره فوق جزئی باشد مرتکب حسب احوال به حبس متوسط یا قصیر محکوم می گردد.

ماده دو صد و هفتاد و یکم

هر موظف خدمات عامه که در اداره قرار داد ها، عواید، واردات یا سایر امور متعلق به دولت و یا در مراقبت آن مکلفیت مستقیم داشته باشد و به اثر آن در یکی از امور فوق به اسم خود یا به اسم شخص دیگر برای خود مفادی حاصل کند یا به حصول آن تشبث نماید، به حبس متوسط که از سه سال کمتر نباشد محکوم می گردد.

ماده دو صد و هفتاد و دوم

هر موظف خدمات عامه که کار کارگران یا اجیران تحت اثر خود را در امور شخصی خود بداخل وقت رسمی استخدام نماید یا بدون مجوز قانونی تمام یا قسمتی از اجرت آنها را حجز نماید، به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده دو صد و هفتاد و سوم

۱- مجرم علاوه بر جزا های معینه در این فصل به رد مال و جزای نقدی معادل اموال اختلاس شده یا آنچه که از مال دولت تحت تصرف خود در آورده نیز محکوم میگردد.

۲- در صورتیکه مدت حبس محکوم بها از سه سال بیشتر باشد مرتکب به طرد از مسلک یا انفصال از وظیفه نیز محکوم می گردد.

ماده دو صد و هفتاد چهارم

مدت سقوط دعوی جزائی در جرایم مندرج این فصل بعد از تاریخ انتهای وظیفه شروع میشود مشروط بر اینکه تحقیق در آن قبل از آن شروع نه شده باشد.

فصل پنجم

رویه سوء موظفین خدمات عامه در برابر افراد

ماده دو صد و هفتاد و پنجم

۱- هرگاه موظف خدمات عامه متهم را بمنظور گرفتن اعتراف شکنجه نماید و یا به آن امر نماید به حبس طویل محکوم میگردد.

۲- اگر متهم در نتیجه شکنجه به قتل برسد، مرتکب به جزای پیش بینی شده قتل عمد درین قانون محکوم میگردد.

ماده دو صد و هفتاد و هشتم

هرگاه موظف خدمات عامه محکوم علیه را از جزای محکوم بها شدیدتر مجازات کند و یا به آن امر نماید و یا جزای را بر وی تطبیق نماید که به آن حکم نه شده باشد، علاوه بر جزای حبس متوسط به طرد از مسلک یا انفصال از وظیفه نیز محکوم می گردد.

ماده دو صد و هفتاد و نهم

هرگاه موظف خدمات عامه با استفاده از صلاحیت وظیفوی خود در منزل شخص بدون اجازه او و در غیر از حالات و ترتیبیکه قانون به آن تصریح نموده داخل شود، به حبسیکه از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد.

ماده دو صد و هفتاد و دهم

هرگاه موظف خدمات عامه با استفاده از صلاحیت وظیفوی خود با شخص طوری شدت و خشونت نماید که موجب آلام جسمی یا منافی آبرو و حیثیت او گردد. حسب احوال به حبسیکه از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

ماده دو صد و هفتاد و یازدهم

هرگاه موظف خدمات عامه با استفاده از صلاحیت وظیفوی خود مال منقول یا غیر منقول را از مالک آن به زور بخرد یا بدون حق آنرا در تصرف مالکانه خود در آورد و یا مالک را بفروش مال به شخص دیگری مجبور سازد، علاوه به حبسیکه از دو سال بیشتر و جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی متجاوز نباشد به جزای طرد از مسلک یا انفصال از وظیفه و به رد شی غصب شده و یا قیمت آن، اگر عین شی موجود نباشد، محکوم می گردد.

فصل ششم

سرقت و تلف کردن اوراق و اسناد رسمي

ماده دو صد و هشتادم

- ۱- هرگاه به اثر اهمال موظف خدمات عامه که به حفاظت اوراق، اسناد و یا دوسیه های متعلق به دولت یا اوراق دعوي قضائي مکلف باشد، اوراق مذکور سرقت گردد و یا پنهان یا تلف شود، شخص موظف به حبس قصيریکه از سه ماه کمتر نباشد یا جزاي نقدیکه از دوازده هزار افغاني تجاوز نکند محکوم می گردد.
- ۲- سارق یا تلف کننده و پنهان کننده اشیاي مندرج فقره فوق به حبس متوسط محکوم می گردد.
- ۳- اگر فاعل اشيا مندرج فقره (۱) این ماده محافظ آن باشد، به حبس طویلیکه از ده سال بیشتر نباشد محکوم می گردد.
- ۴- اگر سرقت، پنهان نمودن یا تلف کردن اشيا مندرج فقره (۱) این ماده باثر اکراه محافظین صورت گیرد، مرتکب به حبس طویل محکوم می گردد.
- ۵- سارق، تلف کننده یا پنهان کننده اسناد داراي ارزش ملي به حد اکثر جزاي حبس طویل محکوم می گردد.
- ۶- اگر سرقت یا اتلاف اسناد مندرج فقره (۵) این ماده باثر اهمال موظف خدمات عامه صورت گرفته باشد، مرتکب به حبس متوسط محکوم می گردد.

ماده دو صد و هشتاد و یکم

- هرگاه موظف پست و تلگراف مکتوب یا تلگراف تسلیم شده را پنهان، افشاء یا باز نماید و یا بمنظور این امر براي دیگران سهولت فراهم سازد، علاوه بر طرد از مسلک یا انفصال از وظیفه به حبس قصيریکه از سه ماه کمتر نباشد یا جزاي نقدي که از سه هزار افغاني کمتر و از دوازده هزار افغاني تجاوز نکند محکوم می گردد.

فصل هفتم

تجاوز موظفین خدمات عامه از حدود صلاحیت قانونی

ماده دو صد و هشتاد و دوم

هرگاه موظف خدمات عامه بمقصد رسانیدن نفع یا ضرر بیکی از طرفین دعوی نزد قاضی یا محکمه به صیغه امر یا التماس یا خواهش و یا سفارش واسطه شود، به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده دو صد و هشتاد و سوم

هرگاه قاضی بدون مجوز قانونی از اصدار فیصله و حکم امتناع ورزد و یا ثابت گردد که بنا به یکی از اسباب مندرج ماده (۲۸۲) این قانون فیصله ناحق صادر نموده است، حسب احوال به حبس متوسط و طرد از مسلک محکوم می گردد.

ماده دو صد و هشتاد و چهارم

هرگاه قاضی بعد از مطالبه قانونی، اصدار حکم را رد و یا متوقف سازد، ممتنع از حکم شمرده میشود.

گرچه بر عدم موجودیت حکم در قانون یا صراحت آن استدلال نماید، مگر اینکه قانون طور دیگری حکم نموده باشد.

ماده دو صد و هشتاد و پنجم

۱- هرگاه موظف خدمات عامه با استفاده از صلاحیت وظیفوی خود عمداً احکام قوانین، مقررات، حکم، قرار و امر محکمه یا اوامر صادره مراجع با صلاحیت حکومت و یا تحصیل اموال و مالیاتی را که بحکم قانون تعیین گردیده، بدون مجوز قانونی متوقف سازد، حسب احوال به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی ایکه از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

۲- اگر باثر توقف مندرج فقره فوق در اجرای پلانهای دولت تاخیر یا معطلی رونما گردد و یا به دارائی عامه صدمه برسد، مرتکب حسب احوال به حبس طویل یا متوسط محکوم می گردد.

ماده دو صد و هشتاد و ششم

۱- هرگاه حد اقل سه نفر از موظفین خدمات عامه بمقصد نیل به مرام مشترک غیر قانونی وظیفه خود را ولو به صورت استعفی باشد ترک کنند و یا عمداً از ادای وظیفه استتکاف نمایند. هر یک به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر و از شش ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

۲- اگر در نتیجه ترك يا استتکاف از وظیفه حیات، صحت و امنیت عامه به خطر مواجه گردد یا اضطراب و فتنه در بین مردم ایجاد شود و یا به منافع عمومی ضرری وارد گردد، مرتکبین به دو چند حد اکثر جزای مندرج فقره فوق محکوم می گردند.

ماده دو صد و هشتاد و هفتم

۱- هرگاه موظف خدمات عامه به قصد اخلال یا تعطیل در جریان کار وظیفه خود را ترك کند یا به این منظور از ادای وظیفه استتکاف ورزد، به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم میگردد.

۲- اگر در مورد موظف مذکور فقره فوق حکم فقره (۲) ماده (۲۸۶) این قانون صدق پیدا کند مرتکب به دو چند حد اکثر جزای مندرج فقره (۱) این ماده محکوم می گردد.

ماده دو صد و هشتاد و هشتم

۱- هرگاه شخصی به سبیل تحریک در ارتکاب یکی از جرایم مندرج ماده (۲۸۶ - ۲۸۷) این قانون اشتراک نماید، حسب احوال به دو چند جزاء های پیش بینی شده مواد متذکره محکوم می گردد.

۲- اگر شخص مذکور فقره فوق موظف خدمات عامه باشد، علاوه بر جزای پیش بینی شده به طرد از مسلک یا انفصال از وظیفه نیز محکوم می گردد.

ماده دو صد و هشتاد و نهم

۱- هرگاه شخصی موظف یا موظفین خدمات عامه را بنحوی از انحاء به ترك کار و یا استتکاف از ادای یکی از مکلفیت های وظیفوی تحریک یا تشجیع نماید و به تحریک و تشجیع او کدام نتیجه مرتب نگردد، بحبس الی سه ماه یا جزای نقدی الی سه هزار افغانی محکوم میگردد.

۲- اگر محرك موظف خدمات عامه باشد به دو چند جزای مندرج فقره فوق محکوم می گردد.

فصل هشتم

تجاوز علیه موظفین خدمات عامه

ماده دو صد و نودم

هرگاه شخصی علیه موظف خدمات عامه با استعمال قوه، شدت، تخویف یا تهدید تجاوز کند و یا به تجاوز شروع نماید، به حبس قصیری که از ششماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از شش هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد و یا به هر دو جزا، محکوم می گردد.

ماده دو صد و نود و یکم

۱- هرگاه شخص موظف خدمات عامه را با تعقیب دوامدار، توقف در جوار منزل یا محل وظیفه او به قصد تهدید و یا منع او از اجرای وظیفه به نحوی از انحا مورد تجاوز قرار دهد، به عین جزای پیش بینی شده ماده (۲۹۰) این قانون محکوم میگردد.

۲- اگر مرتکب موظف خدمات عامه باشد علاوه بر جزای مندرج فقره فوق به طرد از مسلک یا انفصال از وظیفه نیز محکوم میگردد.

ماده دو صد و نود و دوم

هرگاه باثر مقاومت یا تجاوز شخص علیه موظف خدمات عامه ضرب یا جرح صورت گیرد. مرتکب حسب احوال به حبس متوسط یا جزای نقدی که از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم میگردد.

ماده دو صد و نود و سوم

۱- هرگاه به اثر ضرب یا جرح مندرج ماده (۲۹۲) این قانون مجنی علیه موقتاً معیوب گردد و یا متجاوز از بیست روز از انجام کار عاجز ماند، مرتکب علاوه بر جبران خساره به حبس متوسط که از دو سال کمتر نباشد محکوم می گردد.

۲- اگر ضرب یا جرح به معلولیت دایمی منجر گردد یا توام با سبق ترصد و اصرار باشد یا با حمل سلاح و یا از جانب بیش از دو نفر صورت گرفته باشد، مرتکب به جزای پیش بینی شده مواد (۴۰۸) الی (۴۱۳) این قانون محکوم می گردد.

ماده دو صد و نود و چهارم

هرگاه شخص به اشاره یا قول یا تهدید موظف خدمات عامه را در اثناي اجرای وظیفه و یا به سبب ادای آن توهین نماید، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر و از شش ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد.

ماده دو صد و نود و پنجم

هرگاه اهانت توسط تلگراف یا تلفون یا نوشته و یا رسم متوجه شخص گردد، مرتکب به جزای فقره (۱) ماده (۲۹۴) این قانون محکوم می گردد.

ماده دو صد و نود و هشتم

هرگاه شخص سلطات یا موظفین خدمات عامه را باطلاع دروغ یا عرایض خلاف حقیقت یا به نحو دیگری از وقوع حوادث و مصائب ایکه اصلا واقعت نداشته باشد با وجود علم بعدم واقعت آن به اضطراب اندازد، علاوه به جزای حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد به جبران خساره ایکه ازین ناحیه وارد گردیده نیز محکوم میگردد.

فصل نهم

انتحال وظایف و القاب

ماده دو صد و نود و هفتم

هرگاه شخصی بدون داشتن صفت ماموریت یا اجازه رسمی دولت در یکی از وظایف عامه مداخله نماید و یا یکی از مکلفیت های مربوط به این وظایف را انجام دهد، حسب احوال به حبس متوسط یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

ماده دو صد و نود و هشتم

هرگاه شخصی بدون داشتن رتبه و استحقاق یونیفورم عسکری را طور علنی استعمال نماید یا بدون مجوز قانونی علامه ممیزه وظیفه را حمل کند، حسب احوال به حبسی که از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

ماده دو صد و نود و نهم

هرگاه شخصی بدون مجوز قانونی خود را به لقب افتخاری، یا رتبوی یا وظیفوی ملقب سازد و یا بصفت مامور ضبط قضائی معرفی نماید و یا بصورت علنی نشانی را تعلیق کند که برایش اعطا نگردیده، به جزای نقدی از یک الی پنج هزار افغانی محکوم می گردد.

ماده سه صدم

هرگاه شخص بدون مجوز قانوني خود را به لقب افتخاري يا رتبوي خارجي ملقب سازد و يا بصورت علني بدون مجوز قانوني و يا اجازه رئيس دولت نشان خارجي را تعليق کند، به عين جزاي پش بيني شده ماده (۲۹۹) اين قانون محکوم میگردد.

ماده سه صد و یکم

در حالات مندرج مواد (۲۹۹ و ۳۰۰) اين قانون محکمه مي تواند خلاصه حکم فيصله را در جريده يومي که از طرف محکمه تعيين می گردد به مصرف محکوم عليه نشر نماید.

فصل دهم

جعل پول مروجه

ماده سه صد و دوم

۱- هرگاه شخصي به هر كيفيتي که باشد پولي را که قانونا در افغانستان مروج است جعل نماید، به حبس طويل محکوم می گردد.

۲- تقلید پول مروجه، تنقيص مقدار اصلي مسکوکات يا ملمع کردن آن به قسمیکه با پول مروجه ديگري که ارزش آن بیشتر باشد شبیه گردد، جعل شمرده مي شود.

ماده سه صد و سوم

اشخاص آتي به حبس طويل محکوم مي گردند:

۱- شخصیکه با وجود علم پول جعلي را ترويج يا به آن معامله کند و يا به قصد ترويج يا معامله آنرا در حيازت خود در آورد.

۲- شخصیکه با وجود علم خود او يا توسط شخص ديگري پول جعلي را به افغانستان داخل و يا از آن خارج نماید.

۳- شخصیکه آلات، ادوات يا وسايل را بمنظور جعل پول بسازد يا بکار برد يا بفروشد يا بفروش عرضه نماید يا به اجاره دهد و يا بدون عذر قانوني آنرا در حيازت خود در آورد.

ماده سه صد و چهارم

هرگاه به اثر ارتکاب جرایم مندرج مواد (۳۰۲ و ۳۰۳) این قانون ارزش پول افغانستان یا اسناد دولتی تنزیل نماید و یا اعتماد بازار های داخلی و یا خارجی به اثر آن متزلزل گردد، محکمه می تواند مرتکب را به حبس دوام محکوم نماید.

ماده سه صد و پنجم

هرگاه ارتکاب یکی از جرایم مندرج مواد (۳۰۲ و ۳۰۳) این قانون در مورد پولی صورت بگیرد که درین دو مواد ذکر نیافته است، مرتکب به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

ماده سه صد و ششم

شخصیکه با حسن نیت پول جعلی را قبول نموده و بعد از حصول علم به جعلی بودن آن، مورد معامله قرار دهد، به جزای نقدی دو چند پول جعلی مورد معامله محکوم می گردد.

ماده سه صد و هفتم

هر مجرمیکه قبل از بکار انداختن پول جعلی و آغاز تحقیق از جرم خود به مراجع با صلاحیت دولت اطلاع دهد، از جزای مندرج مواد (۳۰۳ - ۳۰۴ و ۳۰۵) این قانون معاف میگردد.

ماده سه صد و هشتم

محکمه می تواند مجرم را بعد از آغاز تحقیق از جزای معاف نماید. مشروط بر اینکه اطلاع وی مراجع با صلاحیت دولتی را قادر گرداند که سایر مرتکبین این جرم و یا جرم مماثل آنرا گرفتار نماید.

فصل یازدهم

تزوير

ماده سه صد و نهم

تزوير عبارت است از ساختن نوشته ها، اسناد امضاء و مهر خلاف حقيقت يا تغيير دادن آن به وسيله اضافه، تبديل، تقليد يا حذف.

ماده سه صد و دهم

۱- شخصيكه يكي از اشياء آتي را تزوير يا با وجود علم به تزوير آن استعمال يا آنرا به افغانستان داخل نمايد حسب احوال به حبس طويل محكوم ميگردد:

۱- قانون، فرمان يا امر رياست جمهوري، تصويب حكومت و يا فرمان صدارت و يا حكم قطعي محكمه.

۲- مهر دولت، مهر يا امضاي رئيس دولت.

۳- شخصيكه يكي از اشياء آتي را به قصد تزوير بسازد يا با وجود علم به تزوير آن استعمال يا آنرا به افغانستان داخل نمايد حسب احوال به حبس متوسط محكوم ميگردد:

۱- مهر، تاپه يا علامه يكي از ادارات يا تصديهاي دولت.

۲- مهر، امضاء يا علامه يكي از موظفين خدمات عامه.

۳- علامه رسمي مشخصه عيار طلا و نقره.

۴- جدول معاش يا اسناد صادره خزائن دولت.

۵- اوراق مالي بانك كه صدور آن قانوناً مجاز باشد.

۶- شهادت نامه يا اسناد تحصيلي اعم از داخلي و خارجي.

ماده سه صد و يازدهم

در حالات مندرج ماده (۳۱۰) اين قانون مجرميكه قبل از اتمام جرم يا آغاز تحقيق از جرم خود به مراجع با صلاحيت دولت اطلاع دهد از جزا معاف ميگردد.

ماده سه صد و دوازدهم

محکمه می تواند مجرم مندرج ماده (۳۱۱) این قانون را بعد از آغاز تحقیق از جزا معاف نماید. مشروط بر اینکه اطلاع وی مراجع با صلاحیت دولتی را قادر گرداند که سایر مرتکبین این جرم و یا جرم مماثل آنرا گرفتار نماید.

ماده سه صد و سیزدهم

۱- هرگاه موظف خدمات عامه در اثنای اجرای وظیفه احکام صادره، تصاویر، وثایق، کتب ثبت اسناد دفاتر و سایر اسناد و نوشته جات رسمی را عمداً تزویر نماید، حسب احوال به حبس طویل محکوم می گردد.

۲- اگر تزویر مندرج فقره فوق در اسناد عرفی صورت گیرد، مرتکب حسب احوال به حبس متوسط یا قصیر محکوم می گردد.

ماده سه صد و چاردهم

هرگاه مرتکب جرایم مندرج ماده (۳۱۳) این قانون موظف خدمات عامه نباشد، حسب احوال به حبس طویل که از ده سال تجاوز نکند محکوم می گردد.

ماده سه صد و پانزدهم

هر موظف خدمات عامه که به قصد تزویر متن یا شکل اسناد را هنگام تحریر آن منعیث وظیفه تغییر بدهد خواه این تغییر در اقرار شخص باشد که سند برای او تحریر میشود و یا واقعه مزوره را با وجود علم به تزویر آن به شکل واقعه صحیح درج نماید، حسب احوال به حبس طویل محکوم می گردد.

ماده سه صد و شانزدهم

شخصیکه اوراق تزویر شده مندرج مواد (۳۱۳ - ۳۱۴ و ۳۱۵) این قانون را با وجود علم به تزویر آن استعمال نماید، حسب احوال به حبس طویلیکه از ده سال بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده سه صد و هفدهم

شخصی که در نوشته شخص دیگری مرتکب تزویر گردد یا با وجود علم به تزویر ورق تزویر شده را استعمال نماید حسب احوال به حبس متوسط محکوم میگردد.

ماده سه صد و هجدهم

شخصیکه غیر حق مهر حقیقی دولت یا مهر یکی از ادارات یا تصدیهای دولت را بدست آورد و آنرا بضرر منافع عامه یا خصوصی استعمال نماید، علاوه بر جبران خساره عاید به حبس متوسط محکوم میگردد.

ماده سه صد و نوزدهم

۱- طبیب، جراح و یا قابله ایکه تصدیق یا اظهارات مزور را با وجود علم به تزویر آن در موارد حمل، مرض، معلولیت، عیب و یا وفات به شخص بدهد، حسب احوال به حبس متوسط و یا جزای نقدی که از (دوازده هزار) افغانی کمتر و از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم میگردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق به اثر طلب چیزی برای خود و یا شخص دیگری و یا در بدل قبول و یا اخذ وعده یا بخشش ارتکاب گردد، مرتکب به حبس متوسط و یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده سه صد و بیستم

شخصیکه خود او یا توسط شخص دیگر تصدیق را در مورد اثبات معلولیت برای خود و یا برای شخص دیگر بمنظور تقدیم آن به محکمه یا به قصد اینکه خود یا شخص دیگری را از یکی از خدمات عامه رها سازد بنام طبیب یا جراح تزویر نماید، حسب احوال به حبس متوسط یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده سه صد و بیست و یکم

شخصیکه تصدیق مزور مندرج مواد (۳۱۹ - ۳۲۰) این قانون را با وجود علم به تزویر آن استعمال نماید طوریکه آنرا به محکمه یا یکی از مقامات با صلاحیت دولت تقدیم نماید به عین جزای پیش بینی شده مواد (۳۱۹ و ۳۲۰) یا جزای نقدی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد.

ماده سه صد و بیست و دوم

در تطبیق احکام این فصل نشان انگشت مانند امضاء اعتبار دارد.

فصل دوازدهم

تقلید علامات و اشیای مطبوع پوستی، تلگرافی و مالیاتی

ماده سه صد و بیست و سوم

اشخاص آتی به حبس قصیریکه از ششماه بیشتر نباشد یا به جزای نقدی که از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردند:

۱- شخصیکه اشیای مطبوع یا نمونه های پوستی را به هر نحویکه ساخته شده باشد تقلید نماید، طوری که در شکل ظاهری خود با علایم پوستی دوایر پست و تلگراف افغانی یا علایم تکت های پوستی و تلگرافی دول اعضای اتحادیه پست و تلگراف شبیه باشد و در عوض اوراق حقیقی به سهولت قبول شده بتواند.

۲- شخصیکه اشیای مطبوع یا نمونه های مندرج فقره فوق را در افغانستان رواج دهد یا معامله کند یا بفروشد و یا بفروش عرضه نماید و یا اینکه به قصد ترویج یا معامله یا فروش نزد خود نگه دارد.

ماده سه صد و بیست و چهارم

اشخاص آتی به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر و از ششماه بیشتر نباشد و یا به جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردند:

۱- شخصیکه اشیای مطبوع یا نمونه های تقلید نماید که در شکل ظاهری خود با علایم تکت های مالیاتی دوایر مالیات افغانی یا تکت های سره میاشت افغانی شبیه باشد طوریکه در عوض اوراق حقیقی آن به سهولت قبول شده بتواند.

۲- شخصیکه اشیای مطبوع یا نمونه های مندرج فقره فوق را در افغانستان رواج دهد یا معامله کند یا بفروشد و یا بفروش عرضه نماید و یا اینکه به قصد ترویج یا معامله یا فروش نزد خود نگه دارد.

۳- در صورتیکه از ارتکاب جرایم مندرج این فصل مفاد حاصل شده باشد، محکمه به رد مثل آن نیز حکم می نماید.

فصل سیزدهم

تعطیل موصلات

ماده سه صد و بیست و پنجم

شخصیکه عمداً سلامت وسایل موصلاتی عامه زمینی، آبی و هوایی را به خطر مواجه گرداند و یا آنرا عاطل سازد به حبس متوسط محکوم میگردد.

ماده سه صد و بیست و هشتم

هرگاه از ارتکاب فعل مندرج ماده (۳۲۵) این قانون جراحات شدید بوجود آید، مرتکب حسب احوال به حبس طویل و اگر به اثر آن شخص یا اشخاص فوت نماید، مرتکب حسب احوال به اعدام یا حبس دوام محکوم میگردد.

ماده سه صد و بیست و نهم

شخصیکه به اثر بی احتیاطی سبب حادثه گردد که به اثر آن شخص یا اشخاصیکه در یکی از وسایل موصلاتی زمینی، آبی یا هوایی قرار دارند بخطر مواجه گردند، به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر و از شش ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

ماده سه صد و بیست و دهم

هرگاه از ارتکاب فعل مندرج ماده (۳۲۷) این قانون صدمه شدید جسمی یا فوت بوجود آید، مرتکب به حبس متوسط که از سه سال کمتر نباشد محکوم می گردد.

ماده سه صد و بیست و یازدهم

شخصیکه عمداً به نحوی از انحا سبب انقطاع مخابرات تلفونی یا تیلگرافی گردد علاوه بر جبران خساره به حبس متوسط که از دو سال کمتر نباشد محکوم میگردد.

ماده سه صد و سی ام

هرگاه انقطاع مخابرات مندرج ماده (۳۲۹) این قانون به اثر اهمال یا بی احتیاطی صورت گیرد، مرتکب علاوه بر جبران خساره به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده سه صد و سی و یکم

۱- شخصیکه لین تیلوفون یا سایر وسایل مخابراتی را با استعمال قوت به تصرف خود در آورد یا آنرا تلف نماید یا بنحو دیگرگی غیر قابل استفاده گرداند، گرچه طور موقت باشد و یا اینکه به جبر و اکراه مانع ترمیم و اصلاح آن گردد طوریکه این اقدام باعث انقطاع مخابره گردد، علاوه بر جبران خساره به حبس طویلی که از ده سال کمتر نباشد محکوم می گردد.

۲- اگر جرایم مندرج فقره فوق در حالت اضطرار ارتکاب گردد مرتکب حسب احوال به اعدام یا حبس دوام محکوم میگردد.

ماده سه صد و سی و دوم

شخصیکه عمداً به سبب سوء استعمال وسایل مخابرات تیلوفونی سبب اذیت دیگران گردد، به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد یا به جزای نقدیکه از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

فصل چهاردهم

فرار محبوسین و اخفای مجرمین

ماده سه صد و سی و سوم

۱- شخصیکه قانوناً گرفتار گردیده و فرار نماید به حبسیکه از سه ماه کمتر و از ششماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

۲- اگر شخص محکوم به حبس بمنظور تطبیق حکم محکمه گرفتار گردد و بعد از گرفتاری فرار نماید، علاوه بر جزای محکوم بها به حبسیکه از دو سال بیشتر نباشد و یا جزای نقدیکه از بیست و چار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

۳- اگر فرار شخص در حالات مندرج فقرات (۱ - ۲) این ماده باثر استعمال قوه یا جرم دیگرگی صورت گیرد به جزای های متعدد محکوم می گردد مگر اینکه در قانون طور دیگرگی حکم شده باشد.

ماده سه صد و سی و چارم

شخصیکه به محافظت، همراهی یا انتقال شخصی گرفتار شده مکلف باشد و به سبب غفلت وی شخص فرار نماید حسب آتی مجازات می گردد:

۱- اگر شخص گرفتار شده محکوم به جزای جنایت باشد به حبس متوسط ایکه از دو سال بیشتر نباشد و یا جزای نقدی ایکه از دوازده هزار افغانی کمتر و از بیست و چار هزار افغانی تجاوز ننماید محکوم میگردد.

۲- در غیر از احوال مندرج فقره فوق شخص موظف به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر و از شش ماه بیشتر نباشد و یا جزای نقدیکه از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز ننماید محکوم میگردد.

ماده سه صد و سی و پنجم

شخصیکه به محافظت، همراهی یا انتقال شخص گرفتار شده مکلف بوده و با او در فرار کمک نماید یا فرار را برای او آسان سازد حسب آتی مجازات می گردد:

۱- اگر شخص گرفتار شده محکوم به جزای اعدام باشد شخص موظف حسب احوال به حبس طویل محکوم میگردد.

۲- اگر شخص گرفتار شده به جزای حد یا حبس دوام محکوم شده باشد یا متهم به جرمی باشد که جزای آن اعدام باشد شخص موظف حسب احوال به حبس متوسط محکوم می گردد.

۳- در غیر از احوال مندرج فقرات فوق شخص موظف به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد محکوم می گردد.

ماده سه صد و سی و هشتم

هر موظف خدمات عامه که به گرفتاری شخصی مکلف باشد و در اجراءات لازمه گرفتاری به قصد معاونت متهم در فرار از محاکمه اهمال ورزد مطابق به احوال مندرج ماده (۳۳۵) این قانون مجازات میگردد.

ماده سه صد و سی و نهم

هر شخصیکه خود او یا توسط شخص دیگر شخصی را که بعد از گرفتاری قانونی فرار نموده یا متهم به جرمی باشد که امر گرفتاری او صادر شده باشد مخفی نماید و یا با وجود علم به نحوی از انحا در فرار شخص از محاکمه کمک نماید حسب آتی مجازات می گردد.

۱- اگر شخصی که مخفی کرده شده یا به اختفا یا فرار او از محاکمه مساعدت بعمل آمده محکوم بمرگ باشد حسب احوال به حبس طویلی که از ده سال متجاوز نباشد محکوم می گردد.

۲- اگر شخص مندرج فقره فوق محکوم به جزای حد یا حبس دوام یا حبس طویل و یا متهم به جرمی باشد که جزای آن اعدام پیشبینی شده حسب احوال به حبس متوسط محکوم می گردد.

۳- در غیر از احوال مندرج فقرات فوق به جزای حبس متوسط که از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از بیست و چار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد.

ماده سه صد و سی و هشتم

هرگاه مخفی ساختن یا مساعدت در اختفاء یا فرار از محاکمه شخصی از جانب زوج، زوجه، اصول و یا فروع وی صورت گیرد مجازات نمی گردد.

ماده سه صد و سی و نهم

۱- شخصیکه بوقوع جرم به استثنای قباحت علم حاصل نماید و به نحوی از انحا بفرار مجرم از محاکمه کمک نماید اعم از اینکه کمک وی به شکل پناه دادن مجرم یا مخفی ساختن دلایل اثبات جرم و یا ارائه معلومات غلط در مورد جرم با وجود علم بعدم صحت آن باشد به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد مشروط بر اینکه جزا از نصف حد اکثر جزای اصلی جرم تجاوز نه نماید.

۲- احکام مندرج فقره فوق به زوج، زوجه، اصول و فروع شخص تطبیق نمی گردد.

فصل پانزدهم

محو یا شکستادن مهر

ماده سه صد و چهل و یکم

هرگاه محل، اوراق یا اجناس به امر یکی از ادارات دولتی یا یکی از محاکم بمنظور حفاظت مهر شده باشد به اثر اهمال محافظ مهر آن محو یا شکستاده شود به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر و از شش ماه بیشتر نباشد یا به جزای نقدیکه از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

ماده سه صد و چهل و یکم

هرگاه اوراق یا اجناس مهر شده مربوط به شخصی باشد که در جنایت محکوم علیه یا متهم قرار گرفته باشد محافظیکه به اثر اهمال او مهر محو یا شکستاده شده به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر و از نه ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدیکه از سه هزار افغانی کمتر و از نه هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد.

ماده سه صد و چهل و دوم

۱- شخصیکه مهر اوراق یا اجناس مندرج ماده (۳۴۱) این قانون را که بمنظور حفاظت صورت گرفته باشد محو کند یا بشکند به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد، محکوم می گردد.

۲- اگر مرتکب جرم مندرج فقره فوق شخص محافظ باشد حسب احوال به حبس متوسط محکوم می گردد.

ماده سه صد و چهل و سوم

۱- هرگاه مهر اجناس بمنظور دیگری غیر محافظت صورت گرفته باشد مرتکب محو یا شکستادن آن به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر و از ششماه بیشتر نباشد یا جزای نقدیکه از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

۲- اگر مرتکب جرم مندرج فقره فوق شخص محافظ باشد به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر و از نه ماه بیشتر نباشد محکوم میگردد.

فصل شانزدهم

اتلاف بنا ها و املاك عامه

ماده سه صد و چهل و چارم

شخصیکه عمداً قسمتی از بنا یا املاك عامه یا بنا و املاکی را که برای منافع دولت، موسسات عام المنفعه یا استفاده عامه تخصیص یافته باشد و یا آثار تاریخی را تلف نماید علاوه بر جبران خساره حسب احوال به حبس متوسط یا جزای نقدیکه از دوازده هزار افغانی کمتر و از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده سه صد و چهل و پنجم

شخصیکه عمداً اشجار سرک، پارک و تفریحگاه عامه را تلف یا قطع نماید علاوه بر جبران خساره به حبسیکه از سه ماه تجاوز نکند و جزای نقدی که از پنج هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

فصل هفدهم

تجارت اشیای ممنوعه

ماده سه صد و چهل و هشتم

هرگاه شخص اشیائی را که ورود آن به افغانستان ممنوع باشد وارد نماید یا اشیای مذکور را بغرض فروش حمل یا انتقال نماید یا بفروش عرضه کند یا پنهان سازد و یا به پنهان نمودن آن شروع نماید علاوه به مصادره اموال ممنوعه به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد و جزای نقدی معادل مال مصادره شده محکوم می گردد مشروط بر اینکه قانون طور دیگری حکم نکرده باشد.

فصل هجدهم

جرایم ضد ادیان

ماده سه صد و چهل و هفتم

اشخاص آتی بحبس متوسط و یا مجازات نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردند:

- ۱- شخصیکه برگزار کننده شعایر یا مراسم دینی یکی از ادیان را به جبر و اکراه اخلاص نماید یا آنرا معطل سازد.
- ۲- شخصیکه معابد مجازیرا که دران شعایر دینی یکی از ادیان اجرا میگردد یا علایم دیگری را که نزد پیروان دینی از ادیان محترم باشد، خراب یا تلف نماید.

ماده سه صد و چهل و هشتم

شخصیکه به پیرو یکی از ادیانیکه شعایر مذهبی خود را بصورت علنی اجرا می نماید بواسطه قول، فعل، کتابت و غیره وسایل علنی تجاوز نماید به حبس قصیری که از سه ماه کمتر و جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

فصل نهم

استعمال مواد مخدره و مسکره

ماده سه صد و چهل ونهم

شخصیکه مواد مخدره یا مسکره را استعمال نماید بحبس سه ماه الی ششماه یا جزای نقدی سه هزار الی شش هزار افغانی یا به هر دو جزا محکوم میگردد، مگر اینکه در قانون طور دیگری حکم شده باشد.

ماده سه صد و پنجاهم

شخصیکه بجر و اکراه شخصی دیگر را باستعمال مواد مخدره و یا مسکره وادار سازد، بحبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده سه صد و پنجاه و یکم

شخصیکه محلی را برای استعمال مواد مخدره یا مسکره تخصیص دهد، حسب احوال بحبس متوسط یا قصیر محکوم می گردد. محکمه علاوه بر مجازات متذکره به ضبط ادوات و آلات و اثاثیه مربوطه به استعمال مواد مخدره نیز حکم می نماید.

ماده سه صد و پنجاه و دوم

۱- شخصیکه در راه عام، محل عام یا تفریح گاه عمومی در حالت سکر طوری دیده شود که عقل خود را از دست داده یا سبب اذیت دیگران گردد، به حبس قصیر که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم میگردد.

۲- اگر مرتکب جرم مندرج فقره فوق در خلال یکسال بعد از صدور حکم محکمه مکرراً مرتکب جرم مذکور گردد، به حبس قصیری که از ششماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از شش هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم میگردد.

۳- اگر نزد محکمه ثابت گردد که مجرم متکرر معتاد به استعمال مواد مخدره یا مسکره می باشد، می تواند مرتکب را در عوض جزای مندرج فقره (۲) این ماده تا مدت یکسال در یکی از روغتون های مربوطه بستر نماید.

۴- محکمه می تواند به اثر درخواست خانونال و تصدیق روغتون مبنی بر صحت مرتکب قبل از انقضای مدت مندرج فقره (۳) این ماده او را رها نماید.

فصل بیستم

قمار بازي

ماده سه صد و پنجاه و سوم

۱- شخصیکه محلي را براي قمار بازي تخصیص داده و آنرا براي داخل شدن مردم آماده سازد و همچنان شخصیکه در محل عمومي و يا محلیکه بروي عامه مردم باز باشد و يا در محل و منزلیکه به این منظور آماده شده به تنظیم قمار بازي پردازد و يا جز گيري نماید، به حبس قصير و جزاي نقدیکه از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند و يا بيکي از این دو جزا محکوم می گردد.

۲- شخصیکه در محلات منذکره فقره فوق در حال قمار بازي گرفتار گردد، به حبس قصيریکه از سه ماه کمتر نباشد و جزاي نقدي که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد، محکوم میگردد.

۳- علاوه بر مجازات فقرات (۱) و (۲) این ماده پول، آلات و ادوات قمار مصادره میگردد.

فصل بیست و یکم

امتناع از معاونت

ماده سه صد و پنجاه و چارم

شخصیکه هنگام وقوع حریق، يا حادثه بزرگ دیگری با وجود تقاضاي موظف خدمات عامه بدون عذر معقول از معاونت امتناع ورزد، به حبسیکه از شش ماه بیشتر نباشد و جزاي نقدیکه از شش هزار افغانی تجاوز نکند و يا بيکي از این دو جزا محکوم می گردد.

ماده سه صد و پنجاه و پنجم

شخصیکه بحکم قانون يا موافقه به محافظت شخصیکه به سبب صغر سن يا شیخوخت يا حالت صحي يا روجي و يا عقلي عاجز باشد مکلف شناخته شود، بدون عذر معقول از ادای وجیبه خود امتناع ورزد، به حبس قصير و جزاي نقدي ایکه از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند و يا بيکي از این دو جزا محکوم می گردد.

فصل بیست و دوم

جرایم مربوط به بنوت، رعایت ناقص اهلیت، معروض ساختن صغار و ضعفا بخطر

ماده سه صد و پنجاه و ششم

شخصیکه طفل نو تولد را از نزد اشخاصیکه بالای او سلطه قانونی دارند دور سازد یا او را پنهان نماید یا به طفل دیگری تبدیل کند یا او را کذباً به غیر از مادرش نسبت بدهد، حسب احوال به حبس متوسط محکوم میگردد.

ماده سه صد و پنجاه و هفتم

۱- شخصیکه متکفل طفلی بوده و بعد از مطالبه شخص دیگریکه به اساس قرار یا حکم محکمه حضانت یا حفاظت طفل به او انتقال یافته طفل را بوی تسلیم نکند، به حبس قصیر یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم میگردد.

گرچه شخص متکفل یکی از والدین یا جدین طفل باشد.

۲- اگر یکی از والدین یا جدین اولاد صغیر یا نواسه خود را خود او یا توسط دیگری از شخصیکه به حکم محکمه حضانت یا حفاظت طفل به او سپرده شده بگیرد، به جزای مندرج فقره فوق محکوم میگردد، گرچه بدون حيله و اکراه باشد.

ماده سه صد و پنجاه و هشتم

۱- شخصیکه خود او یا توسط شخص دیگری حیات شخصی را که سن پانزده سالگی را تکمیل نکرده یا حیات شخصی را که به سبب حالت صحی روحی یا عقلی از حمایت خود عاجز باشد به خطر مواجه گرداند، به حبس متوسط که از سه سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سی و شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد.

۲- اگر شخصی طفل یا عاجز را در محل غیر مسکون رها نماید به حبس متوسط محکوم میگردد گرچه جرم مذکور توسط یکی از والدین یا شخصیکه متکفل حفاظت یا رعایت او باشد ارتکاب گردیده باشد.

۳- اگر به اثر ارتکاب جرم مندرج فقره (۲) این ماده مجنی علیه معلول یافوت گردد و مرتکب قصد آن را نداشته باشد، به جزای پیش بینی شده ضرب منجر به معلولیت یا مرگ حسب احوال محکوم میگردد.

۴- اگر طفل یا عاجز از تغذیه یا پرستاری که مقضتی حالت او است عمداً محروم ساخته شود و حیات او به اثر آن به خطر مواجه گردد، مرتکب به جزای مندرج فقره (۳) این ماده محکوم میگردد.

ماده سه صد و پنجاه و نهم

۱- هرگاه بالایی يك شخص به منظور ادای نفقه زوجه یا یکی از اصول یا فروع وی یا دیگری یا به منظور ادای اجرت حضانت یا رضاعت یا سکونت حکم واجب التتفید محکمه صادر شده باشد، تا مدت یکماه بعد از ابلاغ حکم با وجود قدرت به ادای آن از تادیه آن امتناع ورزد، به حبس قصیر و جزای نقدی ایکه از پنج هزار افغانی تجاوز نکند یا به یکی ازین دو جزا محکوم می گردد.

۲- در مورد جرم مندرج فقره فوق دعوی وقتی دایر میگردد که صاحب مصلحت از آن شکایت نموده باشد.

۳- دعوی به اثر انصراف صاحب مصلحت و شکایت یا به ادای چیزیکه به ذمه شخص طرف شکایت باقی مانده منقضی میگردد و اگر انصراف یا اداء بعد از صدور حکم در دعوی صورت بگیرد تطبیق جزا متوقف میگردد.

فصل بیست و سوم

حریق و انفجار

ماده سه صد و شصتم

۱- شخصیکه عمداً مال منقول یا غیر منقول را گرچه ملك خودش باشد آتش زند در صورتیکه حیات و اموال مردم را بخطر مواجه سازد حسب احوال به حبس طویل محکوم میگردد.

۲- اگر آتش زند در یکی از محلات آتی صورت گیرد مرتکب به حبس دوام محکوم میگردد:

۱- فابریکه و دیپوی مواد مورد ضرورت عسکری یا اسلحه و ملحقات آن.

۲- معدن یا چاه نفت یا گاز.

۳- ذخیره خانه مواد سوخت یا مواد قابل احتراق و یا مواد منفجره.

۴- استیشن های حرارتی برق، آبی و یا ذروی.

۵- استیشن قطار آهن، ماشین قطار آهن یا واگونی که در آن شخص یا اشخاص باشد و یا میدان هوایی یا طیاره و یا کشتی یا بندرگاه آن.

۶- بنای مسکون و یا محل پر ازدحام.

۷- بنائیکه یکی از ادارات دولتی یا تصدی یا موسسات عامه در آن قرار داشته باشد.

۳- اگر غرض از جرم مندرج فقره (دوم) این ماده آسان ساختن ارتکاب جنایت یا جنحه و یا از بین بردن آثار آن باشد، یا فاعل آلات و وسایل اطفائی را از کار اندازد یا حریق منجر به معلولیت دوامدار اشخاص گردد و یا آتش زدن توسط مواد منفلقه و منفجره صورت گیرد و یا حریق منجر بمرگ انسان گردد مرتکب به اعدام محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و شصت و یکم

۱- شخصی که در مال منقول یا غیر منقول به سبب خطاء موجب احداث حریق گردد، در صورتیکه حیات و اموال مردم را بخطر مواجه سازد به حبس متوسط و یا جزای نقدی که از شصت هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

۲- اگر به اثر جرم مندرج فقره فوق موصلات عمومی معطل گردد و یا ضرر بزرگ به اموال عاید گردد مرتکب به حبس طولیکه از هفت سال بیشتر نباشد، محکوم می‌گردد.

۳- اگر به اثر جرم مندرج فقره (۱) این ماده مرگ انسان صورت گیرد مرتکب به حبس طولیکه از ده سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و شصت و دوم

۱- شخصی که بدون اجازه مقامات صلاحیت دار مواد منفلقه یا منفجره را بسازد و یا وارد نماید و یا نزد خود نگه کند، علاوه بر مصادره مواد به حبس طولیکه از هفت سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- ماده ای که در ترکیب مواد منفلقه و منفجره بکار برده می‌شود و مطابق قرار وزیر داخله که در جریده رسمی نشر میشود تعیین می‌گردد. همچنان سامان، آلات و ادواتیکه در ساختن یا انفجار آن استعمال می‌گردد، در حکم مواد منفلقه و منفجره شناخته میشود.

ماده سه صد و شصت و سوم

۱- شخصی که عمداً مواد منفلقه و منفجره را استعمال نماید که به اثر آن حیات مردم به خطر مواجه گردد حسب احوال به حبس طولیکه محکوم می‌گردد.

۲- اگر به اثر استعمال مواد متذکره فقره فوق به اشخاص ضرر بزرگ عاید گردد و یا منجر بمرگ انسان شود مرتکب به حبس دوام محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و شصت و چارم

۱- شخصیکه عمدا مواد منفلقه یا منفجره را استعمال نماید و به اثر آن اموال مردم به خطر مواجه گردد حسب احوال به حبس طولیکه از هفت سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

۲- اگر به اثر جرم مندرج فقره فوق به اموال مردم ضرر بزرگ وارد گردد مرتکب به حد اکثر جزای پیش بینی فقره فوق محکوم میگردد.

ماده سه صد و شصت و پنجم

شخصیکه مواد منفلقه و منفجره را در غیر از احوال مندرج این فصل بمنظور غیر مشروع استعمال نماید حسب احوال به حبس طولیکه از ده سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

ماده سه صد و شصت و ششم

شخصیکه مواد منفلقه یا منفجره و یا اموال قابل احتراق را در یکی از وسایل نقلیه زمینی، آبی یا هوایی یا در وسایل و پارسلهای پوستی خلاف مقررات مربوط انتقال دهد و یا به انتقال آن شروع نماید، به حبس متوسط که از دو سال کمتر نباشد و جزای نقدی که از بیست و پنج هزار افغانی تجاوز نکند و یا بیکي ازین دو جزا محکوم میگردد.

فصل بیست و چارم

جرائم مربوط به غرق و مرافق و صحت عامه

ماده سه صد و شصت و هفتم

۱- شخصی که عمداً سیلابی را بوجود آورد یا دران شروع نماید که توسط آن حیات یا اموال مردم به خطر مواجه گردد حسب احوال به حبس طویل محکوم میگردد.

۲- اگر به اثر ارتکاب جرم مندرج فقره فوق مرگ انسان صورت گیرد مرتکب به حبس دوام محکوم میگردد.

۳- اگر در اثر سیلاب مذکور به اموال ضرر بزرگ عاید گردد مرتکب به حبس طویل که از ده سال کمتر نباشد محکوم میگردد.

ماده سه صد و شصت و هشتم

۱- شخصی که به خطا سیلابی را بوجود آورد که به اثر آن حیات یا اموال به خطر مواجه گردد، به حبس متوسط و جزای نقدی که از بیست و پنج هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکی ازین دو جزا محکوم میگردد.

۲- اگر در اثر سیلاب مذکور مرافق عامه معطل گردد یا به اموال عامه ضرر بزرگ عاید گردد، مرتکب به حبس طویلیکه از هفت سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

۳- اگر ارتکاب جرم مندرج فقره (۱) این ماده منجر به مرگ انسان گردد مرتکب به حبس طویلیکه از ده سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

ماده سه صد و شصت و نهم

۱- شخصی که عمداً با انداختن مواد سمی، مکروبی یا سایر اشیاء مضر به صحت عامه در چاه، مخزن آب، ذخیره خانه عمومی یا سایر اشیائیکه بمنظور استعمال عامه تهیه شده حیات یا اموال مردم را بخطر مواجه سازد به حبس دوام محکوم میگردد.

۲- اگر ارتکاب جرائم مندرج فقره فوق منجر به مرگ انسان گردد، مرتکب به اعدام محکوم میگردد.

۳- شخصی که به سبب خطا مرتکب یکی از جرائم مندرج فقره (۱) این ماده گردد، به حبس متوسط و جزای نقدی ایکه از بیست و پنج هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکی ازین دو جزا محکوم می گردد.

۴- اگر ارتکاب جرم مندرج فقره (۳) این ماده منجر به مرگ انسان گردد، مرتکب به حبس طولی‌یکه از ده سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و هفتادم

شخصیکه چاه یا مخزن عمومی یا هر چیزیکه ازین قبیل باشد فاسد نماید، طوریکه به اثر آن منفعت مطلوبه آن کمتر گردد، به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و هفتاد و یکم

۱- شخصیکه آلات، نل یا آلات مخصوص مرافق آب، برق، گاز و غیره مرافق عمومی را عمداً بشکند یا تلف نماید که به اثر آن مرافق عمومی معطل گردد به حبس متوسط و جزای نقدی که از بیست و پنج هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکه از این دو جزا محکوم می‌گردد.

۲- شخصیکه عمداً تاسیسات ثابت یا قابل انتقال صحی را یا وسایل موجود در آن را خراب، تلف یا متضرر سازد یا یک چیزی از آن را از کار بیندازد یا غیر قابل استفاده گرداند به حبس متوسطیکه از دو سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

۳- شخصیکه به خطا مرتکب یکی از جرایم مندرج فقره (۱) این ماده گردد به حبس قصیر و جزای نقدی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و هفتاد و دوم

۱- شخصیکه در غیر از حالات فوق عمداً مرتکب عملی گردد که موجب انتشار مرض خطرناک گردد به حبس متوسط که از سه سال تجاوز نکنند محکوم می‌گردد.

۲- اگر به اثر ارتکاب فعل مندرج فقره فوق فوت انسان صورت گیرد یا معلولیت دایمی بار آید، مرتکب حسب احوال به جزای پیش بینی شده جرم معلولیت دایمی در این قانون محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و هفتاد و سوم

۱- شخصیکه به خطا سبب انتشار مرض خطرناک گردد به حبس قصیر و جزای نقدی که از پنج هزار افغانی کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر به ارتکاب فعل مندرج فقره فوق فوت انسان یا معلولیت دایمی صورت گیرد، مرتکب حسب احوال به جزای پیش بینی شده قتل خطا یا اذیت بدنی خطا محکوم می‌گردد.

فصل بیست و پنجم

تضلیل قضا

ماده سه صد و هفتاد و چارم

شخصیکه به قصد تضلیل قضا، حالت اشخاص، اماکن یا اشیا را، تغییر بدهد یا ادله جرم را پنهان نماید و یا معلومات کاذب متعلق به جرم را با وجود علم به عدم صحت آن تقدیم نماید، به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم میگردد.

ماده سه صد و هفتاد و پنجم

شخصیکه محکمه یا مامورین ضبط قضائی شهرت او را خواسته آن را به غلط ارائه نماید به حبس متوسطیکه از سه سال بیشتر نباشد و جزای نقدی که از پانزده هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکي ازین دو جزا محکوم میگردد.

ماده سه صد و هفتاد و ششم

۱- شخصیکه به قصد تضلیل قضا یا مامورین ضبط قضائی وثیقه یا شی جرمی را که به محکمه یا مامورین ضبط قضائی تقدیم شده اختلاس، پنهان یا تلف نماید به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد و جزای نقدی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد.

۲- اگر مرتکب جرم مندرج فقره فوق موظف خدمات عامه باشد به نحویکه اشیاء مذکور به او سپرده شده یا از لحاظ وظیفه نزدش با امانت گذاشته شده باشد به حبس طویلیکه از هفت سال تجاوز نکند محکوم میگردد.

فصل بیست و ششم

اطلاع دروغ و خود داری از اظهار حقیقت

ماده سه صد و هفتاد و هفتم

شخصیکه به کذب یکی از مراجع قضائی یا اداری را از جرمی اطلاع بدهد که از عدم وقوع آن علم داشته باشد یا مراجع مذکور را به سوء نیت با وجود علم به کذب اطلاع خود به ارتکاب جرم یک شخص اطلاع دهد یا به ارتکاب جرم شخص خلاف واقع ادله مادی خلق نماید یا ضد یک شخص با وجود علم به برائت او سبب اتخاذ اجراءات قانونی گردد، حسب آتی مجازات می گردد:

۱- اگر اطلاع دروغ در جرم جنایت باشد مرتکب به حبس متوسط که از سه سال کمتر و جزای نقدی که از پانزده هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکي از این دو جزاء محکوم میگردد.

۲- اگر اطلاع دروغ در جنحه یا قباحت باشد مرتکب به حبس متوسط که از سه سال بیشتر و جزای نقدی که از پانزده هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکي از این دو جزاء محکوم میگردد.

ماده سه صد و هفتاد و هشتم

شخصیکه با وجود علم به خلاف واقعیت یکی از مراجع قضائی، اداری یا یکی از موظفین خدمات عامه را بیکي از وسایل از وقوع مصیبت بزرگ، حادثه یا خطر اطلاع بدهد به حبس متوسط که از دو سال بیشتر نباشد و جزای نقدی که از پانزده هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکي از این دو جزاء محکوم میگردد.

ماده سه صد و هفتاد و نهم

شخصیکه به صفت رسمی به اطلاع یکی از موظفین خدمات عامه قانوناً مکلف شده باشد و به او اطلاع دروغ بدهد و هر شخص دیگریکه بصفت رسمی یکی از موظفین خدمات عامه را به اشیای اطلاع دهد که به کذب آن علم داشته باشد و مقصد از آن مجبور ساختن به اجرای وظیفه یا امتناع از آن برخلاف وجایب باشد، طوریکه اگر حقیقت واقعه به موظف خدمات عامه معلوم می بود آنرا به نحو درست انجام میداد، به حبس متوسط که از دو سال کمتر نباشد و جزای نقدی که از بیست هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکي از این دو جزاء محکوم میگردد.

ماده سه صد و هشتادم

شخصیکه مراجع قضائی یا اداری را به صدق و بدون سوء نیت به ارتکاب عملی اطلاع بدهد که فاعل آن مستوجب جزا میگردد، مجازات نمیشود.

ماده سه صد و هشتاد و یکم

۱- شخصی که قانوناً به اطلاع يك امر به يکي از موظفين خدمات عامه یا به اطلاع امور معلوم مکلف باشد و عمداً از اطلاع آن به کیفیت مطلوب و در وقت معین قانونی امتناع ورزد، حسب احوال به حبس متوسط که از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد.

۲- هر موظف خدمات عامه که به کشف جرایم و گرفتاری مجرم موظف گردیده و در اطلاع جرایم مذکور بعد از علم احوال ورزد به جزای مندرج فقره فوق محکوم می گردد. مشروط بر اینکه در جرم مذکور تقدیم دعوی معلق به شکایت نباشد یا مجرم زوج یا یکی از اصول یا فروع یا برادر یا خواهر یا از محارم مصاهرت موظف خدمات عامه باشد.

فصل بیست و هفتم

شهادت دروغ

ماده سه صد و هشتاد و دوم

هرگاه شاهد بعد از ادای سوگند قانونی در پیشگاه محکمه یا نزد مامورین ضبط قضائی عمداً به اظهار باطل، انکار حق، پوشیدن تمام یا بعضی وقایع که در مورد آن شهادت اداء مینماید بپردازد، شهادت وی دروغ شمرده میشود.

ماده سه صد و هشتاد و سوم

۱- شخصی که در يك جرم به نفع یا ضرر متهم به دروغ شهادت اداء نماید، به حبس متوسط که از دو سال کمتر نباشد و جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

۲- اگر در اثر شهادت دروغ متهم محکوم علیه قرار گرفته باشد شاهد به جزای پیش بینی شده جرمی محکوم میگردد که بالای محکوم علیه صادر گردیده است.

۳- شخصی که در دعوی غیر جزائی و یا نزد مامورین ضبط قضائی شهادت دروغ ادا نماید، به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد و جزای نقدی که از ده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد.

ماده سه صد و هشتاد و چارم

شخصیکه به منظور شهادت دروغ چیزی را طلب نماید یا بخشش یا وعده آنرا گیرد و یا قبول نماید، او و شخصیکه بخشش یا وعده را داده و یا در آن وساطت نموده، به جزای پیش بینی شده جرم رشوت یا شهادت دروغ هر يك که شدیدتر باشد، محکوم میگردد.

ماده سه صد و هشتاد و پنجم

اشخاص آتی به عین جزای پیش بینی شده شهادت دروغ محکوم می گردند:

۱- شخصیکه به اکراه، اغرا یا وسایل دیگر شاهد را به عدم ادای شهادت یا به ادای شهادت دروغ وادار نماید، گرچه به مقصد خود نرسد.

۲- شخصیکه در اثر بخشش وعده یا فریب از ادای شهادت امتناع ورزد.

ماده سه صد و هشتاد و ششم

اشخاص آتی به عین جزای پیش بینی شده شهادت دروغ محکوم میگرددند:

۱- شخصیکه از طرف یکی از محاکم یا مامورین ضبط قضائی به صفت اهل خبره یا ترجمان مکلف گردد و حقیقت را بهر طریقه که باشد عمداً تغییر دهد.

۲- شخصیکه در ترجمه یکی از اسنادیکه امکان استعمال آن در اثبات حق نزد محکمه موجود باشد تزویر وارد نماید.

۳- شخصیکه تصدیق تزویر شده را با وجود علم به تزویر آن به منظور استفاده در يك دعوی قضائی صادر یا امضاء نماید مشروط بر اینکه اعطاء و امضاء چنین تصدیق قانوناً مطلوب باشد.

۴- شخصیکه با وجود علم به تزویر به منظور اثبات در دعوی قضائی یا تحقیق، تصدیق، اظهار، ترجمه، سند، وثیقه یا اشیای دیگر تزویر شده را استعمال نماید.

۵- شخصیکه در اثنای جریان تحقیق یا دعوی در دفتر یا دوسیه یا در اوراق دیگریکه جهت اثبات استعمال آن ممکن باشد چیز غیر صحیح را درج نماید، به نحویکه به اثر آن نزد محکمه رأی خطا پیدا شده و در حکم تاثیر وارد نماید.

ماده سه صد و هشتاد و هفتم

احوال آتی اعداز مخففه شمرده میشود:

۱- رجوع شاهد از اظهارات دروغ و بیان حقیقت قبل از صدور حکم در موضوع دعوی و یا در تحقیق قبل از صدور قرار هیئت تحقیق.

۲- اگر اظهار حقیقت شاهد را به خطر بزرگ مواجه گرداند طوریکه به آزادی یا شرف او صدمه وارد کند یا به اثر آن زوجه، یا یکی از اصول یا فروع یا خواهر یا برادر او بخطر مواجه گردد.

ماده سه صد و هشتاد و هشتم

احکام شهادت دروغ بر شخصیکه شهادت او به حیث شاهد لازم نیست یا بر شخصیکه قانوناً بر او لازم است از ادای شهادت امتناع ورزد تطبیق نمی گردد.

فصل بیست و هشتم

قسم ناحق

ماده سه صد و هشتاد و نهم

۱- هرگاه در دعوی قضائی بیکی از طرفین دعوی سوگند متوجه گردد و به ناحق قسم کند به حبس متوسط که از دو سال کمتر نباشد محکوم میگردد.

۲- شخصیکه بعد از قسم دروغ و قبل از صدور حکم در موضوع دعوی به حقیقت رجوع نماید به جزاء محکوم نمیگردد.

ماده سه صد و نودم

شخصیکه بمنظور اظهار حقیقت از طرف قاضی یا مامورین ضبط قضائی خواسته شود و بدون عذر شرعی و قانونی از قسم قانونی امتناع ورزد به حبس قصیریکه از ششماه بیشتر و جزای نقدی که از سه هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد.

فصل بیست و نهم

بی حرمتی اموات و قبور

ماده سه صد و نود و یکم

اشخاص آتی به حبس قصیر و جزای نقدی که از پنجهزار افغانی تجاوز نکنند یا بیکی از این دو جزا محکوم میگردند:

۱- شخصیکه بدون مجوز شرعی قبر یا مقبره را خراب یا تلف سازد.

۲- شخصیکه عمداً به تمام یا جز از جسد مرده بی حرمتی نماید یا کفن میت را بکشد. اگر فعل مذکور به منظور انتقام یا تشهیر میت ارتکاب گردیده باشد، درینصورت مرتکب به حبس متوسطیکه از سه سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

ماده سه صد و نود و دوم

شخصیکه به غرض علمی یا تعلیمی بدون اجازه وارث به گرفتن تمام یا جزء از جسد میت اقدام نماید، به حبس قصیریکه از ششماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد.

ماده سه صد و نود و سوم

۱- شخصیکه عمداً در جنازه جار و جنجال بر پا نماید و یا تدفین آن را به شدت و تهدید معطل کند به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

۲- شخصیکه خلاف حقیقت محلی را به حیث مقبره یا مزار بسازد به حبس قصیر محکوم می گردد.

باب دوم

جنايات و جنح ضد افراد

فصل اول

قتل عمد

ماده سه صد و نود و چارم

هرگاه در قتل عمد قصاص بيکي از اسباب مسقطه يا عدم توافر شرايط ساقط يا متعذر گردد، مرتکب حسب احوال مطابق به احکام اين فصل تعزيراً مجازات می گردد.

ماده سه صد و نود و پنجم

مرتکب قتل عمد در يکي از حالات آتي به اعدام محکوم میگردد:

- ۱- در حالتيکه قتل با اصرار قبلي و ترصد توأم باشد.
- ۲- اگر قتل توسط استعمال مواد سمی بيهوش کننده يا منفجره صورت گرفته باشد.
- ۳- اگر قتل با انگيزه دني يا در برابر اجرت و يا طور وحشيانه صورت گرفته باشد.
- ۴- اگر مقتول از اصول قاتل باشد.
- ۵- اگر عمل قتل بر موظف خدمات عامه در اثناي اجراي خدمت يا به سبب آن صورت گرفته باشد.
- ۶- اگر قاتل قصد قتل بيش از يك نفر را داشته و باثر فعل واحد قتل همه آنها صورت گرفته باشد.
- ۷- اگر قتل توأم با جنایت يا جنحه ديگر صورت گرفته باشد.
- ۸- اگر قتل بمنظور تمهيد يا تسهيل يا تنفيذ و قادر شدن به ارتکاب جنایت يا جنحه که جزاي آن از يكسال کمتر پيش بيني نشده باشد و يا بمنظور فرار يا رهائي از جزا صورت گرفته باشد.
- ۹- اگر مرتکب قتل عمد محکوم عليه به حبس دوام باشد و در خلال مدت تنفيذ حکم مرتکب قتل عمد ديگر يا شروع دران گردیده باشد.

ماده سه صد و نود و ششم

مرتکب قتل عمد در یکی از حالات آتی حسب احوال به حبس دوام یا اعدام محکوم می‌گردد:

۱- در حالیکه قاتل قصد قتل شخصی واحد را داشته باشد و فعل او منجر به قتل بیش از یک نفر شده باشد.

۲- در حالیکه قاتل جسد مقتول را مثله نماید.

۳- در حالیکه جانی در غیر از حالت مندرج اجزا (۱ و ۲) مندرج ماده (۳۹۵) این قانون مرتکب قتل گردد.

ماده سه صد و نود و هفتم

۱- شخصیکه دیگری را به انتحار تحریک نماید و یا به نحوی از انحا در انتحار وی کمک نماید به جزای حبس که از هفت سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

۲- اگر باثر تحریک شروع در انتحار صورت گرفته باشد محکوم به حبس قصیر محکوم می‌گردد.

۳- شروع کننده به انتحار مجازات نمی‌گردد.

ماده سه صد و نود و هشتم

شخصیکه باثر دفاع از ناموس زوجه یا یکی از محارم خود را در حالت تلبس به زنا یا وجود او را با شخصی غیر در یک بستر مشاهده و فی الحال هر دو یا یکی از آنها را به قتل رسانده یا مجروح سازد از جزای قتل و جرح معاف اما تعزیراً حسب احوال به حبسیکه از دو سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

فصل دوم

ضرب منجر به موت و قتل خطاء

ماده سه صد و نود و نهم

۱- شخصیکه بدون داشتن قصد قتل علیه شخص دیگری با وارد نمودن ضرب، جرح یا دادن مواد مضره و یا با ارتکاب هر نوع فعل مخالف قانون عمدا تجاوز نماید به نحویکه فعل او منجر به مرگ مجني عليه گردد حسب احوال به حبس طویل محکوم می گردد.

۲- اگر ارتکاب جرایم مندرج فقره فوق باصرار قبلي یا علیه موظف خدمات عامه در اثنای اجرای وظیفه یا به سبب آن صورت گرفته باشد و یا مجني عليه از اصول وی باشد مرتکب به حبس دوام محکوم می گردد.

ماده چار صدم

۱- شخصیکه باثر خطاي ناشي از اهمال، غفلت، بي احتیاطي عدم مراعات قانون، مقررات، لوایح و اوامر مرتکب قتل شخص دیگری گردد یا بدون عمد سبب قتل شود به حبس الی سه سال و جزای نقدی ایکه از سی و شش هزار افغانی تجاوز نکند و یا بیکي از این دو جزا محکوم می گردد مگر اینکه قانون طور دیگری حکم کرده باشد.

۲- اگر خطا در نتیجه تخلف جسيم از اصولي صورت بگیرد که وظیفه پیشه یا حرفه بر او لازم گردانیده و یا خطا در وقت ارتکاب ناشي از استعمال مواد مخدره یا مسکره باشد و یا هنگام وقوع حادثه از مساعدت با مجني عليه با وجود قدرت به آن امتناع ورزد مرتکب به حبس متوسط که از دو سال کمتر و جزای نقدی ایکه از پنجاه هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

۳- اگر باثر ارتکاب فعل مندرج فقرات فوق بیش از یکنفر به قتل برسد مرتکب به حبس متوسط که از سه سال کمتر نباشد و در صورت یکجا شدن یکی از حالات مندرج فقره (۲) با آن مرتکب به حبسیکه از هفت سال کمتر نباشد محکوم می گردد.

فصل سوم

اخفای جسد مقتول

ماده چار صد و یکم

شخصیکه با وجود علم به قتل، جسد مقتول را بدون اطلاع مقامات با صلاحیت و قبل از کشف حالت قتل و اسباب آن پنهان یا دفن نماید به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی ایکه از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

فصل چارم

اسقاط جنین

ماده چار صد و دوم

شخصیکه عمداً جنین زن حامله را از طریق ضرب با هر نوع اذیت دیگر اسقاط نماید به حبس طویل که از هفت سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

ماده چار صد و سوم

۱- شخصیکه بواسطه دادن ادویه یا استعمال دیگر وسایل موجب سقط جنین زن حامله گردد اگرچه اسقاط جنین به رضای زن حامله صورت گرفته باشد به حبس متوسط یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

۲- اگر ادویه سهواً داده شده باشد مرتکب به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده چار صد و چارم

۱- اگر اسقاط کننده طبیب، جراح، دوا ساز یا قابله باشد به حد اکثر جزای پیش بینی شده محکوم می گردد.

۲- اگر اقدام اشخاص مندرج فقره فوق بمنظور نجات دادن حیات مادر از طریق تدایوی صورت گرفته باشد مرتکب مجازات نمی گردد.

ماده چار صد و پنجم

زنیکه با وجود علم به عواقب عمل عمداً به خوردن ادویه یا استعمال دیگر وسایل راضی شود و یا به شخص دیگری اجازه استعمال وسایل متذکره را بدهد و به اثر آن اسقاط جنین تحقق یابد به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

ماده چار صد و ششم

شروع به جرم اسقاط جنین قابل مجازات نمی باشد.

فصل پنجم

ضرب و جرح

ماده چار صد و هفتم

۱- شخصیکه عمداً شخص دیگری را طوری مجروح یا مضرور نماید که موجب قطع یا نقصان یا شکستن یا از کار افتیدن عضوی از اعضای بدن یا منجر به معلولیت دائمی یا فقدان یکی از حواس او گردد، علاوه بر جبران خساره به حبس متوسط که از سه سال کمتر نباشد محکوم میگردد.

۲- اگر این اعمال منجر بزوال عقل مجنی علیه گردد و یا توأم با اصرار قبلی و ترصد باشد مرتکب حسب احوال به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

ماده چار صد و هشتم

۱ هرگاه جرح یا ضرب موجب، عطالت عضو یا عجز از کار برای مدت بیش از بیست روز گردد مرتکب علاوه بر جبران خساره به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

۲- اگر عمل مذکور با اصرار قبلی و ترصد توأم باشد مرتکب بحد اکثر جزای پیش بینی شده محکوم می گردد.

ماده چار صد و نهم

۱- ضرب یا جرحیکه موجب معلولیت و عطالت عضو نشده یا موجب عجز از کار برای مدت کمتر از بیست روز گردد مرتکب به حبس قصیریکه از ششماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی ایکه از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد.

۲- اگر عمل مذکور با اصرار قبلي و ترصد توام باشد مرتكب بحد اكثر جزاي پيش بيني شده محكوم می گردد.

ماده چار صد و دهم

هرگاه ضرب يا جرح مندرج مواد فوق از طرف پيش از يکنفر يا به استعمال سلاح يا ديگر آلات ضرب و جرح صورت گيرد مرتكب بحد اكثر جزاي پيش بيني شده محكوم می گردد.

ماده چار صد و يازدهم

شخصيکه عمداً ديگري را مواد ضررناك غير كشنده بدهد كه موجب معلوليت دائمي، عطلت عضو يا از كار افتيدن آن يا فقدان يكي از حواس او گردد علاوه بر جبران خساره به حبس متوسط كه از سه سال کمتر نباشد محكوم می گردد.

ماده چار صد و دوازدهم

شخصيکه باثر خطاي ناشي از اهمال، بي احتياطي، عدم مهارت شخصي را مجروح يا مضروب نمايد، علاوه به جبران خساره به حبس كه از سه ماه کمتر و از دو سال بيشتتر نباشد يا جزاي نقدي ايكه از سه هزار افغاني کمتر و از بيست و چار هزار افغاني بيشتتر نباشد محكوم مي گردد.

ماده چار صد و سيزدهم

۱- هرگاه به اثر جنگ مغلوبه قتل يا جرح شديد واقع گردد هر يك از اشخاصيکه در جنگ اشتراك نموده به سبب اشتراك در جنگ به حبس متوسط يا جزاي نقديکه از شصت هزار افغاني تجاوز نکند محكوم می گردد مگر اينکه عدم مسئوليت وي ثابت گردد.

۲- اگر در حالت مندرج فقره فوق محرك جنگ و فاعل قتل يا جرح تشخيص شده بتواند مرتكب علاوه بر جبران خساره به جزاي پيش بيني شده اصل جرم محكوم می گردد.

فصل ششم

گرفتاری و توقیف غیر قانونی

ماده چار صد و چاردهم

شخصیکه در غیر از احوال مصرحه قانونی یا بدون امر مقامات صلاحیتدار شخص دیگری را گرفتار، توقیف یا از کار منع نماید حسب احوال به حبس متوسط محکوم می گردد.

ماده چار صد و پانزدهم

هرگاه گرفتاری، توقیف و ممانعت توسط شخصی انجام یابد که لباس رسمی را بدون داشتن حق استعمال نماید یا خود را به صفت کاذبه متصف سازد یا يك امر جعلی را بعنوان امر مقامات دولتی برای مردم ارائه نماید حسب احوال بحبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده چار صد و شانزدهم

هرگاه گرفتاری، توقیف و ممانعت بجزر و اکراه یا تهدید بقتل یا تهدید به اذیت بدنی توأم باشد یا اینکه مرتکب از جمله موظفین رسمی دولت باشد بحد اکثر جزای پیش بینی شده ماده (۴۱۵) این قانون محکوم میگردد.

ماده چار صد و هفدهم

شخصیکه با وجود علم محلی را برای توقیف غیر قانونی انسان به عاریت بدهد به حبس متوسط که از سه سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

فصل هفتم

اختطاف

ماده چار صد و هجدهم

هرگاه شخصي طفلي را که سن هفت سالگي را تکميل نکرده باشد يا اشخاص ديگري را که به حفاظت خود قادر نباشند خود يا توسط شخص ديگري اختطاف و يا بمحل غير مسکون رها کند، بحبس متوسط که از سه سال بيشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده چار صد و نژدهم

هرگاه در اثر جرم مندرج ماده (۴۱۸) اين قانون عضوي از اعضاي طفل يا شخص تلف يا معيوب گردد، مرتکب جزاي جرح عمدي و اگر منجر بمرگ شود جزاي پيش بيني شده قتل عمدي محکوم می گردد.

ماده چار صد و بيستم

۱- هرگاه شخصي طفلي را که سن هجده سالگي را تکميل نکرده باشد شخصاً يا توسط شخص ديگري بدون حيله و اکراه اختطاف نمايد بحبس طويل که از هفت سال بيشتر نباشد محکوم می گردد.

۲- اگر طفل اختطاف شده دختر باشد مرتکب بحبس طويليکه از ده سال بيشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده چار صد و بيست و يکم

۱- هرگاه شخصي طفلي را که سن (۱۸) سالگي را تکميل نکرده باشد با حيله و يا اکراه شخصاً يا توسط شخص ديگري اختطاف نمايد به حبس طويل محکوم می گردد.

۲- اگر طفل اختطاف شده دختر باشد مرتکب به حد اکثر جزاي مندرج فقره فوق محکوم میگردد.

ماده چار صد و بيست و دوم

هرگاه شخص مردی را که سن هجده سالگي را تکميل کرده باشد خود يا توسط شخص ديگر اختطاف نمايد بحبس متوسط سه الي پنج سال محکوم می گردد.

ماده چار صد و بيست و سوم

هرگاه اعمال مندرج مواد (۴۲۰ و ۴۲۱) اين قانون توسط شخصي ارتکاب شود که مجني عليه تحت نفوذ و اختيار يا تحت تربيت و نگرهاني او واقع باشد يا جرم فوق از طرف مستخدم مجني عليه يا بهمکاري چند نفر صورت گیرد مرتکب به حبس طويليکه از ده سال کمتر نباشد محکوم میگردد.

ماده چار صد و بیست و چارم

هرگاه شخص زنی را که سن هجده سالگی را تکمیل نموده شخصا یا توسط شخص دیگری اختطاف نماید بحبس طویل محکوم می گردد. اگر اختطاف شده زن شوهر دار باشد یا با زن اختطاف شده فعل نا مشروع اجرا گردد مرتکب بحد اکثر جزای پیش بینی شده محکوم می گردد.

ماده چار صد و بیست و پنجم

هرگاه شخص زنی را که سن (۱۶) سالگی را تکمیل کرده باشد بمنظور ازدواج از محل اقامت اولیایش با خود ببرد در صورتیکه به رضا و رغبت قانونا با وی عقد ازدواج نماید این عمل اختطاف شمرده نمی شود.

فصل هشتم

زنا، لواط و هتك ناموس

ماده چار صد و بیست و ششم

هرگاه در جرم زنا شرایط تطبیق جزای حد موجود نگردد یا به علت شبهه و یا یکی از اسباب دیگر حد ساقط گردد مرتکب مطابق به احکام مندرج این فصل مجازات می گردد.

ماده چار صد و بیست و هفتم

۱- شخصیکه با مونث زنا یا لواط و یا با مذکر لواط نماید حسب احوال به حبس طویل محکوم می گردد.

۲- ارتکاب فعل مندرج فقره فوق در یکی از حالات آتی احوال مشدده شمرده می شود:

۱- در حالتیکه مجنی علیه سن هجده سالگی را تکمیل نکرده باشد.

۲- در حالتیکه مرتکب از اقارب مجنی علیه تا درجه سوم باشد.

۳- در حالتیکه مرتکب مربی، معلم، مستخدم مجنی علیه یا به نحوی از انحا بالای وی نفوذ و اختیاری داشته باشد.

۴- در حالتیکه مجنی علیه زن شوهر دار باشد.

۵- در حالتیکه بکارت مجنی علیها به سبب ارتکاب فعل زایل شده باشد.

۶- در حالتیکه دو شخص یا بیشتر از آن برای غلبه یافتن بر مجنی علیه معاونت کرده باشند یا فعل را یکی بعد دیگری مرتکب گردیده باشند.

۷- در حالتیکه مجنی علیه به سبب ارتکاب فعل به مرض تناسلی مصاب گردیده باشد.

۸- در حالیکه مجنی علیها حامله گردیده باشد.

ماده چار صد و بیست و هشتم

هرگاه فعل مندرج فقره (۱) ماده (۴۲۷) این قانون به مرگ مجنی علیه منجر گردد مرتکب حسب احوال به حبس دوام یا اعدام محکوم می گردد.

ماده چار صد و بیست و نهم

۱- شخصیکه به عنف یا تهدید یا حیله بناموس شخص اعم از اینکه مذکر باشد یا مونث تجاوز نماید و یا به آن شروع نماید به حبس طویل که از هفت سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

۲- اگر مجنی علیه به سن هجده سالگی نرسیده باشد یا مرتکب جرم از جمله اشخاصی مندرج فقره (۲) ماده (۴۲۷) این قانون باشد به حبس طویلیکه از ده سال تجاوز نکند محکوم میگردد.

فصل نهم

تحريك به فسق و فجور

ماده چار صد و سي ام

۱- شخصيكه مذكر يا مونثي را كه سن هجده سالگي را تكميل ننموده به فجور يا اتخاذ فسق بحيث حرفه تحريك نمايد و يا در اين مورد تسهيلاتي براي آنها فراهم سازد بحبس متوسط كه از سه سال کمتر نباشد محكوم مي گردد.

۲- اگر مرتكب از جمله اشخاص مندرج فقره (۲) ماده (۴۲۷) اين قانون باشد و يا از اجرائي عمل خود قصد بدست آوردن منفعت را داشته باشد به حبس طويل كه از ده سال تجاوز نکند محكوم مي گردد.

فصل دهم

هتك حرمت مسكن و مسلك غير

ماده چار صد و سي و يكم

۱- اشخاص آتي به حبس قصير و جزاي نقدي كه از پنج هزار افغاني تجاوز نکند يا بيكي از اين دو جزا محكوم مي گردند:

۱- شخصيكه به محل مسكون يا آماده سكونت و يا بيكي از ملحقات آن بدون رضاي صاحب آن يا بدون مجوز قانون داخل شود.

۲- شخصيكه در محلات مندرج جزء فوق در حالت پنهان شده يافت شود.

۳- شخصيكه در محلات مندرج جزء (۱) اين فقره به وجه مشروع داخل شود و علي الرغم اراده صاحب حق دران جا باقي بماند.

۲- اگر قصد از دخول به محل اختفا يا بقا در آن منع حيازت صاحب محل بوسيله قوت يا ارتكاب جرم در آن باشد، مرتكب به حبس متوسط ايکه از دو سال بيشتتر نباشد و جزاي نقدي كه از ده هزار افغاني تجاوز نکند يا بيكي از اين دو جزا محكوم مي گردد.

۳- اگر جرم مندرج فقره فوق در بين غروب و طلوع آفتاب يا توسط شكستاندن يا بالا شدن يا از شخصيكه سلاح ظاهري يا پنهان را حمل نموده يا از طرف دو نفر يا بيشتتر ازان يا از شخصيكه صفت موظف خدمات عامه بخود گرفته يا ادعاي ادائي خدمت عامه را بنمايد و يا خود را به صفت كاذبه متصف بسازد واقع گردد، مرتكب به حبس متوسط كه از دو سال کمتر نباشد محكوم ميگردد.

ماده چار صد و سي و دوم

۱- اگر جرم مندرج ماده (۴۳۱) این قانون در محل مختص به حفظ مال و در عقار غیر از آنچه در این فصل ذکر شده ارتکاب گردد، مرتکب به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم میگردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق را اقلاً دو نفر که یکی از آن سلاح ظاهری یا پنهان حمل نموده باشد یا بیش از دو نفر مرتکب گردند، به حبس متوسط ای که از دو سال بیشتر نباشد و جزای نقدی که از ده هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکدیگر از این دو جزا محکوم میگرددند.

فصل یازدهم

تهدید

ماده چهار صد و سي و سوم

۱- شخصی که دیگری را به ارتکاب جنایت علیه نفس یا مال خود او یا علیه نفس یا مال غیر کتبا تهدید نماید یا تهدید به استناد امور مخل شرف یا افشای آن باشد، به حبس طولی که از هفت سال تجاوز نکند محکوم می گردد. مشروط بر اینکه تهدید توأم با مطالبه يك شي طلب یا به مکلف ساختن يك فعل یا به امتناع از آن باشد.

۲- اگر تهدید توسط مکتوب خالی از اسم مرسل باشد یا صدور آن منسوب بیک جمعیت سري موجود یا موهوم باشد به عین جزای مندرج فقره فوق محکوم می گردد.

ماده چهار صد و سي و چهارم

شخصی که دیگری را به ارتکاب جنایت علیه نفس یا مال خود او یا علیه نفس یا مال غیر یا به استناد امور مخل شرف یا حیثیت یا افشای آن در غیر از حالات مندرج ماده (۴۳۳) این قانون تهدید نماید به حبس متوسط محکوم میگردد.

ماده چهار صد و سي و پنجم

شخصی که دیگری را به قول یا فعل خود یا توسط شخص دیگری در غیر از حالات مندرج مواد (۴۳۳ و ۴۳۴) این قانون تهدید نماید، بحبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد.

فصل دوازدهم

قذف

ماده چهار صد و سی و ششم

۱- قذف عبارت است از نسبت دادن واقعه معینه بغیر توسط یکی از وسایل علنی به نحویکه اگر صدق میداشت شخصیکه تهمت به او نسبت داده شده به جزا محکوم میگردد یا به نزد مردم تحقیر میشود.

۲- اگر در جرم قذف شرایط اقامه حد جمع نگردد و یا به علت شبهه و یا به نحوی از انحا حد محکوم بهای قذف ساقط گردد، مرتکب به حبس متوسط که از دو سال بیشتر نباشد و به جزای نقدی که از ده هزار افغانی کمتر و از بیست هزار افغانی متجاوز نباشد و یا بیکی ازین دو جزا محکوم میگردد.

ماده چهار صد و سی و هفتم

اگر قذف به اتهام غیر از زنا یا نفي نسب باشد طوریکه قاذف به مقذوف نسبت اموری را کند که اگر حقیقت می داشت یا بحکم قانونی مستوجب جزا می گردید یا نزد مردم حقیر میشد، مرتکب به جزای پیش بینی شده ماده (۳۸۴) این قانون محکوم میگردد.

ماده چهار صد و سی و هشتم

هرگاه قاذف صحت فعل یا واقعه را که به مقذوف نسبت داده به اثبات برساند به هیچنوع جزا محکوم نمی گردد.

ماده چهار صد و سی و نهم

اگر مقذوف قبلاً به جرمی محکوم شده باشد که قاذف به آن مقذوف را قذف کرده، قاذف مذکور به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده چهار صد و چهلم

در جرم قذف هیچ نوع تحقیق، تعقیب اقامه دعوی صورت گرفت نمی تواند مگر به اساس شکایت مقذوف.

فصل سیزدهم

دشنام

ماده چهار صد و چهل و یکم

دشنام عبارت است از نسبت دادن چیزی به غیر که به اثر آن اعتبار یا حیثیت شخصی جریحه دار گردد، گرچه متضمن استناد به يك واقعه معینه نباشد.

ماده چهار صد و چهل و دوم

اگر دشنام مشتمل به استناد واقعه معینه نباشد بلکه به نحوی از انحا اعتبار یا حیثیت شخص را جریحه دار نماید، در صورتیکه دشنام بیکي از وسایل علنی تحقق یافته باشد مرتکب به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده چهار صد و چهل و سوم

اگر دشنام بوسایل علنی صورت نگرفته باشد بلکه توسط تلیفون، ارسال مکتوب و یا توسط شخص دیگری ابلاغ گردیده باشد، مرتکب به جزای حبسیکه از سه ماه کمتر و از شش ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

ماده چهار صد و چهل و چهارم

۱- اگر یکی از خصوم در محاکم یا در اثنای تحقیق به قدریکه دفاعیه ایجاب میکند به دیگری دشنام بدهد محکوم به جزا نمی گردد.

۲- اگر شخصی مورد تعدی شخص دیگری واقع گردد و در اثنای فوران غضب به وی دشنام دهد محکوم به جزا نمی گردد.

فصل چاردهم

افشای اسرار اشخاص

ماده چار صد و چهل و پنج

۱- هر شخصیکه به حکم وظیفه، کسب، پیشه، صنعت، فن و یا به لحاظ طبیعت کار خود بیک سري از اسرار علم حاصل نماید و آن را در غیر از حالات مصرحه قانون افشاء نماید و یا آن را به منفعت خود یا منفعت شخص دیگر استعمال کند، به حبس متوسط ایکه از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد.

۲- اگر صاحب مصلحت به افشای سر اجازه داد و یا مقصود از افشای سر اخبار از جنایت یا جنحه و یا منع ارتکاب آن باشد مرتکب به جزاء محکوم نمی گردد.

ماده چهار صد و چهل و ششم

اشخاص آتی به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگرددند:

۱- شخصیکه بیکي از وسایل علنی، اخبار، تصاویر یا لوحه ها را که به اسرار زندگانی فامیلی یا عایلوی افراد ارتباط داشته باشد افشاء نماید گرچه حقیقت داشته باشد.

۲- شخصیکه در تلیفون یا توسط مکتوب ارسالی به اسرار علم حاصل نماید به قصد ضرر آن را افشاء نماید.

فصل پانزدهم

راهزنی

ماده چهار صد و چهل و هفتم

۱- شخصی که به قصد گرفتن مال از طریق مغالبه در راه عام و یا در هر جای محجور دیگر با سلاح یا آله که مشابه سلاح باشد موضع گرفته و مرتکب یکی از افعال آتی گردد راهزن شمرده میشود:

۱- تخویف عابرین.

۲- گرفتن مال غیر با تهدید یا اکراه.

۳- قتل انسان.

۴- قتل انسان و گرفتن مال غیر.

۲- اگر در جرم راهزنی شرایط اقامه حد تکمیل نگردد و یا به نحوی از انحاء جزای محکوم بهای حد ساقط شود مرتکب مطابق به احکام مندرج این فصل تعزیراً مجازات می گردد.

ماده چهار صد و چهل و هشتم

در قتلی که توسط راهزن صورت می گیرد عمدیت شرط نیست.

ماده چهار صد و چهل و نهم

راهزن قاتل به اعدام محکوم میگردد.

ماده چهار صد و پنجاهم

راهزنی که عابرین را تخویف نماید به حبس متوسط که از سه سال کمتر نباشد محکوم می گردد.

ماده چار صد و پنجاه و یکم

راهزنی که مال غیر را گرفته باشد به حبس طویل محکوم میگردد.

ماده چهار صد و پنجاه و دوم

راهزنی که در ارتکاب فعل شروع نماید به جزای پیش بینی شده شروع در جرم محکوم می گردد.

ماده چار صد و پنجاه و سوم

هرگاه راهزن مرتکب جرایمی گردد که در این فصل ذکر نه شده به جزای معینه جرم ارتکاب شده محکوم می گردد.

فصل شانزدهم

سرقت و غصب

ماده چهار صد و پنجاه و چارم

۱- هرگاه در جرم سرقت شرایط اقامه حد تکمیل نگردد یا به اثر شبهه حد ممتنع و یا به نحوی از انحا جزای محکوم بهای حد ساقط گردد، سارق طبق احکام مندرج این فصل مجازات میگردد.

۲- بمقصد این قانون شخصیکه مال منقول و متقوم ملکیت غیر را طور خفیه بگیرد سارق شمرده میشود.

ماده چهار صد و پنجاه و پنجم

شخصیکه با اجتماع شرایط چارگانه آتی مرتکب سرقت گردد به حبس دوام محکوم میگردد:

۱- سرقت بین غروب و طلوع آفتاب.

۲- سرقت از جانب دو شخص و یا بیشتر از آن.

۳- سرقت با حمل اسلحه ظاهری یا پنهان سارقین یا یکی از آنها.

۴- سرقت با داخل شدن به محل مسکون یا محلیکه برای سکونت آماده شده و یا بیکی از ملحقات آن بوسیله بالا شدن به دیوار، سوراخ کردن آن، شکستادن دروازه و امثال آن و یا با استعمال کلید های ساخته شده یا لباس عسکری، پولیس، یا لباس سایر موظفین خدمات عامه یا به وسیله امر تزویر شده به ادعای اینکه از مقامات با صلاحیت دولت صادر شده یا به وسیله سازی یا یکی از ساکنین محل و یا به استعمال هر نوع حيله که باشد صورت گرفته باشد.

ماده چهار صد و پنجاه و ششم

۱- شخصیکه به اثر اکراه یا تهدید بااستعمال اسلحه مرتکب سرقت گردد، به حبس طویل محکوم میگردد.

۲- اگر در اثر اکراه جرح واقع گردد مرتکب به حبس دوام محکوم میگردد.

ماده چهار صد و پنجاه و هفتم

اشخاصیکه در بین غروب و طلوع آفتاب مرتکب سرقت گردند و تعداد اوشان دو یا بیشتر از آن باشد و اقلاً یکی از آنها سلاح ظاهر یا پنهان شده با خود حمل نموده باشد، به حبس طویل محکوم میگردند.

ماده چهار صد و پنجاه و هشتم

شخص که آلات یا وسایلی را که در مواصلات تیلیفونی یا تلگرافی به کار رفته است سرقت نماید، به حبس متوسط محکوم می گردد.

مشروط بر اینکه در این جرم یکی از احوال مشدده مندرج مواد (۴۵۵، ۴۵۶، ۴۵۷) این قانون موجود نباشد.

ماده چار صد و پنجاه و نهم

اشخاص آتی به حبس متوسط که از سه سال کمتر نباشد محکوم میگردند:

- ۱- شخصیکه در یکی از عبادتگاه، محل مسکون و محلیکه برای سکونت آماده باشد و یا در ملحقات آن سرقت نماید.
- ۲- شخصیکه با داخل شدن به محوطه به وسیله شکستاندن احاطه استعمال کلید های ساخته گئی یا بهر طریقۀ دیگریکه بداخل محوطه نفوذ کرده باشد سرقت نماید.
- ۳- شخصیکه بین غروب و طلوع آفتاب سرقت نماید.
- ۴- شخصیکه به اشتراک یک نفر یا بیشتر از آن سرقت نماید، شریک به عین جزای فاعل محکوم میگردد.
- ۵- شخصیکه با حمل سلاح ظاهری یا پنهان شده سرقت نماید.
- ۶- شخصیکه مستخدم یا اجیر بوده بمنظور ضرر رساندن به مخدوم سرقت نماید.
- ۷- شخصیکه کارگر فابریکه بوده و بمنظور ضرر رساندن به صاحب منفعت آن سرقت نماید.
- ۸- شخصیکه حامل راننده یکی از وسایط حمل و نقل و بارکش و یا بهر نحوی از انجا مکلف به حمل و نقل مال باشد از آن سرقت نماید.

ماده چهار صد و شصتم

هرگاه در جرم سرقت هیچ یکی از احوال مشدده مندرج این فصل موجود نگردد یا قیمت مال مسروقه ناچیز باشد مرتکب حسب احوال به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر یا به حبس متوسطیکه از دو سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

ماده چهار صد و شصت و یکم

شخصیکه غله یا محصولات زراعتی را که هنوز درو یا چیده نشده سرقت نماید، به دو چند قیمت مال مسروقه محکوم می گردد، مشروط بر اینکه قیمت مال مسروقه از صد افغانی تجاوز نکند.

ماده چهار صد و شصت و دوم

شخصیکه به سرقت شروع نماید به جزایکه از نصف حد اکثر جزای پیش بینی شده اصل جرم بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده چهار صد و شصت و سوم

در تمام احوال مندرج این فصل محکمه سارق را علاوه بر جزای پیش بینی شده به رد مال مسروقه و یا قیمت آن محکوم می نماید.

ماده چار صد و شصت و چارم

۱- شخصیکه به علف، اکراه یا تهدید، سند، امضاء، مهر یا نشان انگشت را غصباً اخذ نماید، حسب احوال به حبس طویل محکوم میگردد.

۲- شخصیکه توسط یکی از وسایل مندرج فقره فوق شخص دیگری را به الغا، اتلاف یا تعدیل شی از اشیاء متذکره فوق و یا به امضاء مهر یا نشان شصت به ورق سفید مجبور گرداند، به عین جزای مندرج فقره فوق محکوم می گردد مگر اینکه قانون به جزای شدید تر حکم کرده باشد.

۳- اگر از ارتکاب جرایم مندرج فقرات (۱) و (۲) این ماده مفادی به مرتکب عاید و ضرری به مجنی علیه وارد نگردیده باشد، مرتکب حسب احوال به حبس متوسط محکوم میگردد.

ماده چهار صد و شصت و پنجم

۱- شخصیکه در غیر از موارد مندرج ماده (۴۶۴) این قانون شخص دیگری را توسط تهدید به تسلیم نمودن پول یا اشیای دیگری مجبور گرداند به حبس طویلیکه از هفت سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق توسط علف یا اکراه صورت بگیرد، مرتکب به حبس طویلیکه از ده سال بیشتر نباشد محکوم می گردد.

فصل هفدهم

خیانت در امانت

ماده چار صد و شصت و ششم

۱- شخصیکه مال منقول غیر نزد او امانت گذاشته شده باشد، یا بهر نحو دیگریکه مال مذکور به او سپرده شده باشد آن را به سوء نیت برای خود یا برای منفعت شخص دیگر استعمال نماید یا مخالف قانون و مقررات به خلاف غرضیکه به او سپرده شده در آن به سوء نیت تصرف نماید، حسب احوال به حبس متوسط یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم میگردد.

۲- هرگاه جرم مندرج فقره فوق توسط یکی از اشخاص آتی در مورد مالیکه به مقتضای وظیفه بوی سپرده شده ارتکاب گردد مرتکب به حبس شده ارتکاب گردد مرتکب به حبس متوسط که از دو سال بیشتر نباشد محکوم میگردد:

۱- صاحب پیشه حمل و نقل اموال اعم از طریق زمین، هوا و آب یا یکی از همکاران وی.

۲- وکیل مدافع، دلال یا صراف.

۳- مامور، اجیر، یا مستخدم.

۴- شخصیکه به امر محکمه مالی به او سپرده شده یا بر قاصر یا فاقد اهلیت وصی یا قیم تعیین شده باشد یا در یکی از موسسات خیریه مسئول اداره اموال موسسه باشد مرتکب یکی از جرایم مندرج فقره (۱) این ماده گردد، به حبس طولیکه از هفت سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

ماده چار صد و شصت و هفتم

۱- هرگاه مالک مال منقول که اموال او به قرار محکمه تحت حجز قرار گرفته یا تحت تصرف قضا گذاشته شده باشد مالک مذکور مال را به سوء نیت برای خود یا منفعت شخص دیگری استعمال یا دران تصرف نماید یا آنرا پنهان کند یا برای شخصیکه در مال مذکور حق مطالبه را از وی داشته باشد تسلیم ننماید، به نحویکه غرض اجراءات اتخاذ شده در مورد مال بر آورده شده نتواند، به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم میگردد.

۲- اگر گرو گیرنده مال منقول مرهونه را نزد مالک آن به امانت بگذارد و مالک مذکور برای خود یا منفعت خود یا منفعت شخص دیگر به سوء نیت استعمال یا بر خلاف غرضیکه به او سپرده شده تصرف نماید، به عین جزای پیش بینی شده فقره فوق محکوم می گردد.

ماده چار صد و شصت و هشتم

- ۱- هرگاه شخصی مال منقولی را بخرد و بایع آن را بمنظور تادیه تمام قیمت مبیعه در ملکیت خود نگاه دارد و مشتری بدون اجازه قبلی بایع طوری در آن تصرف نماید که مال مذکور را از حیازت بایع خارج سازد، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم میگردد.
- ۲- دعوی در جرم مندرج فقره فوق بدون شکایت بایع اقامه شده نمی تواند و دعوی قبل از حکم نهائی در آن به انصراف بایع از شکایت ساقط میگردد، اگر انصراف بعد از صدور حکم بعمل آید تنفیذ حکم در آن متوقف میگردد.

فصل هجدهم

فریب کاری

ماده چار صد و شصت و نهم

- ۱- شخصی که به تسلیمی یا انتقال حیازت مال منقول غیر برای خود و یا برای شخص دیگر بیکي از وسایل آتی توصل ورزد به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد محکوم میگردد:
 - ۱- استعمال وسایل فریبکارانه.
 - ۲- بکار بردن اسم و یا صفت کاذب یا دادن اطلاع غلط در حادثه معین به نحوی که به اثر آن مجنی علیه فریب خورده به تسلیمی وادار گردد.
 - ۳- شخصی که توسط یکی از وسایل مندرج فقره فوق شخص دیگری را به تسلیمی یا انتقال حیازت سند قرض یا سند دیگری که استعمال آن در اثبات حق ملکیت یا حق عینی دیگری امکان داشته باشد یا به تصرف در مال یا به ابراء وادار سازد، بعین جزای مندرج فقره فوق محکوم می گردد.
- ۳- شخصی که توسط یکی از وسایل مندرج فقره (۱) این ماده شخص دیگری را به امضاء کردن، مهر و نشان انگشت یا الغاء یا اتلاف یا تعدیل سندی از اسناد مندرج فقره (۲) این ماده وادار سازد. به عین جزای مندرج فقره (۱) این ماده محکوم می گردد.

ماده چار صد و هفتادم

شخصیکه با وجود علم به عدم ملکیت یا علم باینکه حق تصرف را در آن ندارد در مال منقول یا عقار تصرف نماید یا در مال با وجود علم به تصرف قبلی در آن یا عقد جانبین به آن تصرف نماید، به نحویکه به اثر آن به غیر ضرر برسد به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد محکوم میگردد.

ماده چار صد و هفتاد و یکم

۱- شخصیکه از احتیاج، عدم مهارت یا ضعف نفس قاصریکه سن هجده سالگی را تکمیل نموده باشد طوری سوء استفاده کند که به حیل به واسطه تحریر امضاء اسناد ملکیت یا رسید خط متعلق به دیون یا طلبات یا به فراغت از اوراق تجارتي یا سایر اسناد مثبتة ضرري به شخص مذکور برساند، به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد محکوم میگردد.

۲- دیوانه، معتوه، محجور و شخصیکه بعد از سن هجده سالگی بالایی او حکم استمرار وصایت صادر شده در حکم مقاصر شمرده میشوند.

۳- اگر مرتکب جرایم مندرج فقره (۱) این ماده ولی وصی یا قیم بر مجنی علیه باشد یا به نحوی از انحا به سرپرستی یا حفظ منافع وی مکلف باشد اعم از اینکه به مقتضای قانون، حکم محکمه یا موافقه خاص باشد به حبس طویلیکه از هفت سال بیشتر نباشد محکوم میگردد.

ماده چار صد و هفتاد و دوم

شخصیکه به سوء نیت بدون داشتن دارائی اعم از پول نقد یا اعتبار برای شخص دیگر چک بدهد یا وجه اعتبار وی کمتر از چک بوده یا اینکه بعد از اعطای چک تمام یا یک قسمتی وجهی را که به اعتبار آن چک صادر نموده از بانک بکشد، طوریکه دارائی او وجه مندرج چک را پوره نکند یا به مرجعی که از آن پول اخذ مینماید به عدم تادیه پول امر نماید یا چک را عمداً طوری تحریر یا امضاء نماید که مانع تادیه پول گردد، به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد و جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

ماده چار صد و هفتاد و سوم

هرگاه بانر ارتکاب جرایم مندرج این فصل ضرری به مجنی علیه وارد گردد، مرتکب علاوه بر جزای اصلی به جبران خساره نیز محکوم می گردد.

فصل نهم

اختفای اشیائیکه در نتیجه ارتکاب جرم بدست می آید

ماده چار صد و هفتاد و چارم

۱- شخصیکه با وجود علم اشیای را که در نتیجه ارتکاب جنایت بدست آمده در حیات خود در آورد یا آنرا پنهان یا استعمال نماید یا به نحوی از انحا در آن تصرف کند، حسب احوال به حبس متوسط محکوم می گردد. مگر اینکه در قانون جزای شدیدتری پیش بینی شده باشد.

۲- اگر اشیای مندرج فقره فوق در نتیجه ارتکاب جنحه بدست آمده باشد، به حبس که از سه سال بیشتر نباشد محکوم می گردد مشروط بر اینکه جزای آن حد اکثر جزای پیش بینی شده اصل جرمیکه اشیای مذکور در نتیجه ارتکاب آن بدست آمده تجاوز نکند و شخصیکه در ارتکاب جرم اشتراک نکرده باشد، اشیای بدست آمده را در حیات خود در آورده یا آنرا پنهان یا استعمال نموده یا به نحوی از انحا در آن تصرف کرده باشد.

۳- شخصیکه شی از اشیای را که در نتیجه ارتکاب جنایت یا جنحه حاصل شده در احوالی بدست آورد که بانیست به عدم مشروعیت آن علم پیدا میکرد به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

ماده چار صد و هفتاد و پنجم

۱- هرگاه مرتکب جرایم مندرج ماده (۴۷۴) این قانون راجع به مرتکبین جرایمیکه اشیای مذکور از نزد شان بدست آمده قبل از اقدام و تعقیب و جستجوی آنها به مراجع با صلاحیت اطلاع بدهد محکوم به جزا نمی گردد.

۲- اگر اطلاع بعد از آغاز تحقیق به مراجع با صلاحیت داده شود اطلاع وی حالت مخففه شمرده می شود.

فصل بیستم

احکام مشترك

ماده چار صد و هفتاد و ششم

۱- در جرایم مندرج فصول این باب که از آن به زوج یا یکی از اصول یا فروع ضرر برسد، تحریک دعوی یا سایر اجراءات علیه شان جواز ندارد. مگر به شکایت مجنی علیه و دعوی جزائی قبل از صدور حکم قطعی با انصراف مجنی علیه از شکایت ساقط می گردد.

۲- انصراف اگر در جرایم مندرج فقره فوق بعد از حکم قطعی محکمه صورت گیرد تنفیذ حکم متوقف میگردد.

۳- در حالتیکه اشیای محل جرم به حکم قضا یا مراجع با صلاحیت قانونی تحت حجز قرار گرفته باشد یا در تصرف قضا گذاشته شده باشد یا مرهونه غیر باشد یا به حق انتفاع غیر در آمده باشد احکام این ماده تطبیق نمی گردد.

فصل بیست و یکم

مداخله در آزادی مناقصات و مزایدات

ماده چار صد و هفتاد و هفتم

شخصیکه به وسیله تقلب یا سایر وسایل غیر مشروع در آزادی و سلامت مناقصات و مزایدات که به دولت، موسسات یا شرکت هائیکه دولت در آن سهم دارد یا دوایر رسمی یا نیمه رسمی تعلق نمی گیرد اخلال وارد نماید، به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد و جزای نقدی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکی ازین دو جزا محکوم می گردد.

فصل بیست و دوم

جرایم مربوط به تجارت

قسمت اول

ربح غیر قانونی

ماده چار صد و هفتاد و هشتم

هرگاه شخصی طور علنی یا مخفی به شخص دیگر قرض یا ربح غیر مجاز بدهد به حبس قصیریکه از سه ماه کمتر نباشد و جزای نقدی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکی ازین دو جزا محکوم می گردد.

قسمت دوم

تقلب در معاملات تجارتي

ماده چار صد و هفتاد و نهم

شخصیکه عمدا از طریق نشر وقایع مختلفه یا اخبار کاذب یا پروپاگند و یا از طریق ارتکاب سایر اعمالیکه متضمن تقلب یا فریب باشد، سبب بلند رفتن یا پائین آمدن قیمت اجناس، اوراق مالی آماده ترویج گردد یا جنسی از اجناس آماده استهلاك را پنهان نماید یا سبب آن گردد، به حبس قصیر و جزای نقدی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکی ازین دو جزا محکوم میگردد.

ماده چار صد و هشتادم

شخصیکه با عقد کننده در یکی از موارد آتی تقلب نماید به حبس متوسط ایکه از دو سال بیشتر نباشد و جزای نقدی که از ده هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکی ازین دو جزا محکوم می گردد:

۱- در تعداد، مقدار، مقیاس، وزن، پیمان، طاقت و فیصدی مواد ترکیبی.

۲- در عین جنس طوریکه غیر آنچه را تعهد نموده به جانب مقابل تسلیم دهد.

۳- در ماهیت، صفات اساسی، عناصر مفیده و مرکبه شی.

۴- در نوع، جنس و منبع شی.

قسمت سوم

جرائم مربوط به افلاس

ماده چار صد و هشتاد و یکم

تاجریکه به افلاس او حکم قطعی صادر گردیده در یکی از حالات آتی مفلس متقلب شمرده می شود:

- ۱- در حالتیکه تمام یا بعضی دفاتر خود را پنهان، تلف، تغییر یا تبدیل نموده باشد.
- ۲- در حالتیکه به غرض رساندن ضرر به دائنین يك جزء مال خود را اختلاس یا پنهان نموده باشد.
- ۳- در حالتیکه به دین صوری اعتراف نموده یا خود را به دینی مدیون ساخته باشد که در حقیقت به ذمه او نمی باشد اعم از اینکه این دین در دفاتر یا بودجه یا در اوراق دیگر خود ثبت کرده یا طور شفوی به آن اقرار نموده باشد.
- ۴- در حالتیکه به نیت سوء از تقدیم اوراق یا توضیحات در صورت مطالبه مراجع با صلاحیت امتناع ورزیده و او به آثاریکه بر امتناع وی مرتب می گردد علم داشته باشد.

ماده چار صد و هشتاد و دوم

مفلس متقلب به حبس طولیکه از هفت سال بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده چار صد و هشتاد و سوم

۱- تاجری که به افلاس او حکم قطعی صادر گردیده و به سبب تقصیر بزرگ باعث خساره دائنین خود گردد مفلس مقصر شمرده می شود.

۲- تاجر مفلس در یکی از حالات آتی مقصر بزرگ شمرده میشود:

- ۱- در حالتیکه مصرف شخصی یا فامیلی او نسبت به عایدات وی بسیار زیاد باشد.
- ۲- در حالتیکه مبالغ هنگفت را در قمار بازی، تکت های بخت آزمائی یا شرط بندی صرف نماید.
- ۳- در حالتیکه متاعی را بخرد و به قیمت نازلتر بفروشد یا مبالغ زیاد را قرض بگیرد یا اوراق بهادار را صادر یا وسایل دیگری را استعمال نماید، به نحویکه به سبب آن خساره بزرگ به او عاید گردد به منظور اینکه مال را به دست آرد و از این طریق افلاس خود را به تاخیر اندازد.
- ۴- در حالتیکه بعد از متوقف ساختن تادیه دین به منظور رساندن ضرر به سایر دائنین یا به قصد رسیدن به مصالحه دین یکی از دائنین را تادیه نماید.

۵- در حالتیکه به وسیله تقلب با دائنین به مصالحه برسد.

ماده چار صد و هشتاد و چارم

مفلس مقصر بزرگ به حبس متوسطیکه از دو سال کمتر نباشد محکوم میگردد.

ماده چار صد و هشتاد و پنجم

تاجریکه به افلاس او حکم قطعی صادر گردیده در یکی از حالات آتی مفلس مقصر دانسته میشود:

۱- در حالتیکه قوانین تجارتي داشتن دفاتر تجارتي را لازم شمرده باشد و او دفاتر مذکور را نداشته باشد یا دفاتر طوري نا مکمل و نا منظم باشد که از ان حقیقت دارائی و قرض های او معلوم نگردد.

۲- در حالتیکه ورقه بیلانس خود را در میعاد قانونی تقدیم ننماید.

۳- در حالتیکه بعد از متوقف ساختن تادیات، اظهارات صحیح را که قانوناً به آن مکلف است تقدیم ننماید.

۴- در حالتیکه بدون عذر معقول در صورت طلب شخصاً به مرجعیکه حکم افلاس وی را صادر نموده حاضر نگردد یا اظهاراتی را که مرجع مذکور از وی مطالبه نماید تقدیم نکند یا عدم صحت این اظهارات ظاهر گردد.

۵- در حالتیکه برای منفعت غیر بدون عوض قرار داد بزرگی را عقد نماید که هنگام عقد وضع مالی او اجازه ندهد.

ماده چار صد و هشتاد و ششم

۱- هرگاه به اشتها افلاس يك شرکت تجارتي حکم قطعی صادر گردد در صورتیکه بر یکی از اعضای مجمع عمومی یا هیئت مدیره ارتکاب یکی از افعال مندرج ماده (۴۸۱) این قانون ثابت گردد به جزای پیش بینی شده ماده (۴۸۲) این قانون محکوم می گردد.

۲- اگر یکی از اعضای مجمع عمومی یا هیئت مدیره بوسیله تقلب یا فریب مرتکب فعلی گردد که به اثر آن شرکت مفلس گردد یا در توقف تادیات شرکت مساعدت نماید، به جزای پیش بینی شده ماده (۴۸۲) این قانون محکوم می گردد.

ماده چار صد و هشتاد و هفتم

هرگاه به اشتهاار افلاس صغیر، محجور علیه یا شخصیکه تجارت او را شخص امین اداره میکند حکم قطعی صادر گردد مسئولیت جزائی اعمال فریب یا تقصیر متوجه ولی، وصی یا امینی می باشد که ارتکاب یکی از افعال تقلب، فریب یا تقصیر مندرج مواد قبلی این فصل ثابت گردد، حسب احوال به جزای پیش بینی شده آن محکوم می گردد.

ماده چار صد و هشتاد و هشتم

اشخاص آتی به حبس متوسط که از دو سال بیشتر نباشد و جزای نقدی که از ده هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکی ازین دو جزا محکوم میگرددند مشروط بر اینکه در قانون جزای شدید تری پیش بینی نه شده باشد:

۱- شخصیکه تمام یا بعضی اموال مفلس را پنهان کند گرچه زوجه یا یکی از اصول یا فروع او باشد.

۲- شخصیکه از جمله دائنین نبوده و بوسیله تقلب در مذاکرات مربوط به صلح دخالت نماید یا به وسیله تقلب به منظور مساعدت به مدیون مفلس دینی را خلاف حقیقت به نام خود یا نام شخص دیگری وانمود سازد.

۳- دانی که موافقه خاص را بمنظور منفعت خود و ضرر سایر دائنین عقد نماید.

۴- دانیکه به وسیله تقلب اندازه دین خود را زیاد نماید یا بر مفلس یا بر شخص دیگری امتیازات خاص را در بدل دادن رأی در مذاکرات صلح یا دارائی مفلس یا وعده به آن شرط گذارد.

ماده چار صد و هشتاد و نهم

محکمه می تواند به نشر حکم محکومیت جرایم مندرج این فصل امر نماید.

فصل بیست و سوم

تجاوز بر حقوق ملکیت معنوی

ماده چار صد و نودم

۱- شخصی که بر يك حق از حقوق ملکیت معنوی غیر که آن را قانون یا معاهده بین المللی ای که افغانستان به آن الحاق نموده حمایت کرده باشد تجاوز نماید، به جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد مگر اینکه قانون خاص به جزای شدید تري حکم کرده باشد.

۲- اشیائی که در نتیجه تجاوز بر حق غیر مندرج فقره فوق به دست آمده مصادره می گردد.

فصل بیست و چارم

جرایم تخریب، اتلاف و انتقال

قسمت اول

جرایم تخریب و اتلاف حدود

ماده چار صد و نود و یکم

شخصی که عمار یا مال منقول یا غیر منقول ملکیت غیر را منهدم، تخریب یا تلف نماید یا آن را غیر قابل استفاده گرداند یا به آن ضرر برساند یا به هر نحوی که باشد آن را عاطل گرداند، به حبس متوسطی که از دو سال بیشتر نباشد و جزای نقدی که از ده هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکي از این دو جزا محکوم می گردد. مگر اینکه قانون جزای شدید تري را پیشبینی کرده باشد.

ماده چار صد و نود و دوم

۱- هرگاه گروهی که اقلاً از پنج نفر تشکیل شده باشد عمار یا منقول ملکیت غیر را منهدم، خراب یا تلف نماید یا آن را غیر قابل استفاده گرداند یا به آن ضرر برساند یا به هر نحوی که باشد آنرا عاطل سازد هر يك از آنها حسب احوال به حبس متوسط محکوم میگردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق با عنف بر اشخاص واقع گردد مرتکب به حبس طولی که از هفت سال بیشتر نباشد محکوم می گردد.

۳- اگر ارتکاب جرم مندرج فقره فوق با استفاده از وجود حالت اضطراب، آشوب یا فاجعه بزرگ صورت گیرد مرتکب به حبس طولیکه از ده سال بیشتر نباشد محکوم می گردند.

ماده چار صد ونود و سوم

۱- اشخاص آتی علاوه بر جبران خساره به حبس قصیر و جزای نقدی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکی ازین دو جزا محکوم میگردند:

۱- شخصیکه حاصلات زراعتی درو ناشده یا هر نوع نبات موجود در مزرعه ملکیت غیر را تلف نماید.

۲- شخصیکه کشت ملکیت غیر را تلف یا دران مواد یا نباتات مضره را بپاشد.

۳- شخصیکه درخت ملکیت غیر را از بیخ بکشد یا قطع یا تلف نماید یا شاخچه مضره را دران زرع نماید یا آن را به منظور خشک شدن پوست کند.

۲- اگر ارتکاب جرم مندرج فقره فوق در بین غروب و طلوع آفتاب اقلا توسط سه نفر یا توسط دو نفر که یکی از آن ها از عنف کار بگیرد یا یکی از آن ها سلاح ظاهر یا پنهان حمل نماید صورت بگیرد هر يك از مرتکبین حسب احوال به حبس متوسط محکوم میگردد.

قسمت دوم

انتقال حدود

ماده چار صد و نود و چارم

۱- هرگاه شخص حدی از حدود ملکیت غیر را به نحوی از انحا عمدا خراب کند یا علامه دیگری را که بمنظور ضبط مساحت یا حدود یا بمنظور جدائی در بین املاک نصب شده، انتقال دهد، یا آنرا زایل سازد به حبس متوسط ایکه از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چار هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکی از این دو جزا محکوم میگردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق با عنف بر اشخاص یا به قصد غصب زمین ملکیت غیر ارتکاب گردد یا علامات از طرف مراجع رسمی و نیمه رسمی و وضع گردیده باشد، مرتکب به حبس متوسطیکه از دو سال کمتر نباشد محکوم میگردد.

فصل بیست و پنجم

جرایم قتل حیوانات و ضرر رساندن به آن

ماده چار صد و نود و پنجم

اشخاص آتی علاوه به جبران خساره به حبس قصیر و جزای نقدی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکنند یا به یکی ازین دو جزا محکوم می گردند:

۱- شخصیکه عمداً یا بدون اقتضا حیوان سواری ملکیت غیر را بکشد یا آنرا شدیداً زخمی سازد یا به وجه دیگر به آن ضرر بزرگ برساند.

۲- شخصیکه ماهی های موجود در دریا، نهر، غدیر، یا حوض را مسموم نماید یا در شکار آن از وسایل قتل دسته جمعی مانند استعمال مواد منفجره، مواد کیمیاوی، وسایل برقی و امثال آن کار بگیرد.

۳- شخصیکه عمداً و بدون اقتضا کرم ابریشم، مجموعه از زنبور عسل ملکیت غیر را بکشد یا به آن ضرر بزرگ وارد نماید.

باب سوم

قباحت

فصل اول

قباحت مربوط به راه ها

و اماکن عامه

ماده چار صد و نود و ششم

اشخاص آتی به حبس قصیریکه از پانزده روز بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از پنجصد افغانی تجاوز نکند محکوم میگردد:

۱- شخصیکه در راه عام بدون ضرورت یا بدون اجازه مراجع با صلاحیت سبب ازدحام گردد اعم از اینکه به کندن چقري در آن باشد یا به گذاشتن مواد یا اشیائیکه رفت و آمد را در آن غیر مطمئن گرداند یا به هر نحوی که باشد سبب ممانعت رفت و آمد در راه مذکور گردد.

۲- شخصیکه با گذاشتن یا توقف وسایط نقلیه خلاف مقررات ترافیکی سبب مزاحمت راه شود اعم از اینکه وسایط مذکور توسط حیوان یا بدون آن رانده شود مگر اینکه گذاشتن یا توقف به منظور حمل کردن، خالی کردن بار یا بالا شدن یا پائین شدن راکبین به حد لازم آن صورت گرفته باشد.

۳- شخصیکه پل و پلچك راه رو بالایی جریان آب را که مردم بر آن حق عبور داشته باشند قطع نموده بجای آن راه رو یا وسیله دیگری برای عبور و مرور مردم نگذارد.

۴- در تمام احوال مندرج این ماده محکمه علاوه بر مصارف رفع موانع به جبران خساره ناشی از آن نیز حکم می نماید.

ماده چار صد و نود و هفتم

اشخاص آتی به جزای نقدی که از دو صد افغانی تجاوز نکند محکوم می گردند:

۱- شخصیکه امتعه خود را در مواضع و اوقاتی که از طرف مراجع با صلاحیت ممنوع قرار داده شده برای فروش عرضه نماید مگر اینکه قانون طور دیگری حکم کرده باشد.

۲- شخصیکه در راه عام حیوانات یا عراده جات را بسته یا استفاده کند یا بشوید و به اثر آن در راه عام ازدحام یا به عابرین مزاحمت تولید گردد.

ماده چار صد و نود و هشتم

شخصیکه علامه از علایم ترافیکی را که در راه عام یا بر بنا نصب گردیده یا علایمی را که بمنظور تعیین مسافه ها یا رهنمایی به شهر ها، راه ها یا محلات عام دیگر نصب گردیده تغییر شکل بدهد یا جهت آن را تغییر دهد به حبسیکه از یکماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از پنج صد افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

ماده چار صد و نود و نهم

اشخاص آتی به حبسیکه از یکماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردند:

۱- شخصیکه در گذاشتن علامه اخطاریه ها یا تنویری در مواضعیکه در راه عام حفر می کند یا دران اموال را می گذارد اهمال نماید.

۲- شخصیکه علامات اخطاریه یا تنویری مندرج فقره فوق را از بین ببرد.

۳- شخصیکه چراغی را که بمنظور روشن کردن راه یا میدان عام بکار رفته گل، دور یا تلف نماید.

ماده پنجم

اشخاص آتی به حبسیکه از یکماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردند:

۱- شخصیکه بدون احتیاط لازم در راه عام موادی را بیندازد که باعث اذیت عابرین گردد یا بدون احتیاط لازم در راه عام یا خاص اشیائی را آویزان کند که اگر بیفتد برای مردم اذیت یا مضایقت تولید کند.

۲- شخصیکه بدون احتیاط لازم مواد جامد، مایع یا گاز را بر انسان بیندازد گرچه به اثر آن کدام صدمه جسمی عاید نگردد.

ماده پنجم و یکم

شخصیکه اعلانات را در غیر از جا های مجاز نصب یا تعلیق نماید یا بدون حق اعلانات را از جا های مجاز دور، تلف یا تغییر شکل دهد به جزای نقدی که از هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده پنجم و دوم

اشخاص آتی به حبسیکه از ده روز بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه صد افغانی تجاوز نکند محکوم میگردند:

۱- شخصیکه در راه یا میدان های عام بدون احتیاط و بی پروائی توسط سواری حیوان یا دواندن آن یا به وسیله وسایط نقلیه سبب اذیت روحی یا جسمی مردم گردد.

۲- شخصیکه در بین غروب و طلوع آفتاب در راه یا میدان های عام وسایط نقلیه را بدون روشن کردن چراغ هر دو طرف استفاده کرده یا آن را براند.

فصل دوم

قباحتات مربوط به آسایش عامه

ماده پنجم و سوم

شخصی را که مراجع با صلاحیت به ترمیم یا تخریب بنای نزدیک به سقوط اخطار داده و او از آن امتناع یا اهمال ورزد به جزای نقدی که از هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد. مشروط بر اینکه در قانون خاص جزای سنگین تری پیش بینی نشده باشد.

ماده پنجم و چارم

اشخاص آتی به حبسبکه از یکماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگرددند:

۱- شخصیکه بدون اجازه مقامات مربوط در جا های به آتش بازی و امثال آن بپردازد که در آن خطر حریق، تلف و یا ضرر متصور باشد.

۲- شخصیکه در داخل شهر یا قریه، اسلحه ناریه یا باروت یا دیگر مواد منفلقه را استعمال نماید.

۳- شخصیکه عمدا بوسیله هارن، غالمغال، آواز های تخریش کننده و امثال آن سبب اذیت دیگران گردد.

۴- شخصیکه دیوانه را که مردم از او می ترسند در راه عام رها سازد.

۵- شخصیکه درمورد حیوانی که در حیازت او است یا مسئولیت آنرا بدوش دارد، احتیاط لازم را از جلوگیری خطر یا ضرر ممکنه اتخاذ ننماید.

فصل سوم

قباحات مربوط به صحت عامه

ماده پنجم و پنجم

اشخاص آتی به حبسیکه از یکماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از هزار افغانی تجاوز نکند محکوم میگردند:

۱- شخصیکه جسد انسان را در شهر، قریه یا در جای و محلیکه مراجع با صلاحیت اجازه دفن را دران نه داده باشد دفن نماید.

۲- شخصیکه در دریا، نهر، جوی، کوچه، یا در آب جاری مواد کثیفه را که به صحت مضر باشد بیندازد.

ماده پنجم و ششم

اشخاص آتی به حبسیکه از پانزده روز بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از پنجم افغانی تجاوز نکند محکوم می گردند:

۱- شخصیکه در سرك، راه عام میدان یا تفریح گاه عمومی مواد گندیده کثافات، خاک روبه، آب کثیف و غیره اشیای را که به صحت مضر باشد بیندازد.

۲- شخصیکه عمدا یا به اهمال بخار، دود، آب کثیف یا مواد دیگریکه سبب ضرر، اذیت یا آلوده شدن مردم گردد رها نماید.

۳- شخصیکه در نظافت یا اصلاح دودکش، تنور یا دستگاه هائیکه آتش دران استعمال میشود اهمال نماید.

ماده پنجم و هفتم

شخصیکه پیشه طبابت یا صحی را دارد و در اثنای معاینات یا تداوی در بدن مرده یا مجروح زخمهای را مشاهده کند که در نتیجه جرم به او رسیده یا قرائن طوری باشد که اشتباه جرم را بار آورد، مقامات با صلاحیت را اطلاع ندهد، به حبسیکه از سه ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

فصل چارم

قباحت مربوط به املاك، اموال و حيوانات

ماده پنجم و هشتم

اشخاص آتي به حبسيکه از ده روز بيشتتر نباشد يا جزاي نقدي که از سه صد افغاني تجاوز نکند محکوم ميگردند:

۱- شخصيکه بدون حق در زمين آماده شده براي زراعت، يا کشت شده يا در زراعت درو ناشده يا حيوان يا بدون آن از آن عبور کند.

۲- شخصيکه بدون حق در زمين يا باغ رمه يا حيوانات ديگر را بچراند يا بگذارد که دران بچرد.

۳- شخصيکه سنگ يا مواد سخت ديگر يا کثافات را به وسايط نقليه خانه، بنا، باغ يا احاطه ملک غير پرتاب نمايد.

۴- شخصيکه در نهر، جوي، حوض و يا در ديگر مجاري آب ادوات يا اشياي که بوسيله آن آب بازي اشخاص اخلاص گردد يا مجاري آب تنگ شود بيندازد.

ماده پنجم و نهم

شخصيکه به سبب خطا حيوان ملكيت غير را بکشد يا جرح نمايد به حبس قصيريکه از ده روز بيشتتر نباشد يا جزاي نقدي که از سه صد افغاني تجاوز نکند محکوم مي گردد.

ماده پنجم و دهم

۱- شخصيکه حيوان اهلي يا الفت گيرنده را بيرحمانه تعذيب يا مثله نمايد يا به وسيله ديگر با آن معامله سوء نمايد، به حبس قصيريکه از سه ماه بيشتتر نباشد يا جزاي نقدي که از سه هزار افغاني تجاوز نکند محکوم ميگردد.

۲- شخصيکه حيوان سواري يا بارکش را فوق طاقت بار نمايد يا حيوان مريض، زخمي يا معيوب را که طاقت کار را نداشته باشد بکار اندازد، بعين جزاي پيش بيني شده فوره فوق محکوم ميگردد.

فصل پنجم

قباحات مربوط به آداب عامه

ماده پنجمصد و یازدهم

شخصیکه در شهر، قریه یا ده بصورت منافی حیا غسل نماید یا در محل عام در حالت عریان منافی ادب ظاهر گردد، به حبسیکه از ده روز بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از صد افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

ماده پنجمصد و دوازدهم

شخصیکه در محلات عمومی به قصد یا هدف منافی آداب ترصد نماید به حبسیکه از ده روز بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از صد افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

فصل ششم

قباحات مربوط به منتظمین هتلها

ماده پنجمصد و سیزدهم

هرگاه یکی از صاحبان هتل، مهمان خانه، مسافر خانه یا غرفه هایکه به منظور شب گذشتاندن اشخاص تهیه و آماده شده باشد و سایر تاسیسات توریستیک در ثبت هویت مسافرین یا ساکنین اماکن مذکور طبق مقررات مربوط رعایت ننماید و یا دران اهمال ورزد، به حبسیکه از سه ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

فصل هفتم

احکام متفرق

ماده پنجم و چاردهم

۱- شخصیکه یکی از مشتقات مواد کیمیاوی مخدره را که زایل کننده یکی از ملکات عقلي یا ذهني شخص گردیده و استعمال آن سبب اعتیاد سریعانه و ایجاد مرض صعب العلاج گردد استعمال نماید طبق احکام مربوط به استعمال مواد مخدره و مسکره مجازات می گردد.

۲- تورید، نگهداشت، فروش، عرضه بفروش، انتقال و یا ترویج مواد مندرج فقره فوق جنایت بوده مرتکب به حبس طویل محکوم می گردد.

ماده پنجم و پانزدهم

۱- هرگاه شخص دیگران را به تهدید، عنف و یا بهر وسیله از وسایل دیگر گروگان بگیرد به حبس طویل محکوم می گردد.

۲- اگر شخص گروگان گرفته شده مجروح، معلول یا مقتول گردد مرتکب به جزای پیش بینی شده اصل جرم محکوم می گردد.

مشروط بر اینکه از جزای مندرج فقره فوق کمتر نباشد.

۳- اگر مرتکب باثر ارتکاب جرم مندرج فقره (۱) این ماده پول یا منفعتی را بدست آورده باشد برد عین مال یا قیمت مثل آن نیز محکوم می گردد.

ماده پنجم و شانزدهم

شخصیکه نیروی کار مردم را به فریب یا حيله استثمار نماید یا بفروش رساند و یا به یکی از جهات خارجی نیروی کار آنها را مورد معامله قرار دهد، علاوه بر جبران خساره به حبس طویل محکوم میگردد.

ماده پنجم و هفدهم

۱- شخصیکه زن بیوه یا دختری را که سن هجده سالگی را تکمیل نموده باشد به خلاف رضا و رغبت وی به شوهر دهد حسب احوال به حبس قصیر محکوم میگردد:

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق به شکل بد دادن باشد مرتکب به حبس متوسط که از دو سال بیشتر نباشد محکوم می گردد.

۳- دعوی جزایی در مورد جرائم مندرج فقرات (۱ - ۲) این ماده وقتی اقامه شده می تواند که مجنی علیها شکایت نماید.

ماده پنجم و هجدهم

شخصیکه عمدا برق، گاز، آب، پیداوار معادن و یا اشجار جنگلات را بدون استیذان مقامات صلاحیتدار تصاحب یا تصرف مالکانه نماید این عمل و ی در حکم سرقت بوده مرتکب علاوه بر رد مال یا قیمت مثل آن به حبسیکه از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردد.

ماده پنجم و نهم

شخصیکه مال لقطه و یا مال مفقود را دستیاب یا دریافت نماید بدون عذر موجه و در ظرف یک هفته آنرا جهت تسلیم دهی به نزدیکترین اداره محل و یا به صاحب مال در صورتیکه تشخیص شود تسلیم ندهد، علاوه بر محرومیت از مکافات به جزای نقدی که از سه صد افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده پنجم و بیستم

۱- شخصیکه از احکام مقررات خاصیکه از طرف یکی از مراجع اداری، امنیتی، شاروالی ها و ترافیک مطابق به احکام قانون وضع و نافذ گردیده باشد تخلف ورزد، به تادیبه جزای نقدی پیش بینی شده به ترتیبیکه در مقررات مربوطه تنظیم شده مکلف می گردد. مشروط بر اینکه جزای پیش بینی شده در مقررات از حد اکثر جزای نقدی قباحت مندرج ماده (۲۶) این قانون تجاوز ننماید.

۲- اگر در مقررات خاص جزاء برای تخلف از احکام آن پیش بینی نشده باشد متخلف به جزای نقدی که از دو صد افغانی تجاوز نکند مکلف می گردد.

۳- مقررات خاص بهچوجه بجز از جزای نقدی در حدودیکه در فقره (۱) این ماده تذکر یافته است جزای دیگری را پیش بینی نموده نمیتواند.

ماده پنجم و بیست و یکم

در مواردیکه قوانین خاص احکام جزائی را تنظیم کرده باشد مرتکب مطابق به احکام مندرج قوانین خاص مجازات می گردد. مگر در احوالیکه این قانون بخلاف آن تصریح کرده باشد.

ماده پنجم و بیست و دوم

با انفاذ این قانون احکام مندرج قانون جزای جرایم مامورین و جرایم علیه امنیت و منفعت عامه مورخه (۲۶) قوس ۱۳۴۱ هـ، ش و قانون تعقیب و مجازات رشوت (۱۵) حوت سال ۱۳۵۱ و هر حکم از احکام قوانینی جزائی ایکه صراحتاً یا دلالتهً مناقض با حکمی از احکام این قانون باشد ملغی شناخته میشود. قانون جزای عسکری ازین حکم مستثنی می باشد.

ماده پنجم و بیست و سوم

این قانون (۳۰) روز بعد از نشر در جریده رسمی نافذ می گردد.

تصحیح

غلط	صحیح	صفحه	سطر متن پښتو	سطر متن دری
۱- د امنیت مخلو	د امنیت مخلو	۱۱۱	۲۲	
۲- محل امنیت	مخل امنیت	۱۱۱		۲۴
۳- حیات خود	حیازت خود	۱۴۱		۲۱

همدا رنگه په (۲۲۵) مخ کښی پس له څلور سوه او شپږ اويايمی مادی د پښتو او دری د متن لمړی کرښه دی داسی ولوستله شی:

۱- د دی باب د درج شوو (۵- ۷- ۱۲- ۱۳- ۱۶- ۱۷) فصلونو

۱- در جرایم مندرج فصول (۵- ۷- ۱۲- ۱۳- ۱۶- ۱۷) این